XXVI. évfolyam, 23. szám Ára: 1,80 Ft 1970. június 4.



– Bocsánat, de a három perc már letelt...

Várnai György rajza



KEDVES LUDAS!

OLVASÓINK ÉS BARÁTAINK

velünk együtt ünnepelték lapunk megindulásának huszonötödik évfordulóját, erről tanúskodnak a levelek és táviratok, melyeket nagy számban hoz a posta még ezekben a napokban is, amikor e sorokat írjuk. Örömmel, sőt büszken állapitjuk meg, hogy mintegy kétmilliós olvasótáborunk (a heti közel hatszázezres példányszám ennyit jelent) magáénak érzi és szereti a Ludast.

K. Tóth Lenke (Szolnok), természetesen versben küldte el üdvözletét:

A 25 éves Ludas Matyi emlékkönyvébe

Akkor örül a tanár, ha
Óráján jó a hangulat;
Ha a diák nem közömbös,
Inkább derűs képet mutat.

Volt nekem sok vidám órám,
De nem biztam el magamat;
Nem én voltam a szellemes,
— A „Ludas" volt a pad alatt

A „Ludas" a hangulatban,
Hangulat a tanitásban
Segitett — így a „Ludas" volt
Az állandó munkatársam!

S ha már a „tanító néni"-nél tartunk, adjunk helyet egy kisdiáknak is, aki virágokat ábrázoló képeslapjának hátára ezt írta: „Szívélyes üdvözletem küldöm a 25 éves Ludas Matyinak és dolgozóinak. Azt kívánom születésnapja alkalmából, hogy ő legyen az a lény, aki örökké él." Igyekezni fogunk — ezt üzenjük Horváth Ágnes VII. osztályos tanulónak, Csörnyeföldre, a Dózsa György utca 27-be.

„A háborút gyerekként éltem át" — írja Benke Tibor Vasvárról — „a Ludas első számát csak az archívumból ismerem. Egy kis túlzással azt is mondhatnám: a Ludas Matyiból tanultam meg olvasni, mert kisiskolás koromtól fogva e lap volt a legkedveltebb házi olvasmányom. Kívánom, hogy még sok jubileumot ünnepelhessenek!"

Hasábokon át idézhetnénk az olvasók leveleiből, laptársaink és kollégáink üdvözlő sürgönyeiből; helyünk szab határt, korántsem a szerénységünk. Mindannyiuknak köszönjük jókívánságaikat és ígérjük: szeretetükre a most kezdődő második negyedszázadban is méltóak akarunk lenni. Hogy pedig ez a rövid kis ismertető se nélkülözze a csattanót, egy igen kedves olvasólevélből idézünk: „Kérem, fogadják külön köszönetemet azért az ötletért, hogy a jubileum alkalmából leleplezték a lap munkatársait."

FÜSTKÖD

Tavaly áprilisban megjelent egy panaszos levél a rovatukban, amelyben a VII., Hernád u. 28. számú ház lakói panaszkodnak, hogy a Landler Jenő úti Élelmiszercsomagoló Vállalat által felállított kávé-



pörkölő rövid időközökben óriási füsttel egybekötött égett kávészaggal árasztja el a lakásokat, még csukott ablakok mellett is. A helyzet lényegében nem változott. Ezzel kapcsolatosan keresem fel soraimmal én is a szerkesztőséget: itt a tavasz, s nem tudunk szellőztetni, mert a Hernád utca és a környező utcaszakaszok szinte füstködbe vesznek a kávépörkölőből kiáradó füsttől és bűztől. Ehhez járul még a Hernád utca 23. számú ház udvarán 4—5 évvel ezelőtt — tiltakozásunk ellenére — megnagyobbított és „korszerűsített" péküzem újonnan épített hat kéményéből áradó kőszénfüst, no és nem utolsósorban a Keleti pályaudvar felől áramló fekete füstgomolyag.

Szeretnénk mi is élvezni a friss és tiszta levegőt, de ez képtelenség, mert nyitott ablaknál nem lehet megmaradni hosszabb ideig a bűztől és füstfelhőktől.

Dr. Paksy Istvánné
Bp. VII., Hernád u. 23.
és a környékbeli lakók

VÁLASZ VIRÁGÜGYBEN

A Ludas Matyi május 21-i számában megjelent „Tisztességtelen!" című cikkel kapcsolatban az alábbiakat közöljük:

Sem a szegfű, sem a rózsa árát nem emeltük. A rózsákat minőségi osztályok szerint árazzuk, mint hazánkban és a világon mindenütt. A május 3-tól 10-ig terjedő héten például 11 148 szál rózsát szállítottunk üzleteinkbe, a következő minőségi osztályozás szerint:

Extra minőségű rózsa		811 szál	à 20,— Ft
I. o.	„ „	4358 „	à 18,— „
II. o.	„ „	2090 „	à 16,— „
III. o.	„ „	2405 „	à 14,— „
IV. o.	„ „	1484 „	à 12,— „

Továbbá az úgynevezett koszorúrózsából 1014 szálat, 10 és 8 forintos árban.

Rozmaring Mg. és Kertészeti Tsz vezetősége
Molnár László

*

Készséggel helyt adunk a Rozmaring Tsz nyilatkozatának. Továbbra is az a véleményünk azonban: tarthatatlan állapot az, hogy ünnepek és népszerű névnapok előtt a virágok ára ugrásszerűen megemelkedik.

KÖZÉRT — KOCSMA

Az Ilka utca és Semsey utca sarkán átalakitottak egy közértet. A régihez képest kibővítették, s bár még így is aprócska kis bolt lett belőle, a környékbeliek mégis örültek neki. Aztán túl az első örömön, kiderült, hogy számos, fontos, naponta szükséges cikk nem kapható benne. Az üzlet vezetői — joggal — a kevés helyre hivatkoznak. Ezért nem fért be egy Mirelit-hűtőpult, ezért nem tudnak tartani sok olyan árut, melynek hiánya miatt a vásárlók kénytelenek a Thököly útra sétálni. Persze, nem kell jó szem hozzá, hogy az embernek feltűnjön: a leghosszabb



falat beboritó polcrendszer fele különböző szeszes italokat tartalmaz. Borkiállítás, pálinkaarzenál, likőrkavalkád! Vele szemben a tárlókban cukorka-eldorádó. Csokoládék, nápolyik, és egyéb édességek halma. Mondhatná valaki: a szeszes italok ilyen nagy mennyisége valóban túlzott, de az édesség már az üzlet profiljába vág. Valóság ez kérem! De a nevezett közért mellett két üzlet van csupán: egy kocsma és egy édességbolt. És nem is lenne baj, ha a két üzlet — meghálálva, hogy a közért besegít nekik — mosószereket, húsárukat, lisztet tartana. Az egyikben talán egy Mirelit-hűtőpult is elférne...

(ő)

ARANY, EZÜST

Olvasóink gyakran invitálnak bennünket mostanában háztűz-, illetve háziszemét-nézőbe.

Egy ilyen kedves meghívásra látogattuk meg a XIV. kerületben a Mexikói út 11/B számú házat. Az udvaron virággruppok, földieperágyások közé ékelődve három szeméthalmaz pompázik Az egyik régi, a másik régebbi, a harmadik még régebbi. Összetételük szinte kielemezhetetlen, van abban az ócskavastól a törmelékig minden, ami egy szemétdombnak elengedhetetlen kelléke. A XIV. kerületi tanácsnak a figyelmét már sokszor felhívták a ház lakói erre a tarthatatlan állapotra. Intézkedés mindeddig nem történt. Úgy érezzük, az

ARANY KUKA-DÍJ

jogosan kijár ezért nekik.

A város közepén, a Bajcsy-Zsilinszky út 44. számú ház udvarán szintén nagyon szép szemétdomb díszlik. Nem túl nagy: alig a felét lepi csak el az udvarnak, s aligha lehet egyévesnél régibb. A halmazból kikandikáló fehér vécécsésze, szürke mosófazék, piros zománcos mosogatótál igazán színpompás látvány. A szemét „gazdáját", az V. kerületi Ingatlankezelő Vállalatot az

EZÜST KUKA-DÍJ

mellett, minden elismerésünk megilleti ezért az igen dekoratív elrendezésű hulladék-gyűjteményért!

Kőbányán, a Martinovics tér 9. számú épületben, a kirakott cégtáblák szerint három „közület" is tanyázik. Az Elektromosipari Gépalkatrész és Szerszámkészítő Ktsz-nek van ott egy műhelye, a Likőripari Vállalatnak egy szeszraktára, és a pénzügyőrségnek egy kirendeltsége. Az épület előtti járda és a szemközti terecske tele van törmelékkel és hulladékkal. A

KÖZPISZKOSSÁGI EMLÉKÉREM HÁROMSEPRŰS FOKOZATÁT

azért adományozzuk nekik, hogy mindhárom gazdának jusson egy-egy seprű, amellyel rendet teremthetnek a házuk táján!

(r)

KÖSZÖNJÜK!

A Ludasban megjelent panaszunk nyomán a Vámhivatal részünkre teljesen megnyugtató és előnyös módon intézkedett. A Szovjetunióból kapott alkatrészeket azóta használatba vettük. Köszönjük!

Karasz László
elnök
Lippói „Béke őre" Mg. Tsz.

A Ludas olvasóihoz fordultunk nemrég, kérve, hogy segítsenek ki bennünket egy olyan tankönyvvel, amit eddig sehol sem tudtunk megszerezni. Kérésünknek volt foganatja: nyolc könyv érkezett azóta címünkre. Küldőiknek ezúton mondunk hálás köszönetet:

Dr. Bódy Ödönné
és tanulótársai
Gemerská Ves, Csehszlovákia

TÖBBE KERÜL A LEVES, MINT A HÚS

Szövetkezetünk „szolgálati" kávédarálója nemrég elromlott. Elvittük a Gelka szeghalmi fiókjába, megjavíttatni. A minap kaptunk egy értesítést, hogy mehetünk a kijavított darálóért, azonban vigyünk magunkkal 221 forintot is, mivel annyiba került a javítás.

Osztottunk, szoroztunk, s úgy döntöttünk, hogy inkább egy új darálót veszünk, mert az csak 195 forintba kerül és a maradék 26 forinton még 20 deka kávét is vásárolhatunk!

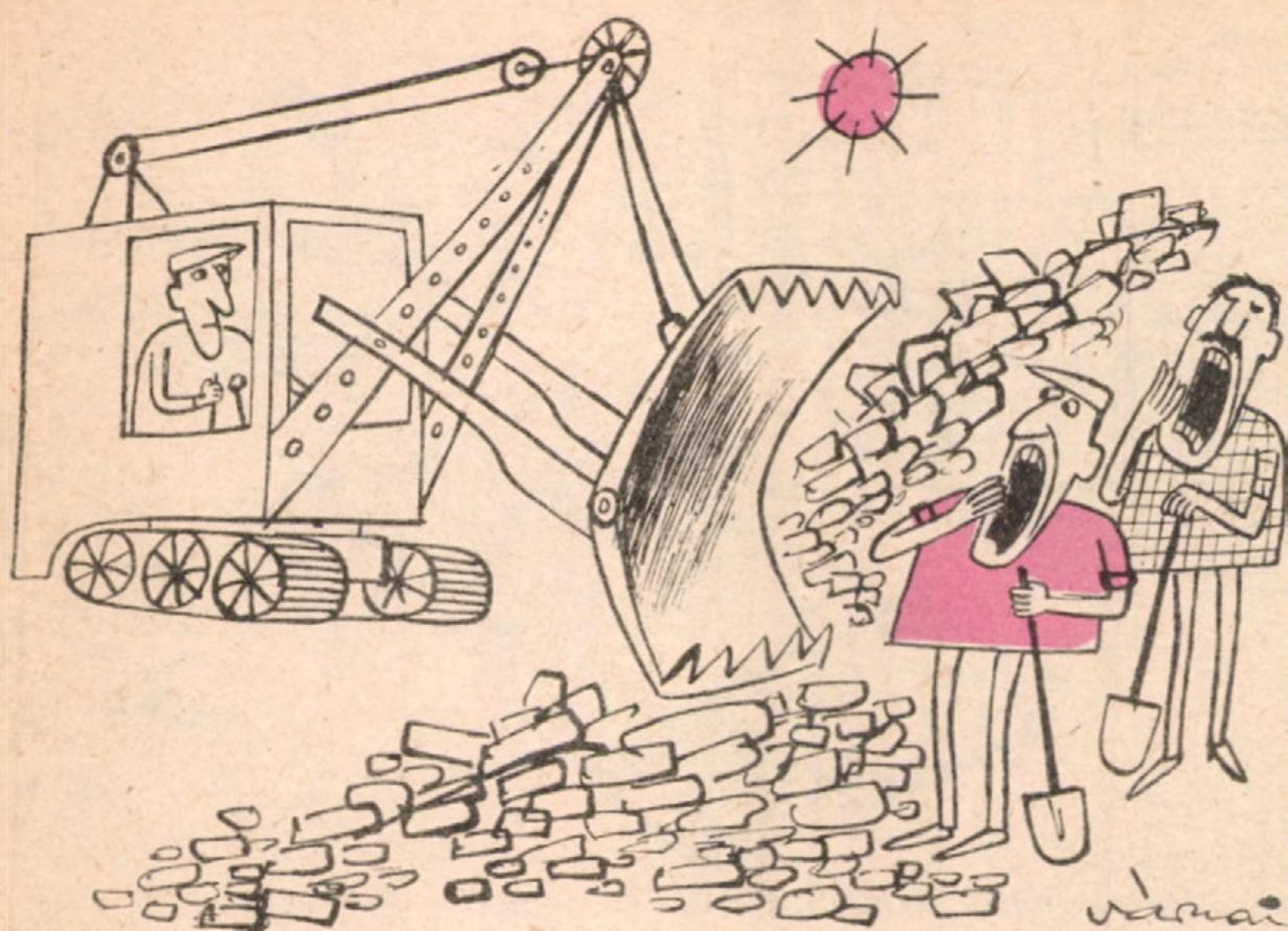
Imre Lajos
főkönyvelő,
Vésztői Kossuth Mg. Tsz.

KI VÁLLALNA?

Kéménybűz szivárog lakásunkba. A KÖJAL többször megállapította, hogy szénmonoxid mérgezi a levegőnket. Az Ingatlankezelő Vállalat már kétszer is átépitette a lakásunkba szellőző, rossz kéményt, de a szivárgás nem szűnt meg. Talán a kémény belső vakolása segítene, mondja az IKV, azonban erre a munkára – állítólag – nem találnak kivitelezőt. Azért irom ezt a pár sort, hátha ennek nyomán akadna valaki, aki elvállalná ezt a munkát, s megszabaditaná a bűzös gáztól otthonunkat?!

Szabady Veronika
szobrász,
Bp. XII., Dániel út. 16.

AZ ÁSÍTÁS RAGADÓS

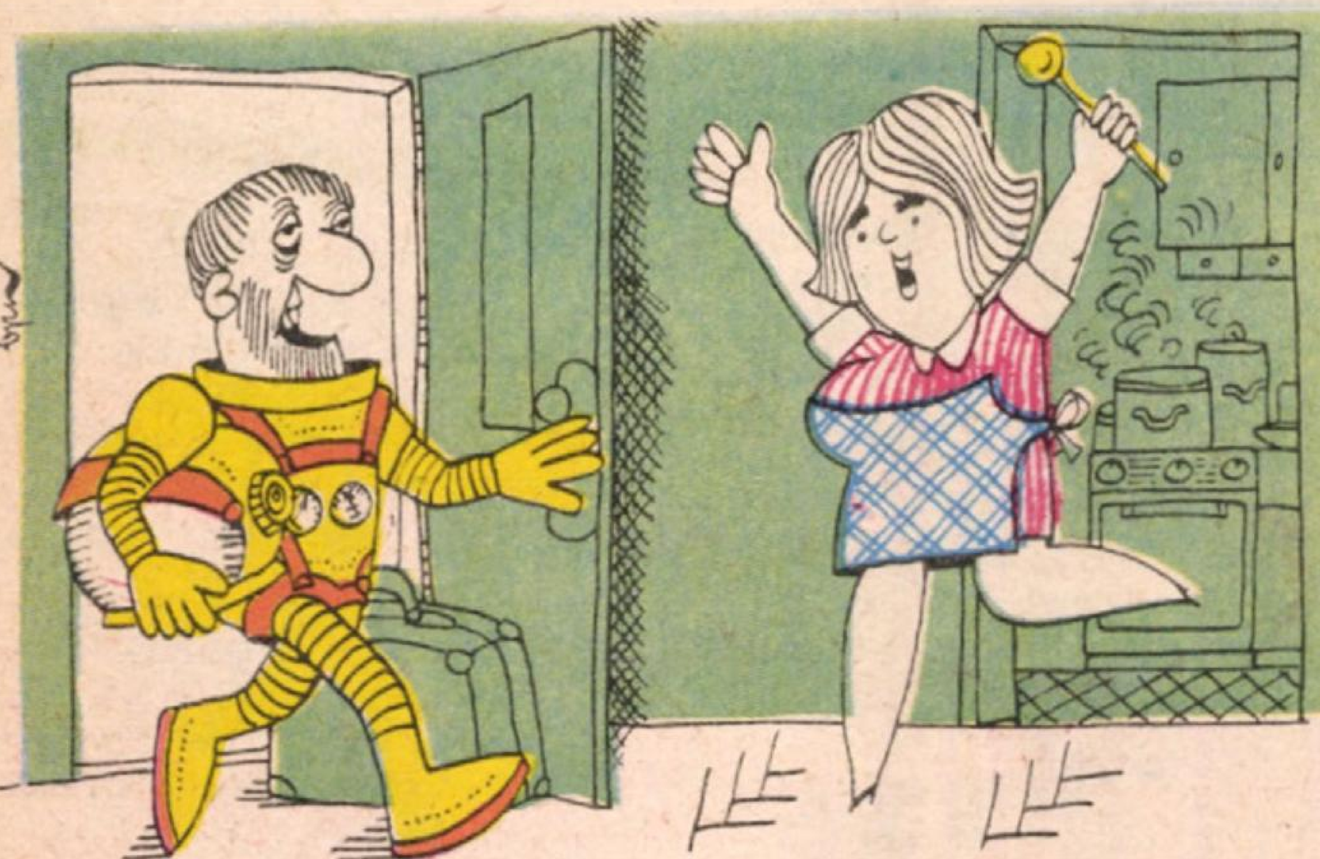


SZOLGÁLTATÁS



– A régen húzódó ügyeknél ingyen mérjük a felek vérnyomását…

HAZATÉRÉS HOSSZÚ ŰRUTAZÁSRÓL



– Végre, tíz év után ehetek egy jó marhapörköltet!

MAI FALU



– Halló, Veron? Csak azt akarom mondani, hogy ne menj rózsám a tarlóra…

LIDÉRCFÉNY AZ INGOVÁNYBAN



(Az „International Herald Tribune"-ból)

TANULJUNK APRÓHIRDETÉSÜL!

Soha nem olvasom az apróhirdetéseket, mert sem venni, sem eladni, sem nősülni nem szoktam, férjhez menni még kevésbé. Most azonban úgy alakult a dolog, hogy nejem az újság nagyobb részét elmarta tőlem, mit tehettem, böngészni kezdtem az apróhirdetéseket.

Nem bántam meg. Egy új világ tárult fel előttem, szebb, tisztább, nemesebb világ. Alapjában véve az emberek — úgy is, mint hirdetők — rendesek, jó szándékúak. Csak elenyészően kevés köztük a haszonleső, kapzsi, nagyravágyó.

— Nézz ide — mondom a feleségemnek —, hát nem megható?! Egész csomó hirdetés van itt, aminek az a jeligéje, hogy: „Megegyezünk". Van ebben valami megnyugtató. Mintha csak azt mondanák: emberek ne veszekedjünk, ne pörlekedjünk, fő a békesség. Majd csak megegyezünk. Az ilyen hirdetőhöz nekem már eleve bizalmam volna…

— Mert te nem ezen a világon élsz. „Megegyezünk", az hirdetésül azt jelenti, hogy pénzt kérek. De mivel „pénzt kérek", az két szó és csúnyán hangzik, inkább azt írja, hogy „megegyezünk", ami egy szó és szebben hangzik.

Hát persze, én ezt nem hiszem el, de mindegy, menjünk tovább. Azok is nagyon tetszenek nekem, ahol a jelige így hangzik: „Igényesnek". Nem akarja feleslegesen zaklatni a szerényebb igényűeket.

— Édes fiam — oktatnak ki —, az, hogy „igényesnek", nem azt jelenti, hogy a vevő legyen igényes. Azt jelenti, hogy a hirdető igényes. Igényesnek — hirdetésül annyit tesz, hogy akinek nincs degeszre tömött erszénye, annak coki!

Tovább mazsoláztam, egymást követték az elragadó jeligék. Például valaki lakást hirdet a következő jelszóval: „Saját liftkulcs!" Soha nem hittem volna, hogy akad ember, aki azért cserél lakást, hogy egy saját liftkulcs boldog tulajdonosa legyen. Az is meglepett, hogy lakást (és nem állást!) keres valaki „Diplomás" jeligével. Később meggyőződtem róla, hogy nem elég a diploma úgy általában, az sem mindegy, hogy milyen. Van, aki azzal a jeligével keres albérletet, hogy „Elektromérnök". Nyilván a főbérlő szívesebben kiadja neki a szobát, remélvén, hogy meg tudja javítani a villanykapcsolót. Lakásépítési technológiánk iránti bizalmatlanságot tükröz a következő jelige: „Új házban nem!"

De elgondolkoztatóak a házassági hirdetések is.

Valaki férjet keres „Désinteressement" jeligével, ami olyasmit jelent, hogy érdek nélkül. Ami engem illet, nem vennék feleségül olyan nőt, akivel csak egy francia szótár közbeiktatásával lehet megismerkedni.

Csúcshegyi telekkel férjhez menne egy illető „hasonló adottságú" férfihoz. Jelige: „Ilyen van". Nem tudom, hogy milyen van, de ez legalább nyílt és egyenes beszéd. Amennyiben egy csúcshegyi telek adottság, legalább nem strapálják magukat azok a peches férfiak, akiknek a Guggerhegyen van adottságuk.

Párját keresi valaki a következő jeligével: „Egy férfi és egy nő". Helyes. Legalább tudja az ember, hogy csoportszerelemről szó se lehet.

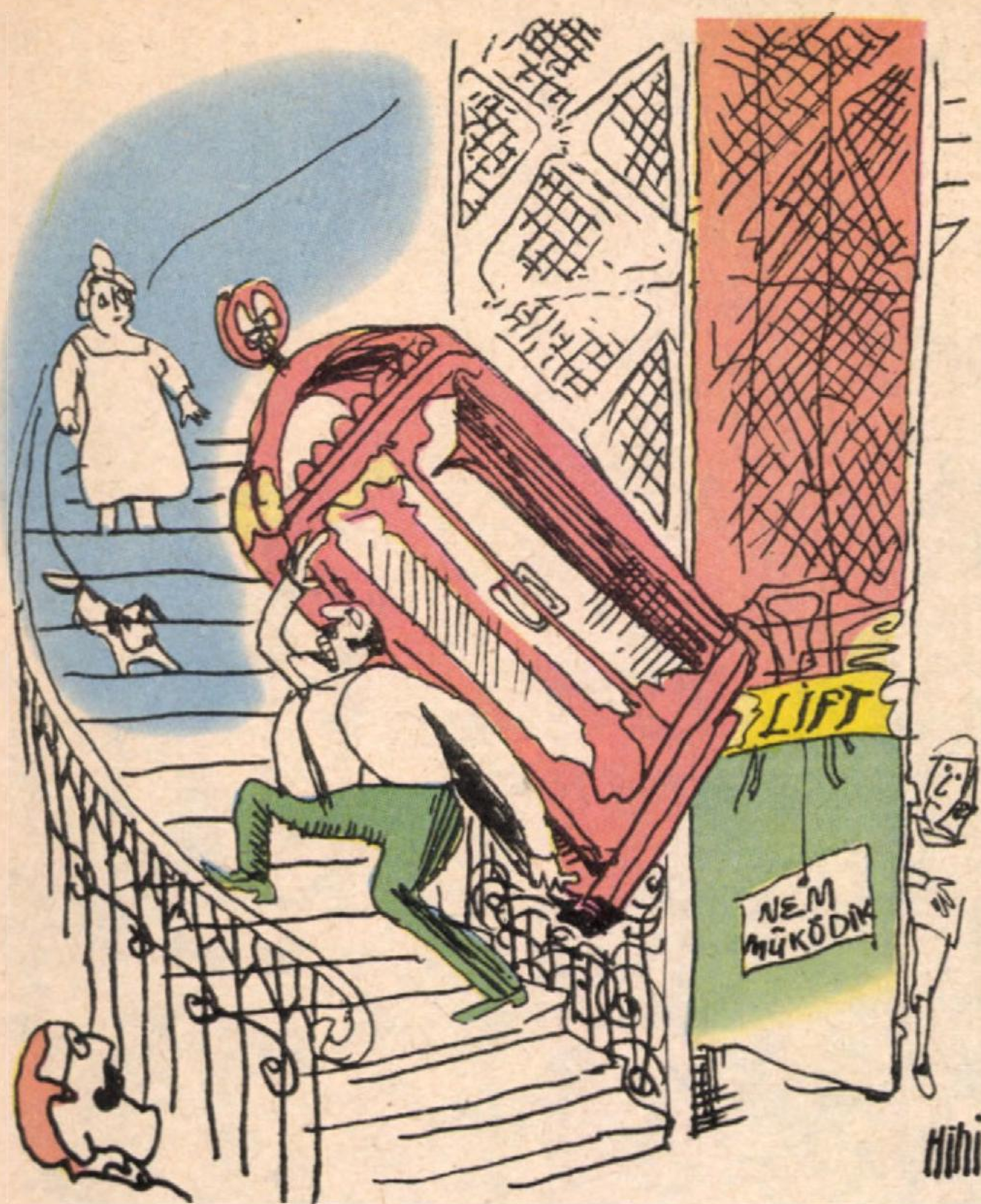
Ez megint nem elég világos. Egy fiatalember nősülne, magas szőke hölgyet kíván feleségül venni, ezzel a jeligével: „A tengerpartot szeretem." Magyarországnak tudtommal nincs tengere. Miért nem hirdet ez a Dubrovniki Közlönyben?

Egy másik férfi olyan feleséget keres — lehet elvált asszony is —, aki „zenetanulásában segítséget nyújt". Jelige: „Kislány a zongoránál". Ez esetben inkább a kisfiú lesz a zongoránál; anyukától körmöst kap, ha nem gyakorol rendesen.

Egy autótulajdonos hölgy férjet keres. Jeligéje: „Nullkilométeres". Íme, az érintetlenség legfinomabb megfogalmazása.

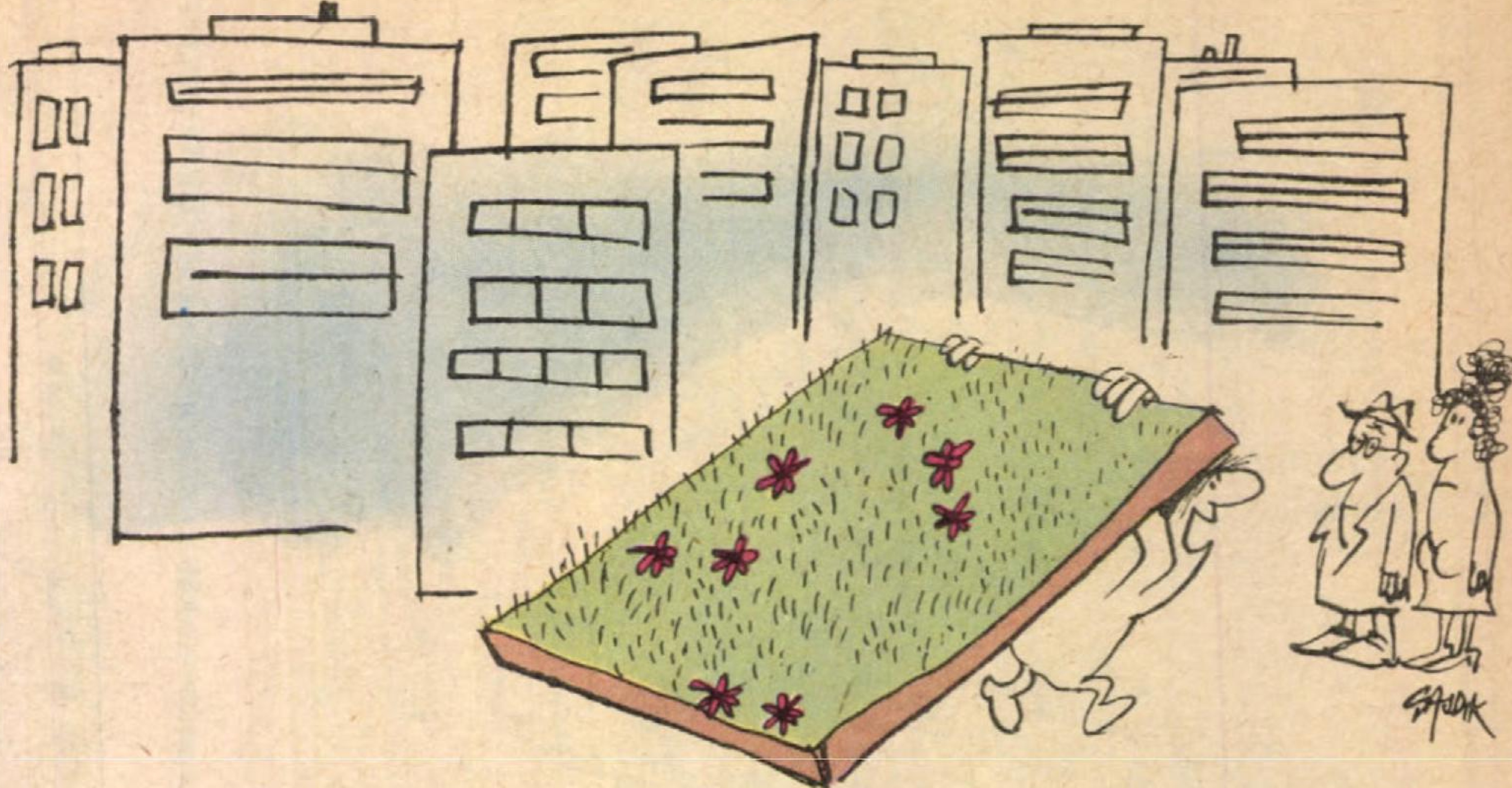
Novobáczky Sándor

MAKACS LAKÓ



– Fogadást kötöttem, hogy lifttel megyek fel az ötödik emeletre! ...

PROBLÉMA



– Vásároltam egy olcsó telket, csak még nem tudom hova lerakni ...

EGY „JÓL MENŐ" RÁDIÓSZERZŐ

Nem igaz az, hogy Amerikában nem fizetik meg jól a szerzőket! Nemrég kötötték le egy nem is élvonalbeli írónak az előadássorozatát a Columbia rádiótársaságban, s a szerző közel félmillió dollárt kap érte.

A szerzőt Lyndon B. Johnsonnak hívják, nemrég az Egyesült Államok elnöke volt. Csak az nem került még nyilvánosságra, hogy ki írta a fiatal szerző visszaemlékezéseit. Eddig csak azoknak a neve volt ismeretes, akik Johnson beszédeit írták. A kritikusok egyelőre még nem tudják, kit kell dicsérni vagy lehúzni a Johnson-féle rádióműsorok bírálata során.

ITT VAGYOK A VÁSÁRBAN

Több ízben jártam a vásáron, hogy legalább a látnivalók egy tizedét megtekinthessem. Nem hiszem, hogy sikerült. Érdekes módon a hidegen hengerelt lemezekhez mindig odafértem, és a kiállított műtrágyák szemlélésében sem sokan zavartak. Ezzel szemben a színes tévék, táskarádiók, a lakberendezési kiállítás, valamint a termelői borok alapos tanulmányozása már kevésbé sikerült.

A legnagyobb tömeget ott lehetett találni, ahol osztottak valamit. Teljesen mindegy, hogy mit: egy színes papírlapot, ismeretlen nyelven írt szakszöveggel, egy gyűszűnyi mintakávét, egy morzsányi pudingot. Elegáns férfiak, galambősz nagyanyák váltak itt félelmetes harcossá. Törték, tépték egymást, az osztogató legnagyobb gyönyörűségére.

*

A szovjet pavilonban mindenkiből tévésztár lehetett. Egy kamera a nézőket pásztázta, és az adást a pavilon készülékei sugározták. Voltak, akik félórát is domborítottak a kamera előtt és megállapították, hogy egy Takács Marika veszett el bennük. Hiába, senki sem próféta a saját hazájában. Számos tévésztár-jelöltünk nosztalgikusan mondhatja, hogy előbb szerepelt a szovjet, mint a magyar televízióban.



*

Hosszasán ámuldoztam a cipő-divatbemutatón is. Csodálatos, gyönyörű, meseszép és csak a mesében létező cipőket mutattak itt be felejthetetlenül szép lábak. A lábakhoz tartozó manökeneket egy fal takarta el a nézők elől. A



fal ott kezdődött, ahol a miniszoknya végződött, tehát elég magasan, így a nézők kénytelenek voltak a cipőkre koncentrálni. Nekem a látványos bemutatóból egy lendületes ívű, karcsú bokájú láb tetszett, melyen valami cipő is volt, de arra már nem emlékszem.

*

A Budapesti Nemzetközi Vásár híven tanúskodik iparunk és kereskedelmünk, kapcsolataink örvendetes fejlődéséről. Bemutatja nehéziparunkat, amely magas szinten áll és a legnehezebb iparunkat, mely sehol sem áll. Ez a legnehezebb ipar a vendéglátóipar, mely számos kihelyezett ipari bázissal vonult fel. De minek? Az egy főre eső pincérek száma kisebb, mint 1930-ban az egy főre jutó orvosok száma. A pincérek tudják, hogy ők a helyzet urai. Így is viselkednek. Egy párbeszéd az „Indián falu" nevezetű vendéglátóipari bázisról:

— Egy feketét kérek — rebegi alázatosan a vendég.

— Kérhetne nekem is — mondja a pincér és soha többé nem tűnik fel.

— Nem volna egy hely? — kérdeztem a Mátyás pince nevű bázis büszke főurát.

— Hely? Itt? — mért végig megvetően. — Legfeljebb a farkasréti temetőben — mondta, és meg sem várta, míg nevetek a viccén.

A legkönnyebben még „Express" nevű önkiszolgáldában boldogul a vendég. Itt ugyanis ő maga a pincér. Viszonylag hamar telerakhatja a tálcá-



ját étellel és itallal, aztán elmegy egy talpalatnyi helyet keresni, ahol a zsákmányát elfogyaszthatja. Ilyesmit azonban nem talál, hacsak ki nem megy a közeli Városligetbe. Ez azonban akadályokba ütközne, ezért a vendég kering a tálcájával, és ha eddig nem tudta, hogyan szenvedett Tantalusz, most megtanulhatja.

*

A vásáron legnagyobb mennyiségben szép lányokat állítottak ki. Különösen a külföldi kiállítók állítottak ki egy-két szép lányt az árucikkek között. A kiállított, illetve kiültetett lány leginkább keresztbe teszi a lábát, unot-



tan néz el a hömpölygő tömeg feje felett, hosszú cigarettákat szív és colát szürcsöl. A tömegből elismerő felkiáltások hangzanak egy-egy szép példány láttán. Nekem egyébként legjobban az amerikai kiállítás tetszett: itt volt a legtöbb szép lány. Egyforma ezüst ruhát viseltek. A textília minden bizonnyal Made in USA, de a lányok — erről meggyőződtem — Made in Hungary. Köréjük mindenféle gépeket raktak dekorációnak. Volt itt kenyérpirító, motoros kenyérvágó kés és elektromos fogkefe, olyan konyhai tűzhely, amely mellé nem házvezetőnőt, hanem főmérnököt kell alkalmazni, de a legcsodálatosabb az a barna kislány volt, akit a különböző fazonú telefonok közé állítottak. Olyan szép volt, hogy még a legádázabb telefonrongálónak sem jutna eszébe, hogy a telefonokat kellene elrontani.

*

A vásáron mutatta be a dohányipar új cigarettáját, mely a lírai Románc nevet viseli. A név után az ember azt hinné, hogy könnyű, illatos cigarettát kap, de már az első slukk úgy vágja mellbe, mintha a ló rúgta volna meg. Hát ez a névválasztás nem volt telitalálat. Olyan, mintha egy erőgépet pillének kereszteltek volna.

*

Végezetül megismétlem a közhelyet: félő, hogy az itt látott csodaszép ruhák, cipők, bútorok nagy része az üzletekben soha nem lesz kapható. Azért mégis jóleső érzéssel jöttem el a vásárból: iparunk a mintadarabok gyártásában már megüti a világszínvonalat. Számos cikkünk pedig csak exportra készül. Ez persze fáj, mert kétlem, hogy a csodálatos Philips rádiókat Hollan-



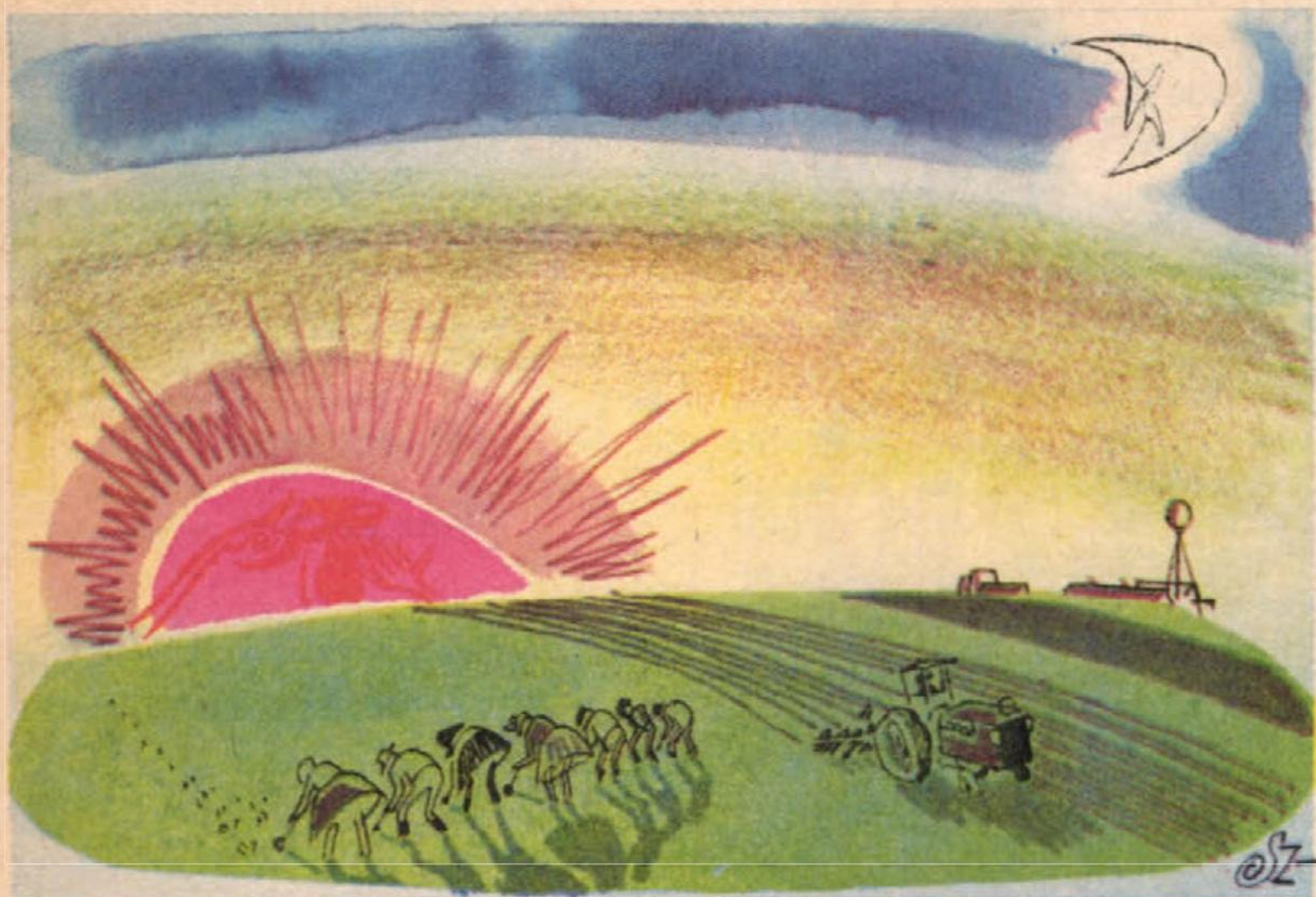
diában nem lehet kapni, és azt sem hiszem, hogy a szovjet tranzisztoros minitévé Moszkvában nem vásárolható.

*

Fájó szívvel búcsúzom tőletek, csodálatos hazai és külföldi termékek. Egy évig nem látjuk egymást. Mert sajnos, évente csak egyszer van Pesten nemzetközi vásár ...

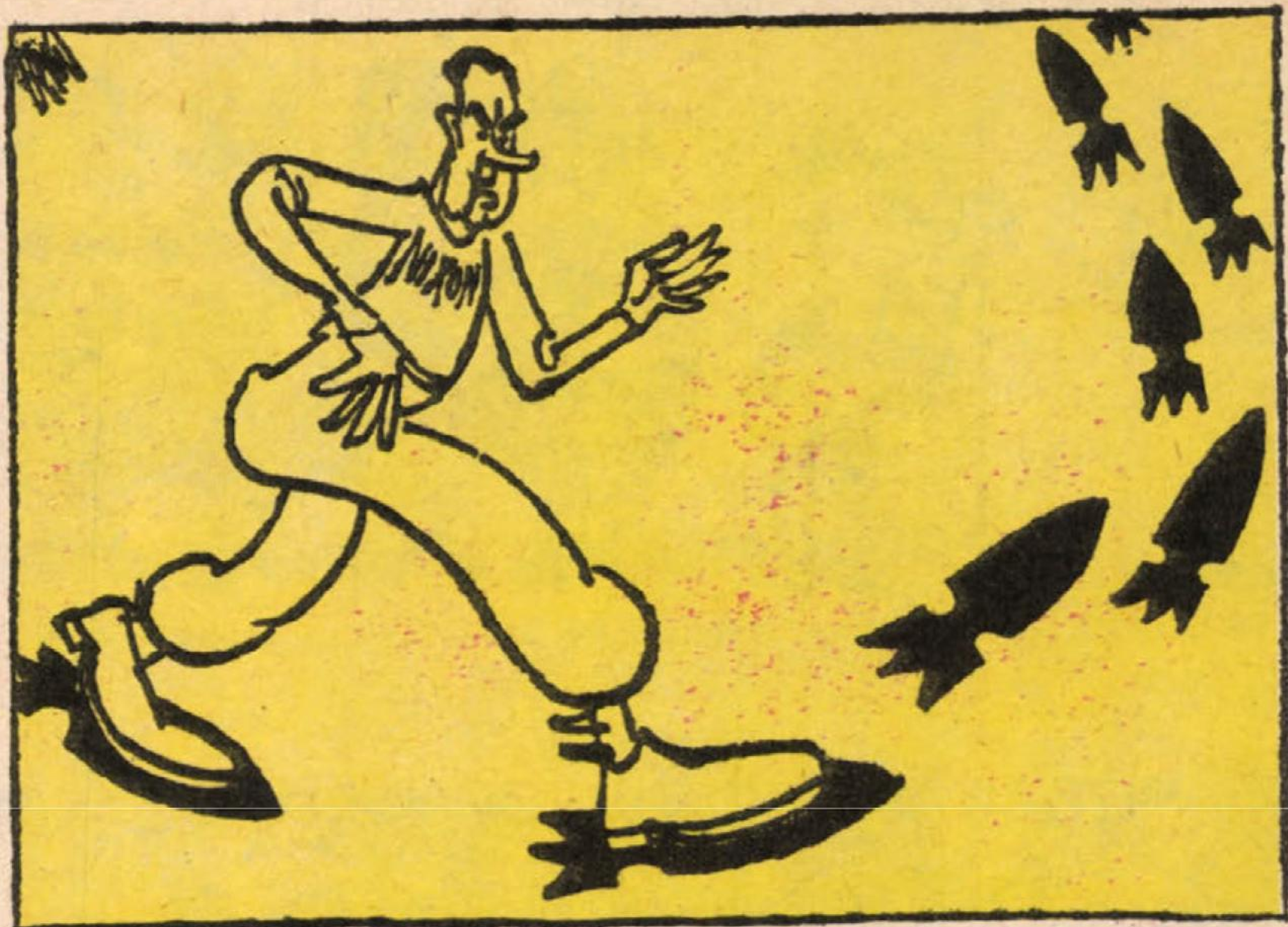
Ősz Ferenc

A KORÁNKELŐ

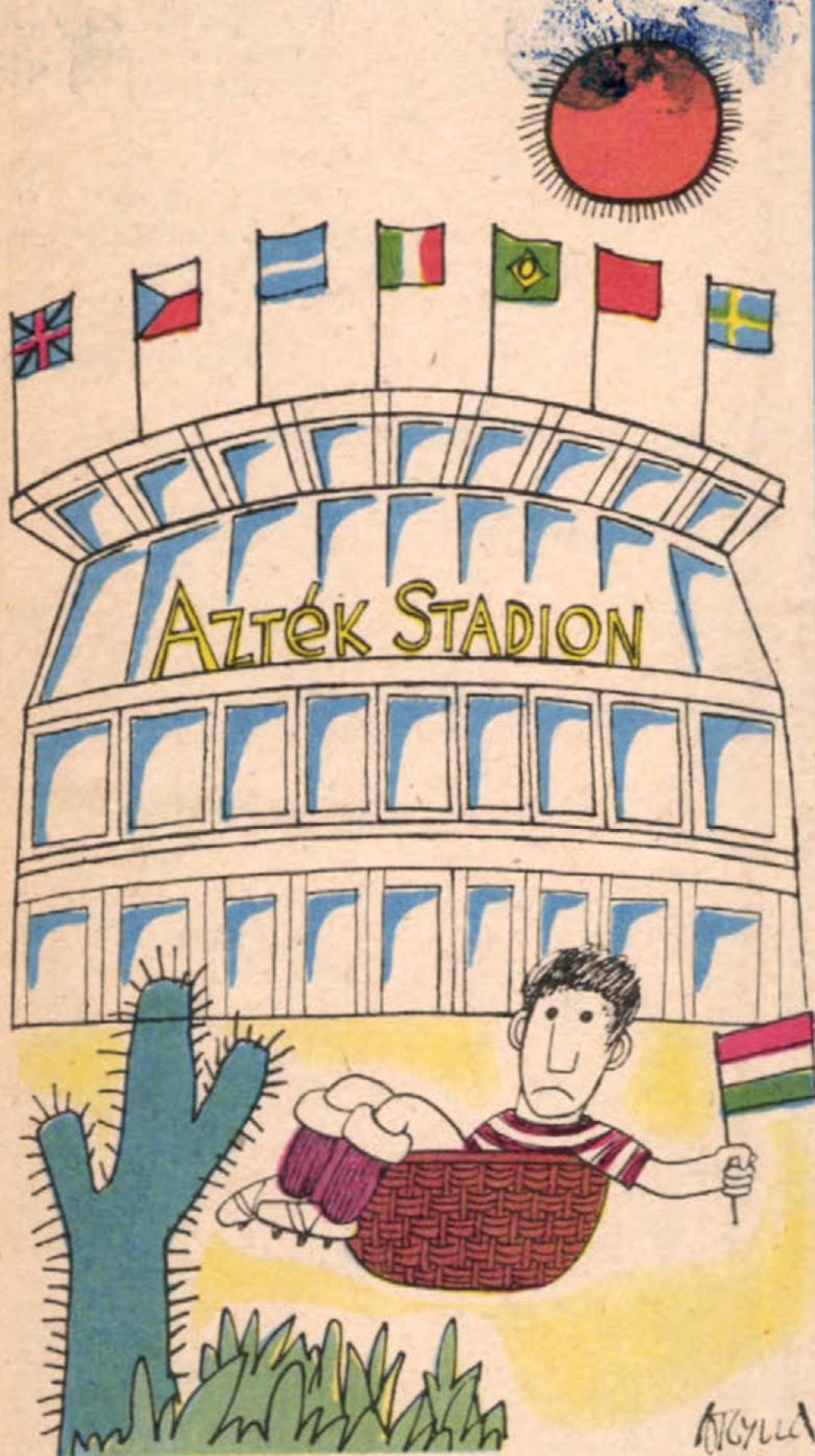


A Nap: Én már hajnalban fenn vagyok.

JOHNSON LÁBA NYOMÁBAN

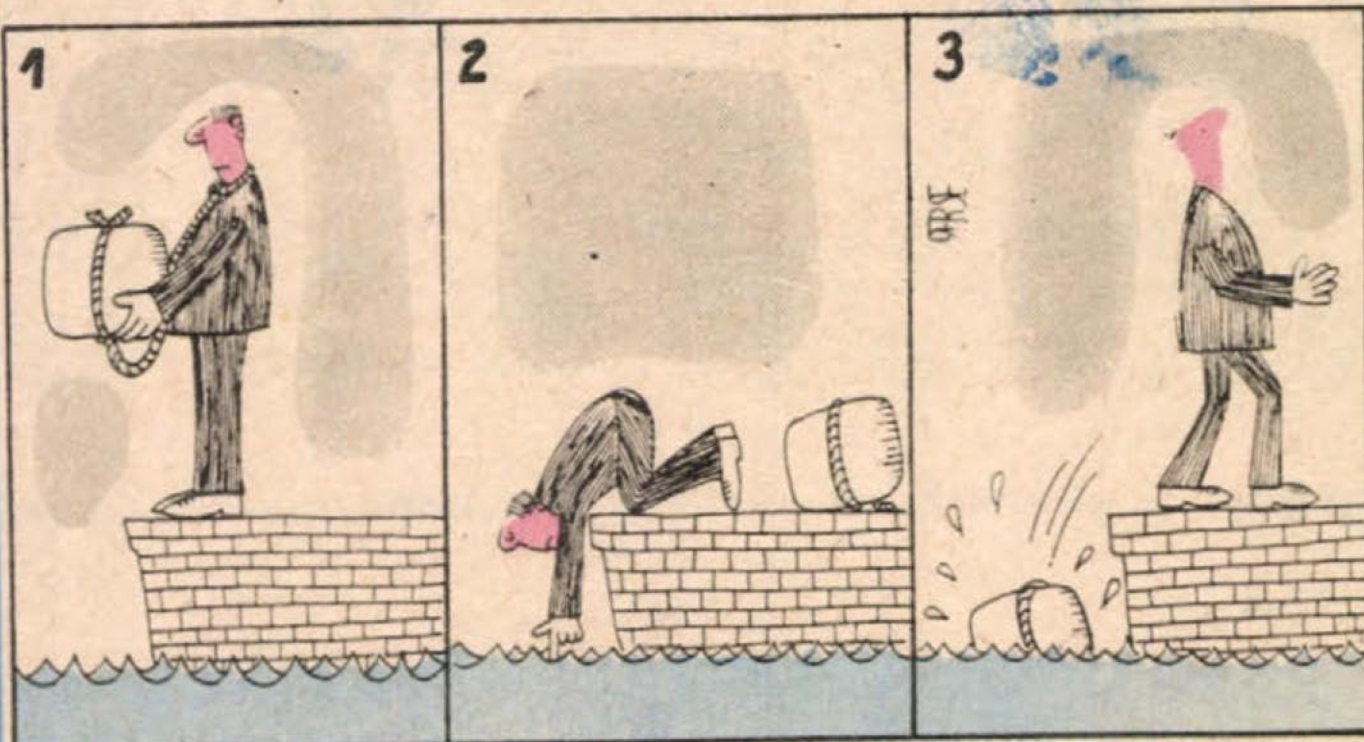


LABDARÚGÓ VB MEXIKÓBAN

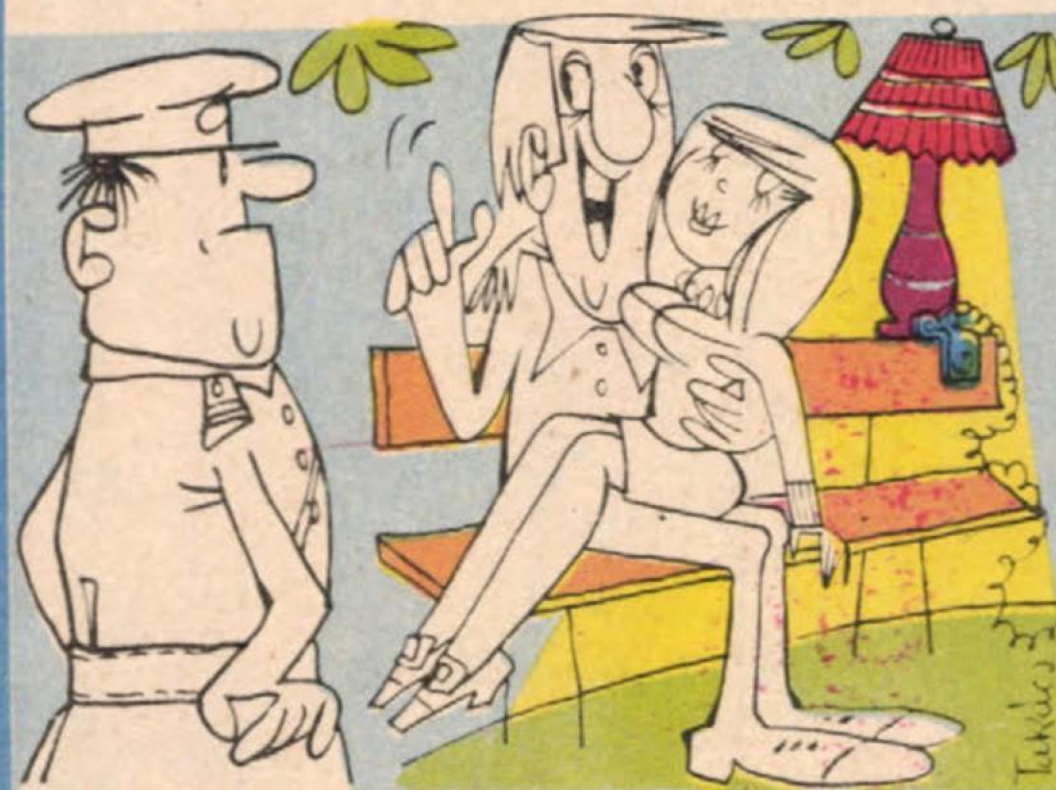


Kitett gyermek.

FÁZÓS TERMÉSZET

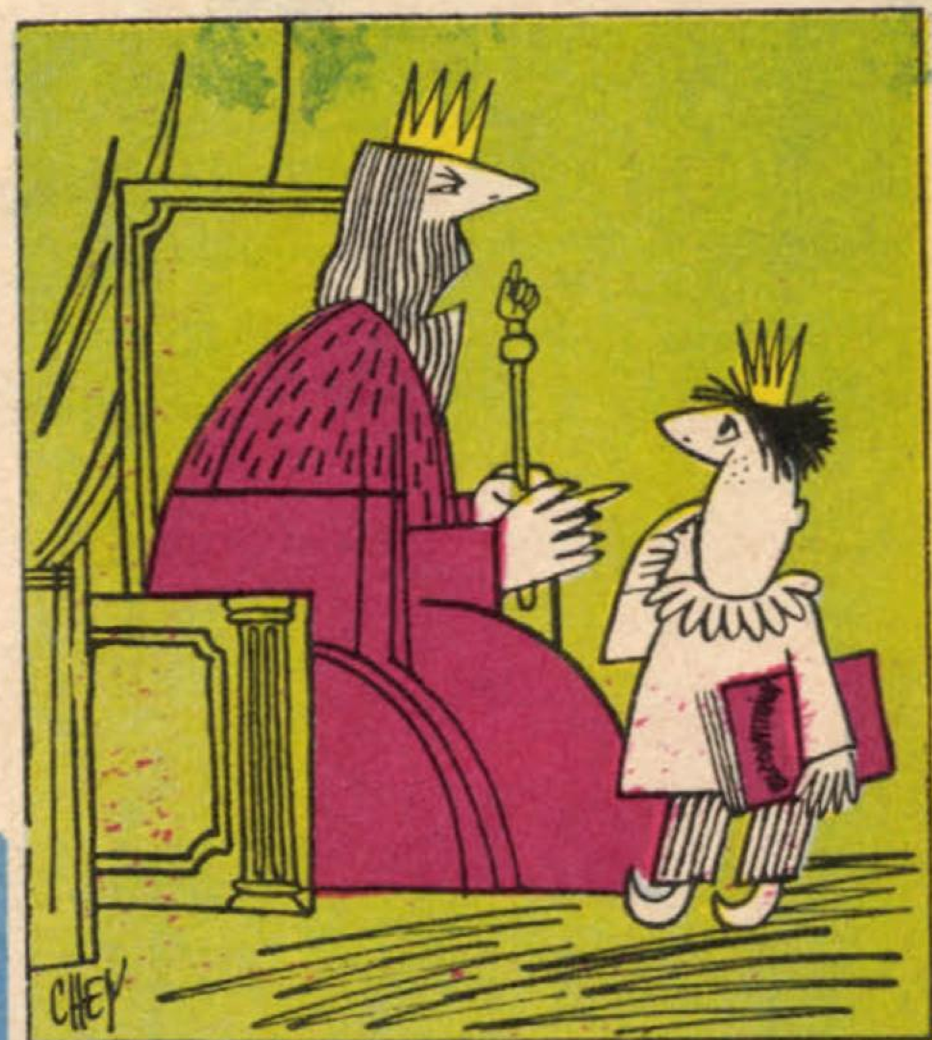


HANGULATLÁMPA



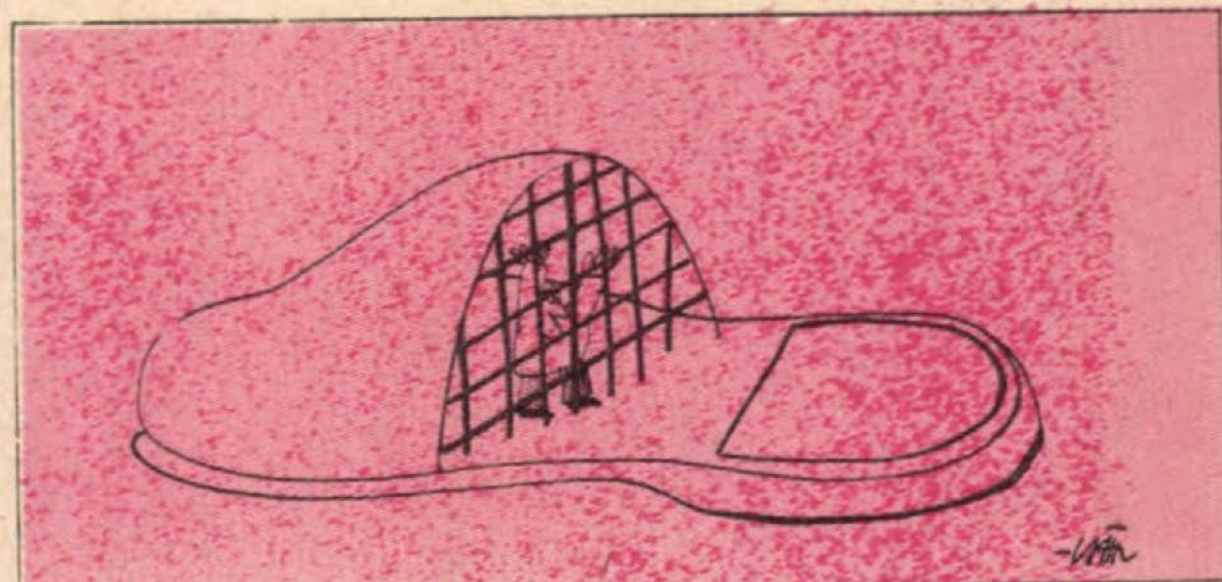
– Mancika ugyanis fél a sötétben…

KIRÁLYI GOND

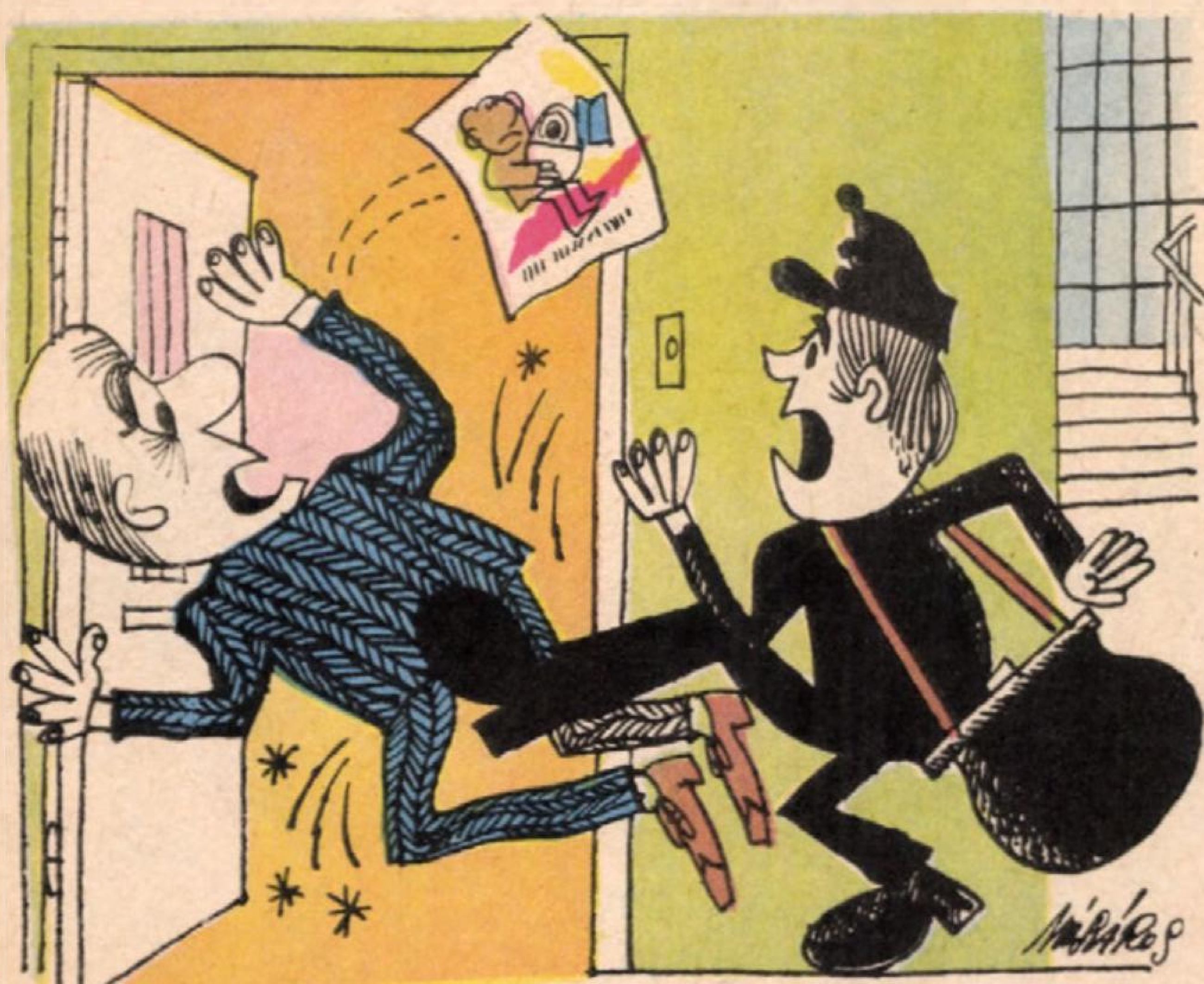


– Fiacskám, meg fognak buktatni!

FÉRFISORS

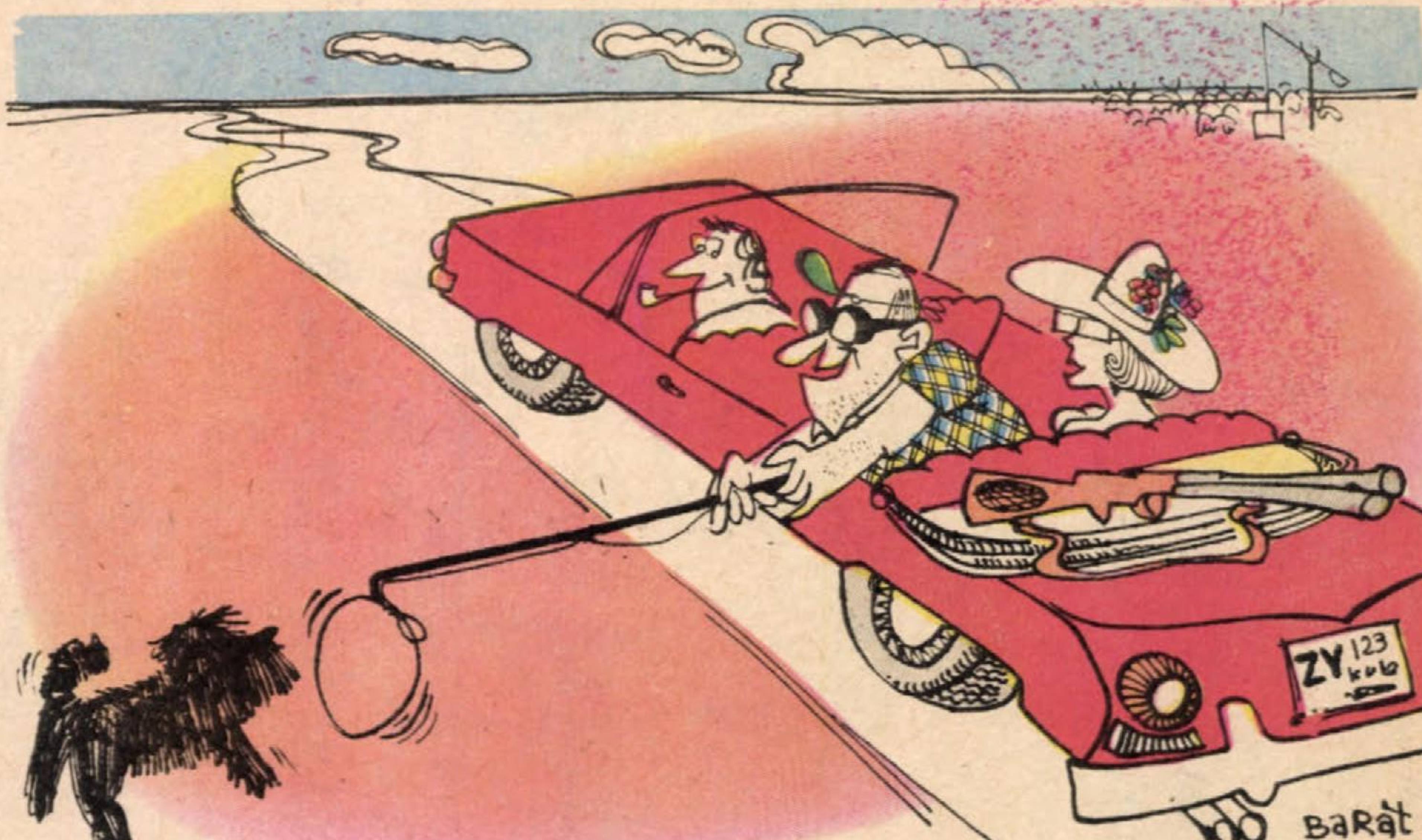


HUMOROS DÍSZTÁVIRAT



– Ne tessék haragudni, de ez a feladó külön kívánsága volt!

VILÁGHÍRŰ A MAGYAR PULI



– A szarvasbika sem rossz, de a pulival egy napon említeni sem lehet.

SOPANKODAS



– Sisak és botok... Micsoda ifjúság! Hol tanulhatták ezt a viselkedést?!

ÖKÖLVIVAS



Felújítás



Divat nálunk a felújítás. Felújítják a régi házakat, filmeket, színdarabokat, újra kiadják a klasszikus — vagy divatos — könyveket, és öregfiúk focimérkőzésein újítják fel a hajdani aranycsapatot. Arra gondoltam: miért pont egy szatírát ne lehetne felújítani? Töprengésemet tett követte. Íme:

TÁVLATI TERV

Újjárendezik a Népligetet. Eltakarítják a törmeléket, megoldják a közvilágítást, kis Vidám Parkot létesítenek, és új vendéglő épül. Az elkészülés időpontja: 1971.

Előrebocsátom, hogy sose rendeztem még ligetet, tudom, hogy a ligetépítő szakemberek képzése lassan halad, és a törmelékelhordás sem erős oldalunk. Na, de tíz év, százhúsz hónap! Hát hányan fognak dolgozni a Népliget helyreállításán? Lehetséges, hogy a szocialista építés leghosszabb, legbonyolultabb föladatával állunk szemben? Ha így van, javasolni fogom családomnak, hogy holnap reggel lássunk neki a Népligetnek. A munkálatok elvégzését kilenc és fél évre vállaljuk, ha mindjárt a zsebkendőnk négy sarkában is. Sőt. Ha lesz prémium, kilenc év alatt is elkészülhetünk vele.

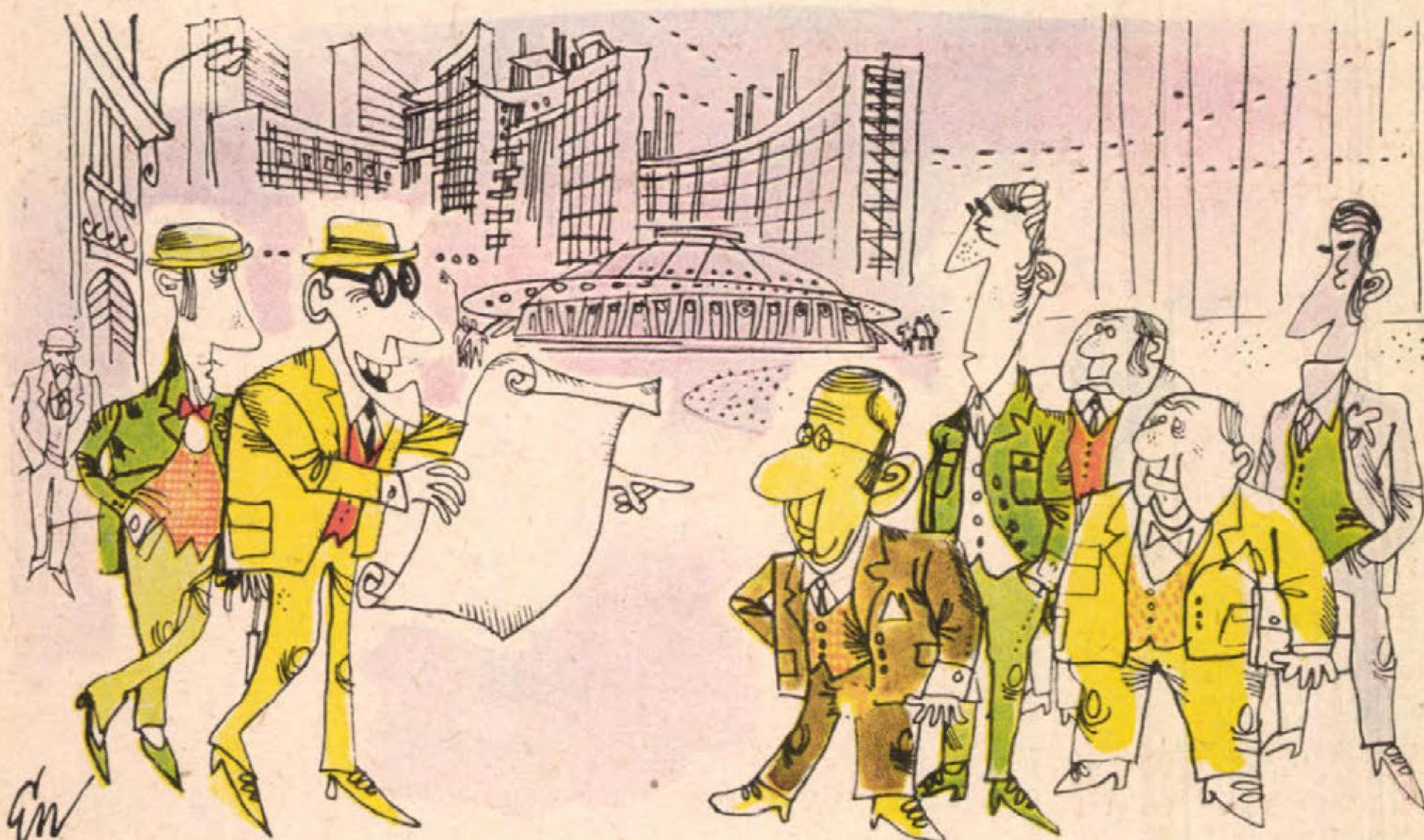
*

Ez a cikk a Ludas Matyi *1961.* május 18-i számában jelent meg. Én írtam. Elnézést, nem önreklámot akartam, de a visszaesőként elkövetett idézetet aktuálissá tette egy, a Népligetről szóló újabb cikk, melyet az Esti Hírlap tett közzé a közelmúltban. Lényege: elkészítik a Népliget hosszú időre szóló fejlesztési tervét. A munkát tulajdonképpen csak most kezdik el; jelenleg azon folyik a vita: van-e jövője a gyárak közé ékelt Népligetnek? S ha megéri, hogy pénzt fordítsanak rá, mi legyen a Népligetből?

A két cikk közt pontosan kilenc esztendő telt el. Ha én a srácokkal annak idején lapátot fogok, épp ezekben a napokban készülnénk el a Népligettel.

Kaposy Miklós

ÚJ LAKÓTELEP

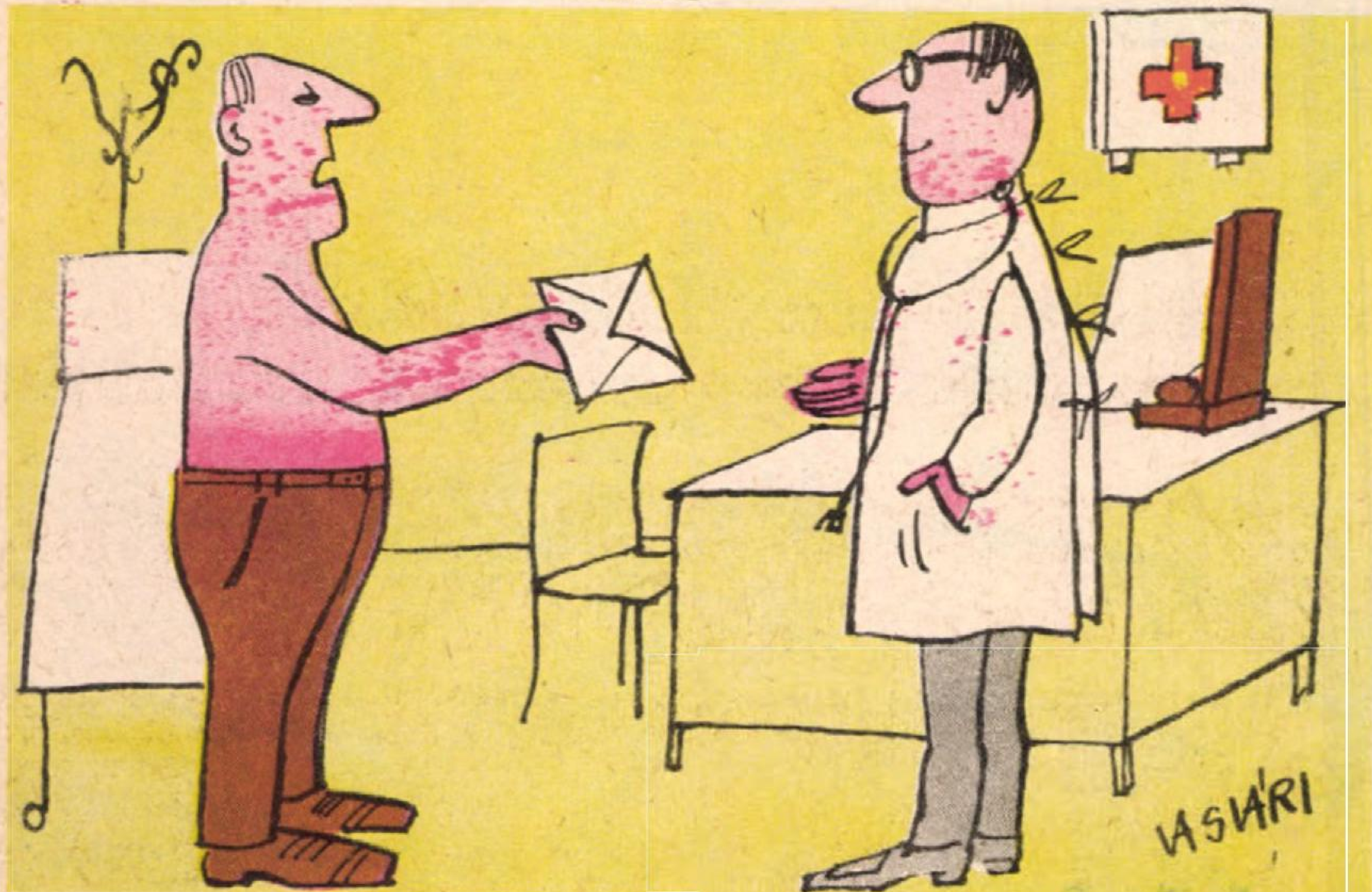


– Uraságodhoz méreteztük a lakásokat!

AZ ISTENNEK SEM ADJA ÁT A HELYÉT



AVATÁS



– Doktorommá fogadom...

AGGÓDÓ SZÜLŐK

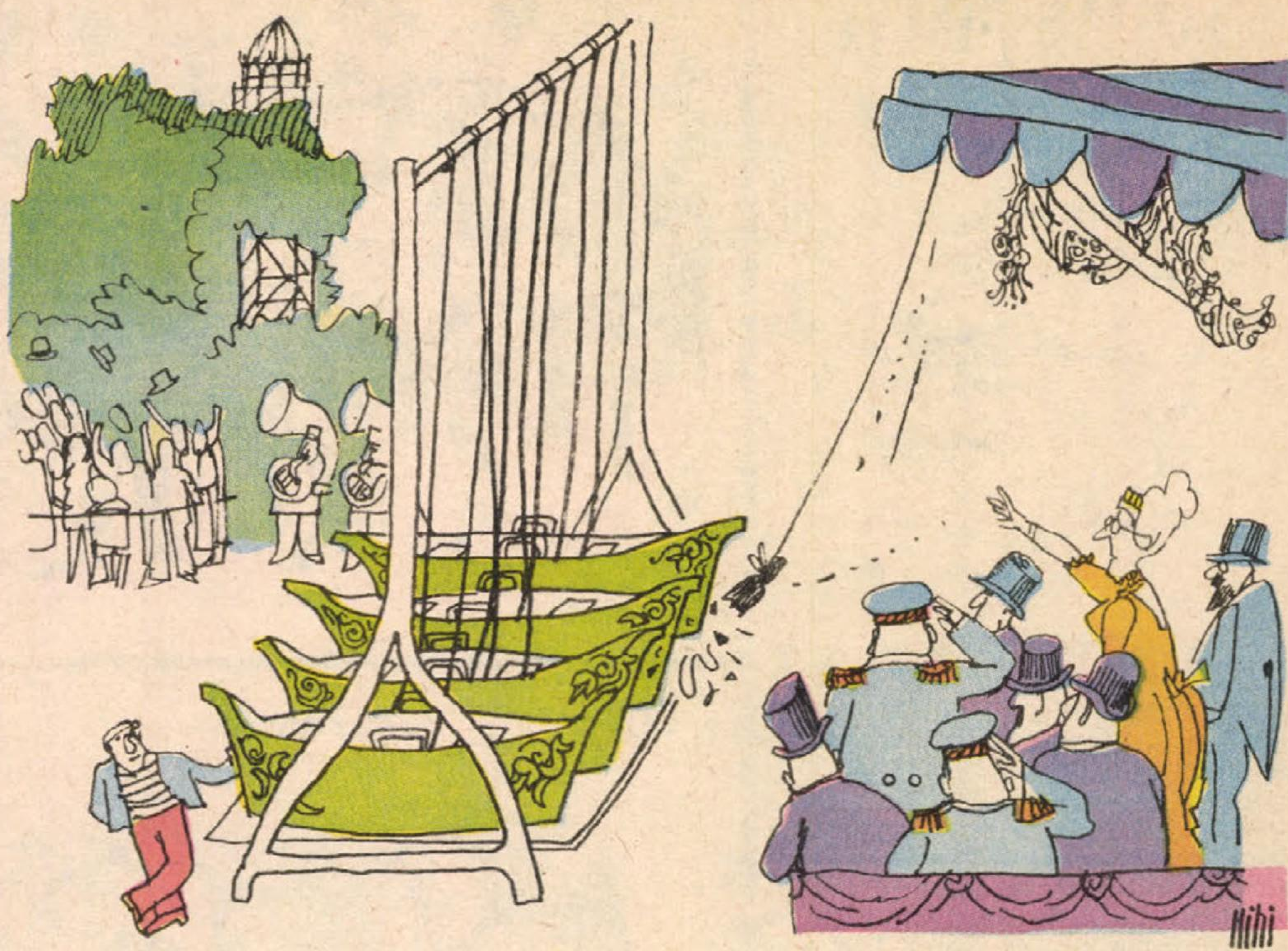


– Nézd, ez a hülye kölyök miket tanul a szomszédtól!...

TAVASZI KIRÁNDULÁS



KIS ORSZÁG



Flottaavatás

ZSENIÁLIS FELFEDEZÉS

HOGYAN LEHETNE ÖTSZÖR ANNYI LAKÁST TATAROZNI?

Egy szép napon szerény, sötét pont jelent meg szobám hófehér mennyezetén. Aztán félelmetesen terjedni kezdett: beáztunk.

A dologban az volt a szokatlan, hogy szép, forró júliusi napon történt. Az ember ilyenkor így sóhajt: „Ó, uram, adj egy kis esőt!"

Eső nem esett. A művésznő zuhanyozott a teraszán. Igaza volt: tikkasztó meleg volt; a zuhanyból folyt a víz; Budapest fürdőváros. Miért ne zuhanyozna!? Csak az a baj, hogy a művésznő terasza pont az én szobám felett van.

Ezzel kezdődött a 300 napos háború, régen így mondták volna: a szegény lakó és az uzsorás háziúr között. Most azonban a háztulaj nem vérszopó. Szocializmus van. Ő altruista, jótékony, úgy hívják, hogy HKI. (Csak a hivatalnokai kőszívűek.) Én azért harcoltam, hogy szüntessék meg a beázást, a HKI küzdött a kivitelező, az anyag, a pénz... hiányával.

Logikus lett volna, ha akkor ázik be a mennyezet, amikor esik az eső vagy olvad a hó. A logikám végül győzött. Tavaszi hóolvadás idején már öt, egymástól távoli, terjedő folt is megjelent a mennyezeten. Egy februári napon arra ébredtem, hogy mint csillagok az égen, ragyognak a vízcseppek százai az ágyam felett. Teknőt, lavórt, lábosokat és tányérokat raktam az elhúzott bútorok helyére, amelyekben összegyűlt a „csillagokból" hulló szennyes lé.

A 300 napos háború 1970 májusában végéhez közeledett. A házfelügyelő szólt: „Holnap, korán reggel jönnek a kőművesek, tessék őket várni!"



Hajnali ötkor felkeltem, és egyre idegesebben vártam. Fél kilenckor elfogyott a türelmem, munkába indultam. Az udvaron áthaladva, megpillantottam két falatozó idegent: az egyik vállas, szőke, a másik fekete, olyan jól táplált cigányprímás-féle. Csak nem feketében volt, hanem az új uralkodó osztály kék munkásegyenruhájában.

— Maguk a kőművesek? — kérdeztem.

— Igen, de ilyenkor reggelizni szoktunk.

Elkéredzkedtem a hivatalból, és tízkor ismét otthon voltam.

A kőműves és prímás szekundánsa elszontyolodva szürcsölte kávémat kiürített szobám közepén.

— Mi a baj? — kérdeztem.

— Nem érjük el a mennyezetet. Régi ház, magas. Nincs létránk.

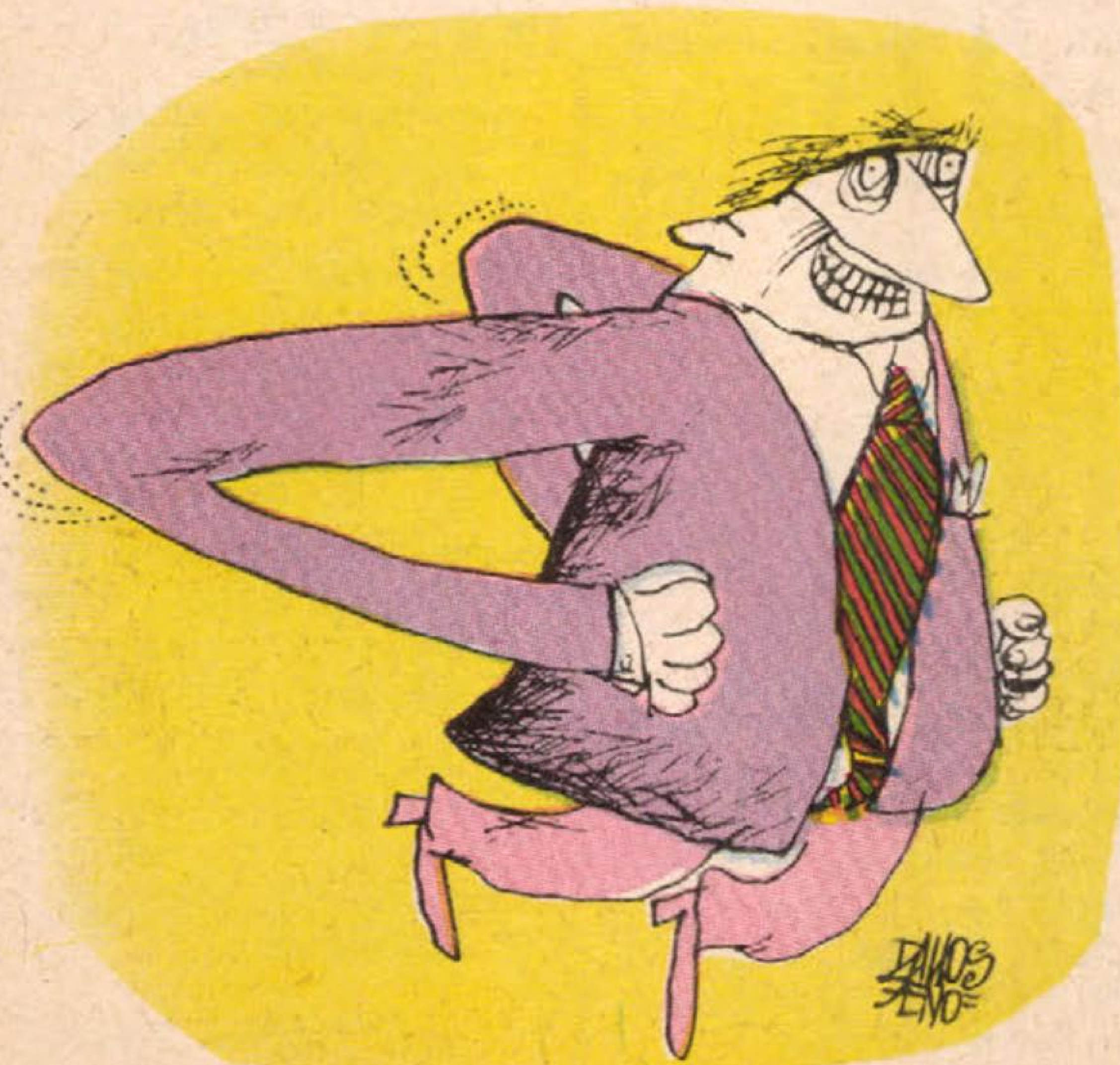
Tüstént elfutottam a kölcsönzőbe létráért. Harangzúgásra a mennyezetet kifoltozták, de beköszöntött az ebédidő. Pont 12-kor távoztak. Fél kettőkor visszatértek, és felseperték a szobát. Stoppoltam az időt: két órát dolgoztak az „egész" munkanapon.

Ekkor támadt a fővárost megváltó újítási javaslatom: Dolgozzanak 10 órát — de igazánból, mint a tsz-tagok! Úgy ötször annyi lakást tatarozhatnának, mint most, és nem kell 300 napot reájuk várni.

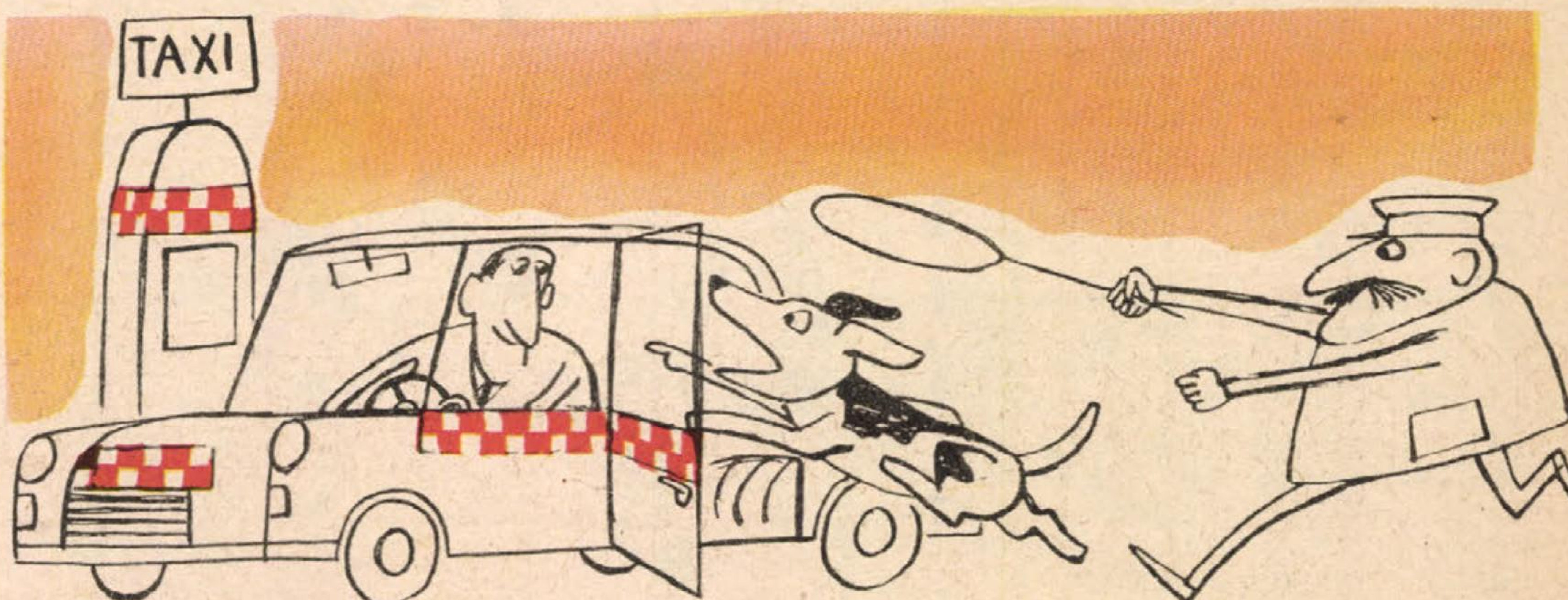
Szenzációs felfedezés, nem igaz?

Lovas Márton

SZÁRNYAK



SÜRGŐS ÚT



– Hajtson az Állatvédő Egyesületbe, de nagyon gyorsan!

LUDAS MATYI *emlékkönyvébe*



Amerikai tanulmányutam során sok egyetemi színész- és rendezőképző fakultást látogattam meg. Kíváncsi voltam, hogyan tanítják és játsszák a hallgatók az új modern színpadi szerzők műveit. Yale, Harward és Los Angeles egyetemén nagy várakozással vártam a vizsgaelőadás kezdetét. A yalei előadáson a Három nővér került színre, a harwardin a Ványa bácsi, Los Angelesben a Sirály. Mindenütt Csehov... Mondanom sem kell, hogy Csehov-rajongó vagyok, számos Csehovot rendeztem, sőt Amerikában előadásokat is tartottam Csehovról és Sztanyiszlavszkijról, de szerettem volna mást is látni az egyetemi tanszék stúdió-színpadain. San Franciscóban ismét a Három nővért adták, és én megállapítottam, hogy az amerikai jövendő színész- és rendezőgeneráció legfőbb tanulmányi tápláléka Csehov.

Los Angelesben nagy örömmel töltött el egy filmproducer meghívása. Végre pihenni fogok a város előkelő Bel Air negyedében, az árnyas fák alatt, ezen az estén nem kell előadást tartanom, hanem híres emberek között élvezhetem a Csendes-óceánról áradó hűs levegőt.

A híres emberekben nem volt hiány. Ott volt Gregory Peck, Paul Newman, Sidney Poitier, Carol Baker is. Peck, aki az Oscar-díj bizottságának elnöke, szerette volna a Pál utcai fiúkat Oscar-díjjal kitüntetni, de a bizottság a Háború és béke mellett szavazott. Beszélt Molnár Ferencről, akinek több vígjátékában játszott.

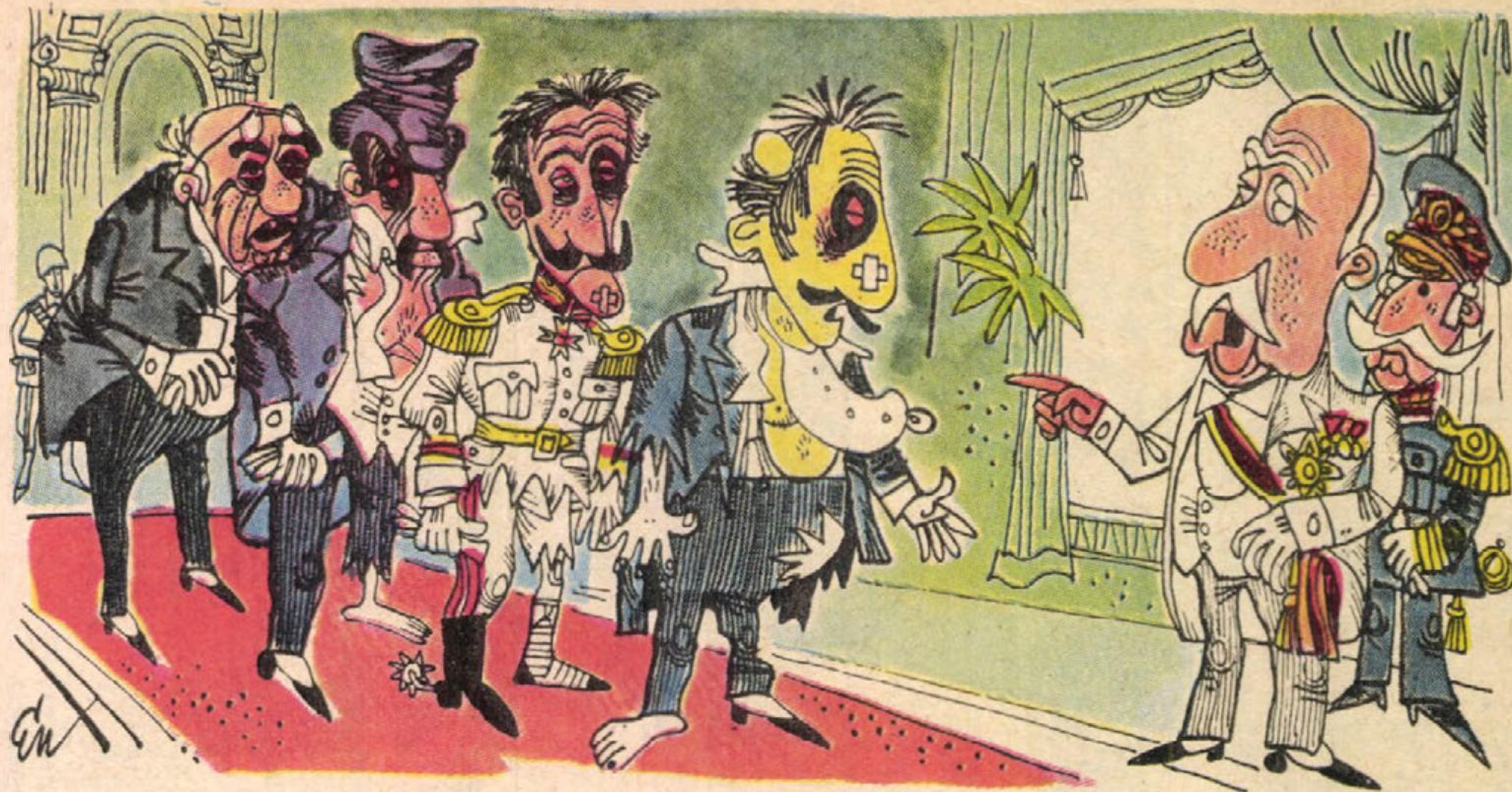
Kellemes este volt, egészen addig, amíg fel nem kértek, hogy tartsak a vendégeknek előadást Sztanyiszlavszkijról. Nem szívesen, de eleget tettem a kérésnek, és azt hittem, hogy félórás beszéddel megúszva szereplésemet, újra élvezhetem kényelmes kerti székemben a pihenést. Nem így történt, mert özönével szegezték felém a kérdéseket. Nyolckor kezdődött a „party" a Bel Air-i villa kertjében, és még hajnali háromkor is arra kellett válaszolnom, hogy mi a különbség egy-egy Csehov-darabnál Sztanyiszlavszkij rendezői felfogása és az új, Freud felé hajló amerikai rendezés között. Bizony nagyon kifáradtam, és búcsúzás közben arra gondoltam, hogy a délutáni Csehov-vizsgaelőadás és az estétől hajnalig tartó Csehov-vita egy kicsit sok volt.

A kertajtóban a házigazda kedves mosollyal nyújtott felém egy könyvet, és így szólt: „Tudom, hogy örömet szerzek vele!"

Az ajándék Mike Csehov, a „Játék" című könyve volt. A szerző — Csehov unokaöccse, aki nemrég halt meg — a Csehov-darabokat analizálta ebben a könyvben.

Reggelig nem tudtam letenni...

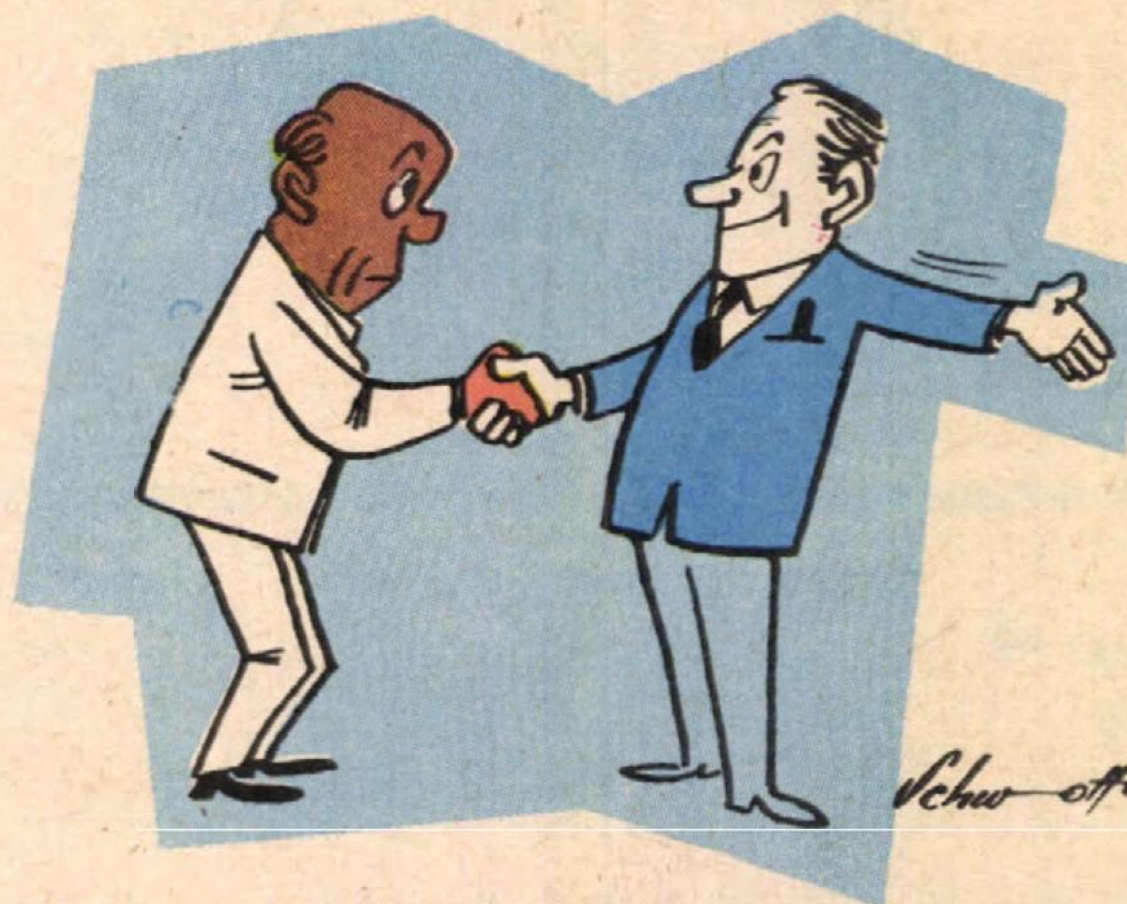
Marton Endre



PUCCS UTÁN

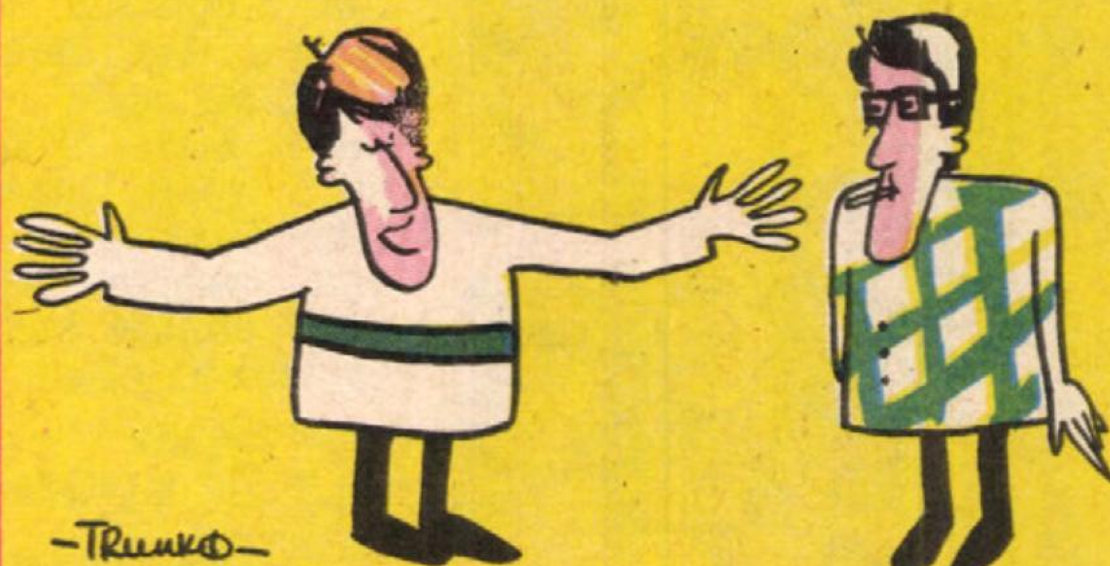
– Maguk most a győztes vagy a vesztes kormány?

OLCSO ÜDÜLÉS



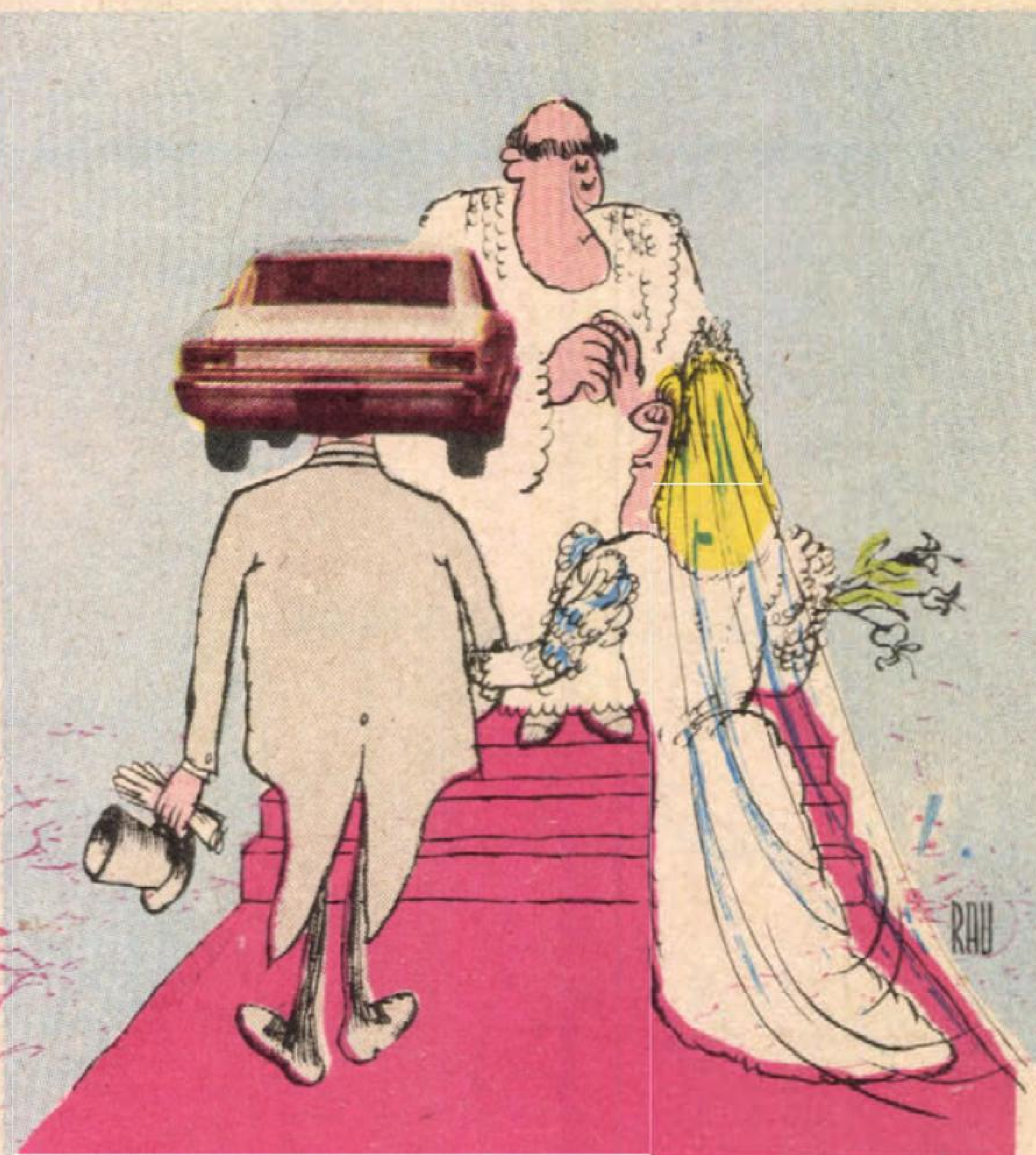
– Ragyogóan le vagy sülve. Hol nyaraltál?
– A 2-es autóbuszra vártam!

RÖVIDFILMESEK



– Ekkora filmet csináltam...

SZERELMI HÁZASSÁG



SZIGLIGETI ÁLLAT-ÜGYEK

GÓLYÁBÓL KACSA

Történt tavaly ősszel, hogy a szigligeti gólyapár egyik tagját agyonütötte az áram. A másik kétségbeesetten gyászolta. Ajánlkozott ugyan önkéntes jelölt a számára, de nem fogadta be a fészkébe.

A költözés idején két vonuló csapathoz is csatlakozott, de nem sokká tartott velük, néhány óra után visszatért. Amikor hidegre fordult az idő, a falubeliek elhatározták, hogy „befogják", és valamelyik istállóban átteleltetik. Volt már erre példa. Egy este központilag kikapcsolták a villanyt és fölmásztak a fészkéhez.

A gólya azonban nem hagyta megfogni magát, sőt megsértődött, és másnap eltávozott a faluból. Meg sem állt a meleg vízű Tapolca tóig, ahol szerencsésen áttelelt.



Azután egy melegebb márciusi napon ismét megjelent a faluban.

Meglátta őt egy szemfüles újságíró és sietve megírta, hogy itt a tavasz, megjöttek a gólyák.

A MESTERSÉGES TAVACSKA

Talán már egy évtizede, hogy az Alkotóház parkjában megásták a tavacskát, megtöltötték vízzel. Lefolyása nincs, utánpótlása nincs, de azért — az isten kegyelméből — mindig akad benne annyi folyadék, ami elég a betelepült népes békahadnak.

A házban tanyázó írók már több ízben összetették dús fantáziájukat, de értesüléseim szerint mindeddig még nem tudták kitalálni, mi célból készült a tavacska.

Csupán feltevések vannak: a béka kuruttyolása ihletet ad; oda szoktatja a gólyákat, s ez kedves színfolt; a békák



megeszik a szúnyogokat és a legyeket stb...

A gyakorlati tapasztalás azonban sorra cáfolja a feltevéseket. A béka kuruttyolása nem ad ihletet, viszont zavarja az éjszakai nyugalmat. A gólyáknak nem kell az ott termett béka — úgy látszik, előítélettel viseltetnek, mint a régi háziasszonyok a tápszeren nevelt csirkékkel szemben.

Marad, hogy a békák megeszik a kellemetlenkedő szúnyogokat. Ez igaz is. Valóban fölfalják azokat, amelyek odarepülnek. Csakhogy a túlnyomó többség elkerüli a tavacskát.

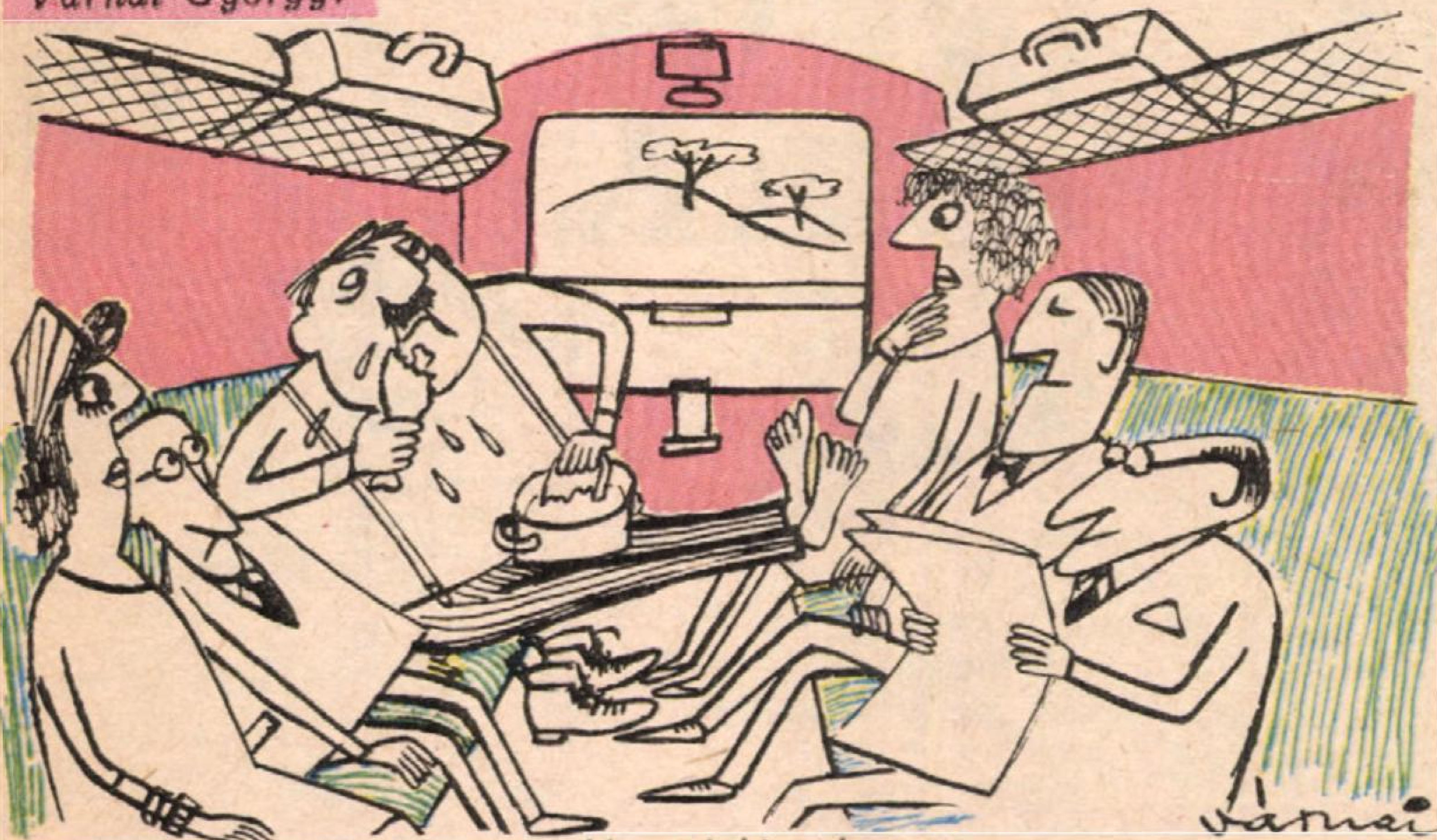
Állítólag tárgyalások folynak egy bizonyos afrikai mazochista szúnyogfaj importálására. Ez az afrikai szúnyog addig repül-repülget, amíg nem köt ki a béka szájában. Velük fogják keresztezni a szigligeti közönséges vérszopókat.

Az Alkotóház nyári lakói nagy reménnyel tekintenek a tervezett hibridizáció elé. Addig is vakaróznak.

Sólyom László

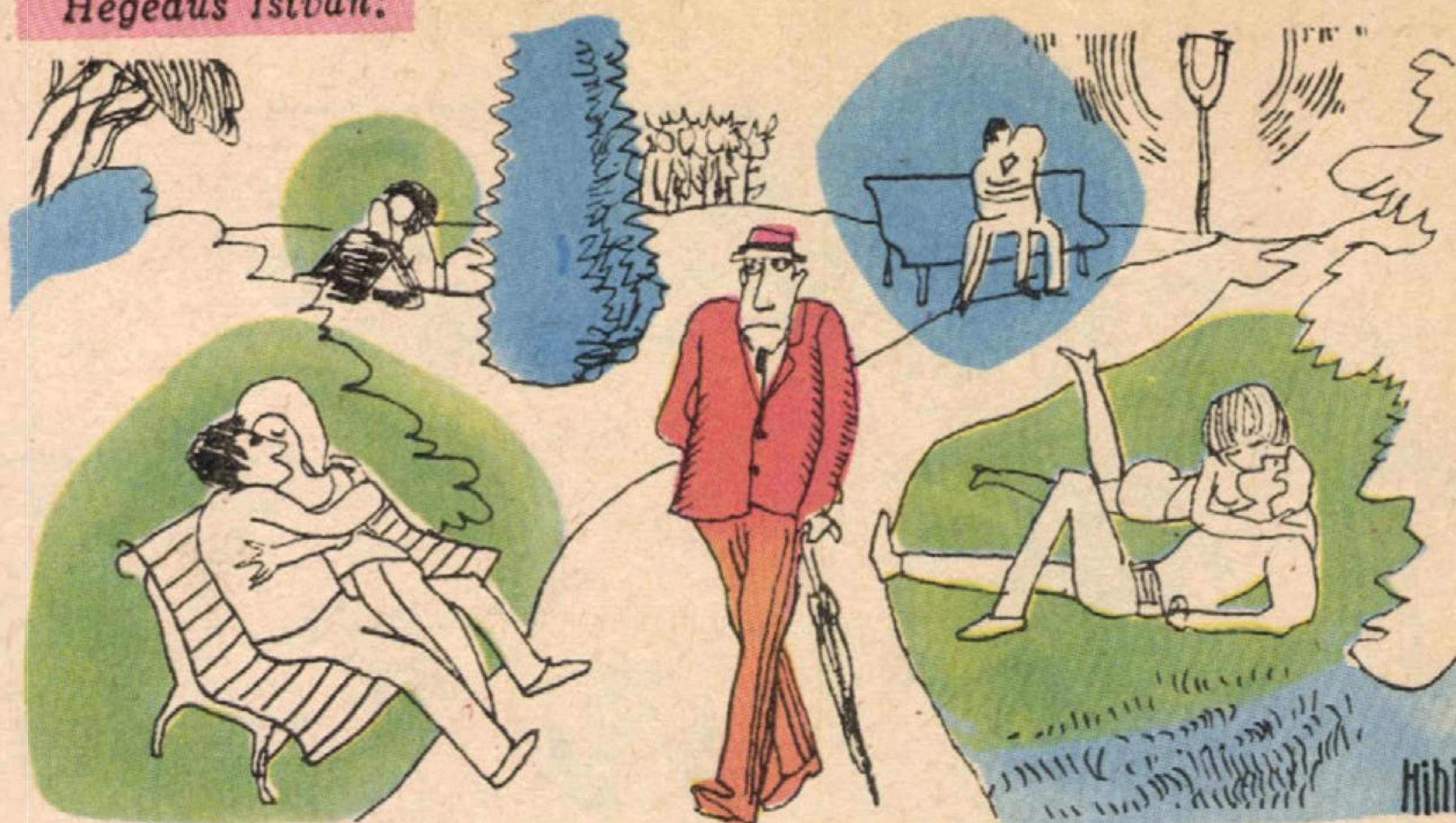
MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mit tartanak a legnagyobb illetlenségnek?

Várnai György:



– Ha valaki csámcsog.

Hegedűs István:



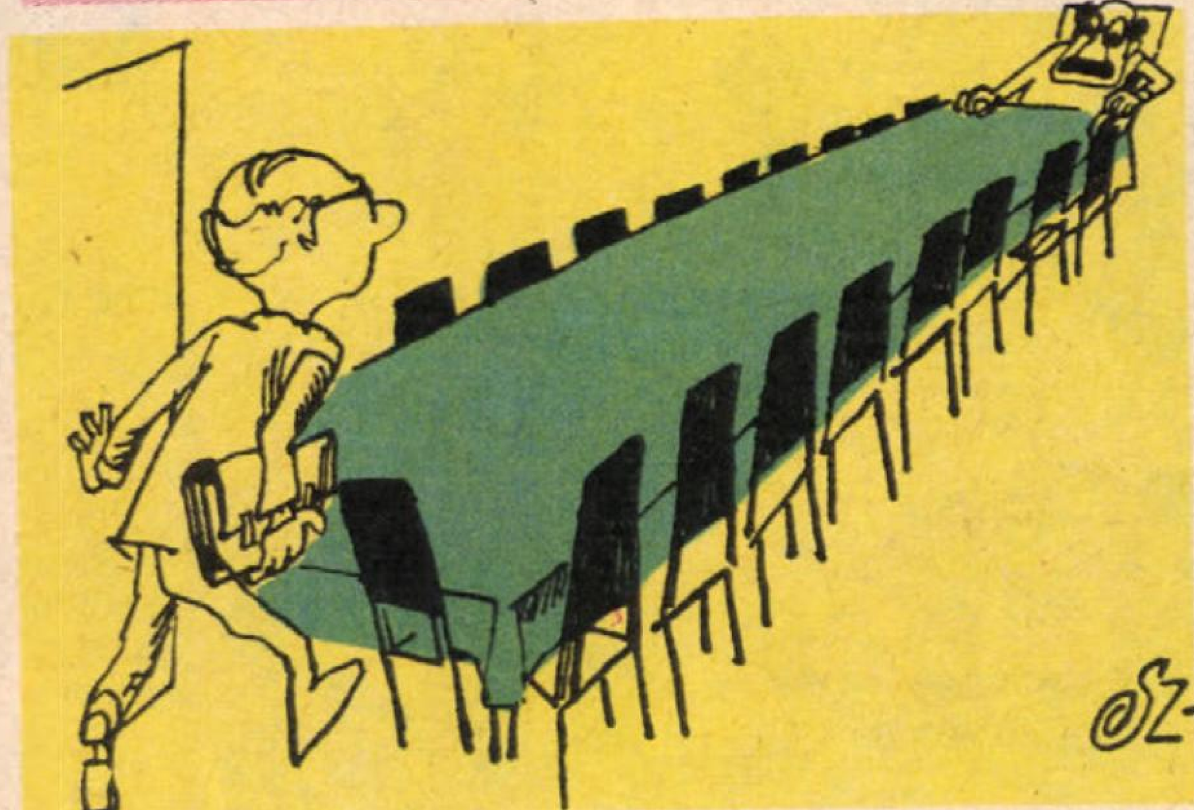
– Parkban egyedül sétálni.

Balázs-Piri Balázs:



– Más szavába vágni ...

Szűr-Szabó József:



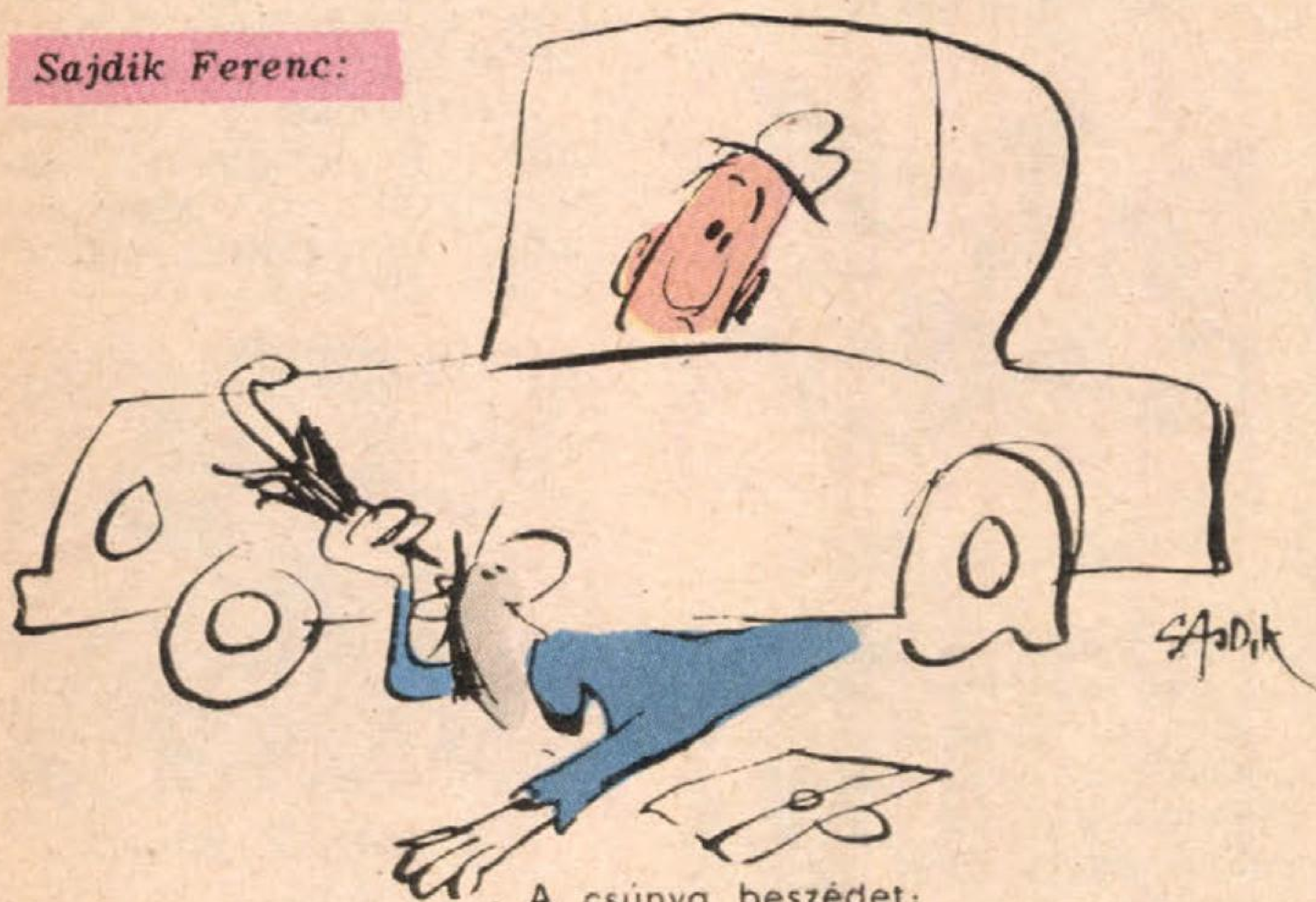
– Elkésni egy értekezletről!

Vasvári Anna:



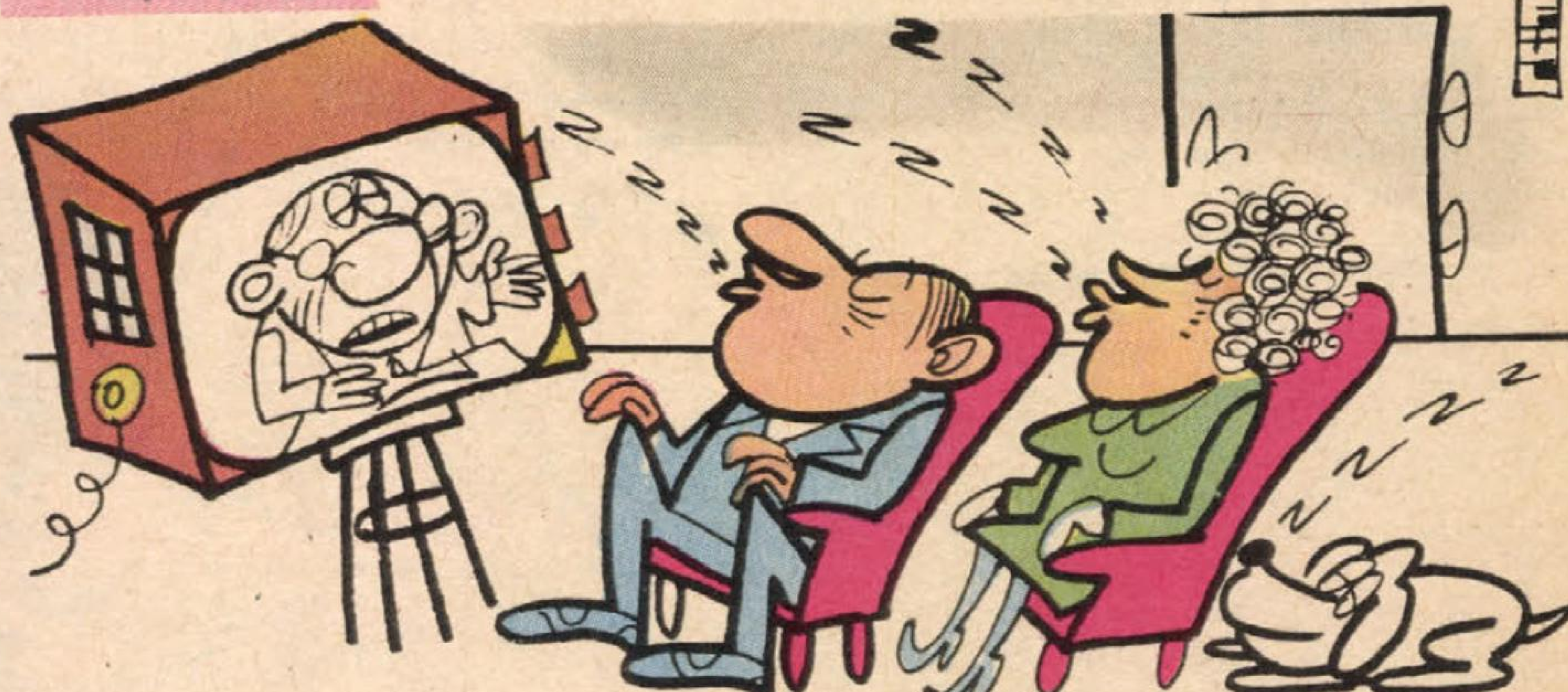
– Ha a férj a feleségével választja ki a barátnőjének szánt ajándékot.

Sajdik Ferenc:



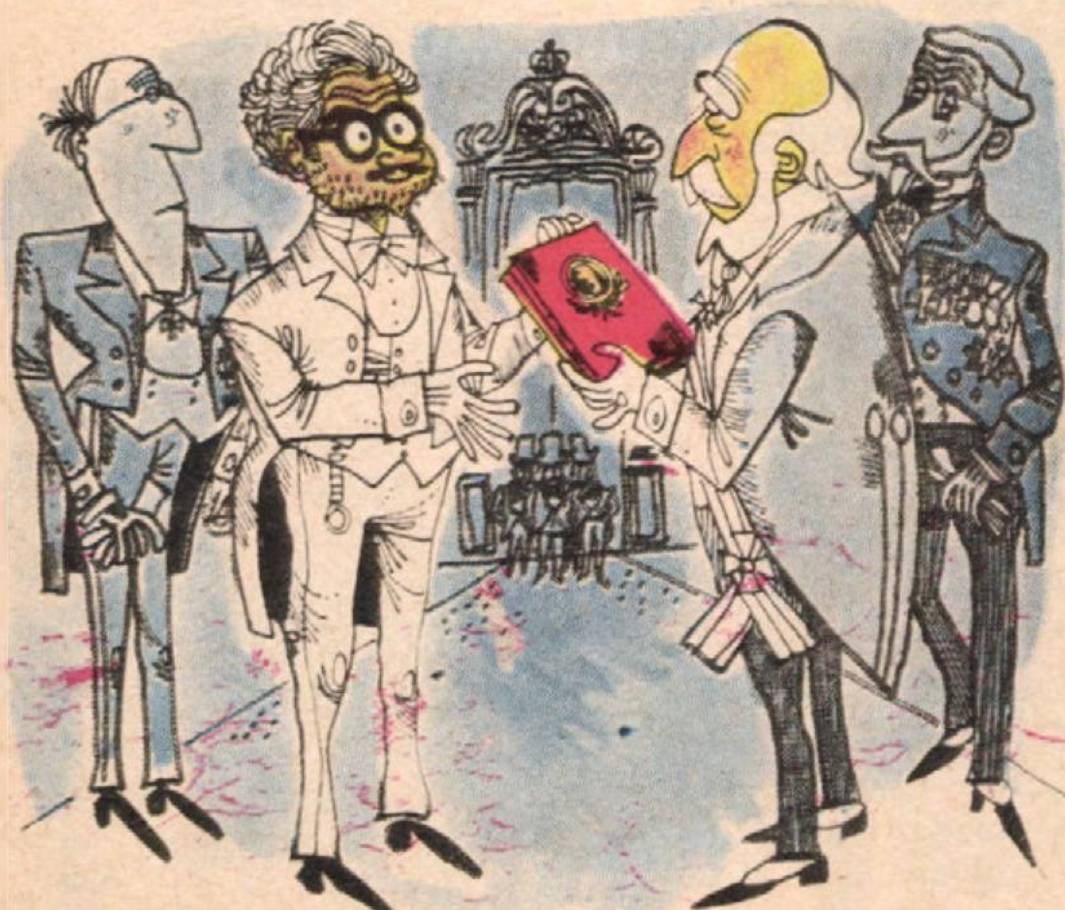
– A csúnya beszédet.

Fülöp György:



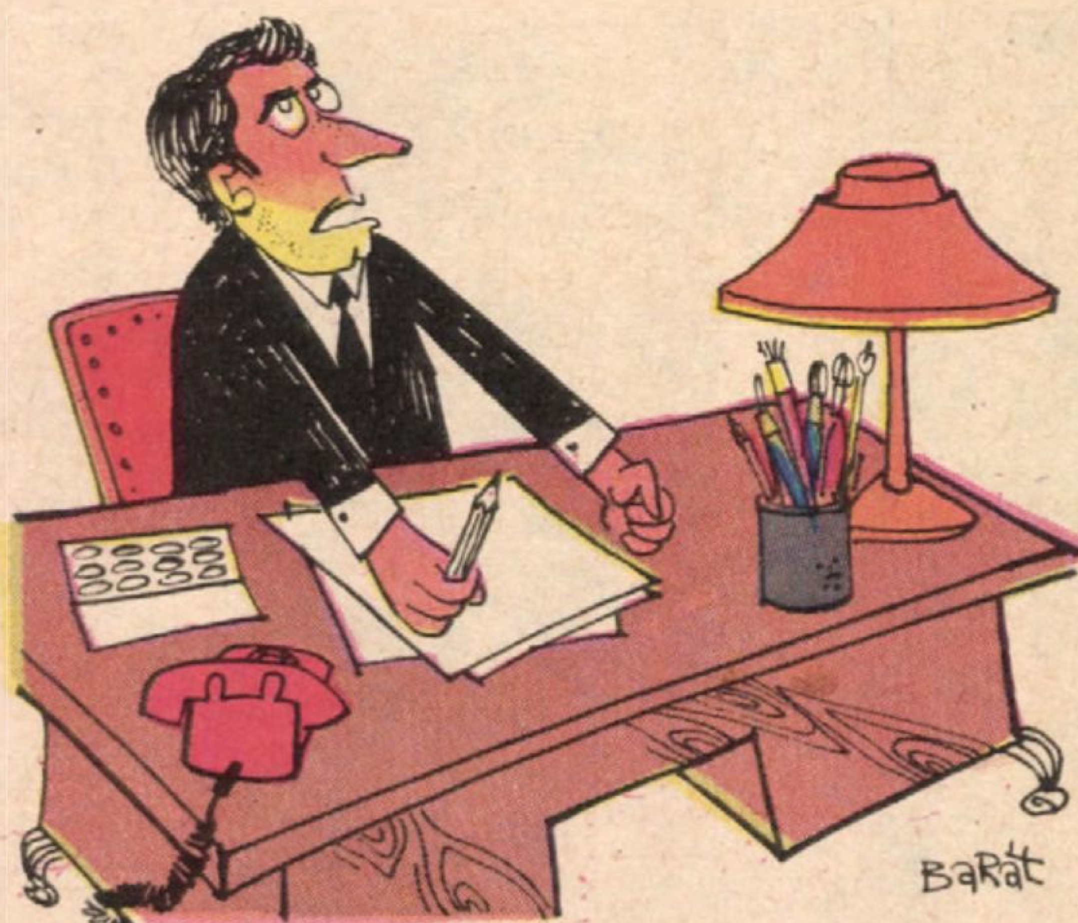
– Tovább beszélni ahhoz, aki már alszik.

Endrődi István:



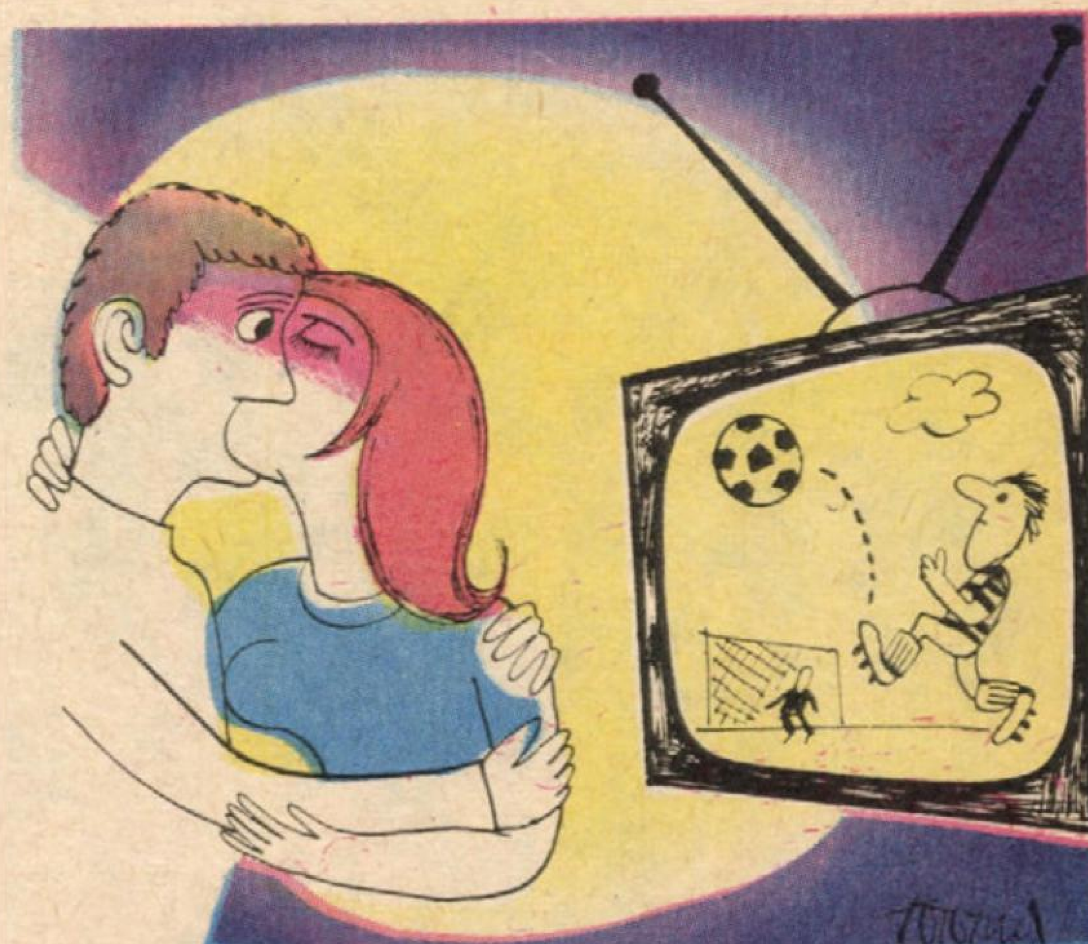
– Kétnapos szakállal Nobel-díjat átvenni ...

Barát József:



– Ha hétről hétre oktalan kérdésekkel zavarják az embert.

Tót Gyula:



– Így nézni a futballmeccset.

ÖNERZET



KÁBÍTÓSZER



– Fantasztikus! Ez a Paul már elmúlt húszéves, és még milyen jól bírja magát!

Tilió

Sárgarigó diófán szól;
azt hiszik, hogy hangutánzó,
hogy a huncut bírót szólja,
mintha éppen ember volna;
pedig az a sárgarigó
nem mondja „huncut a bíró",
csak ráfogják, hogy azt mondja,
hogy az igazság bolondja,

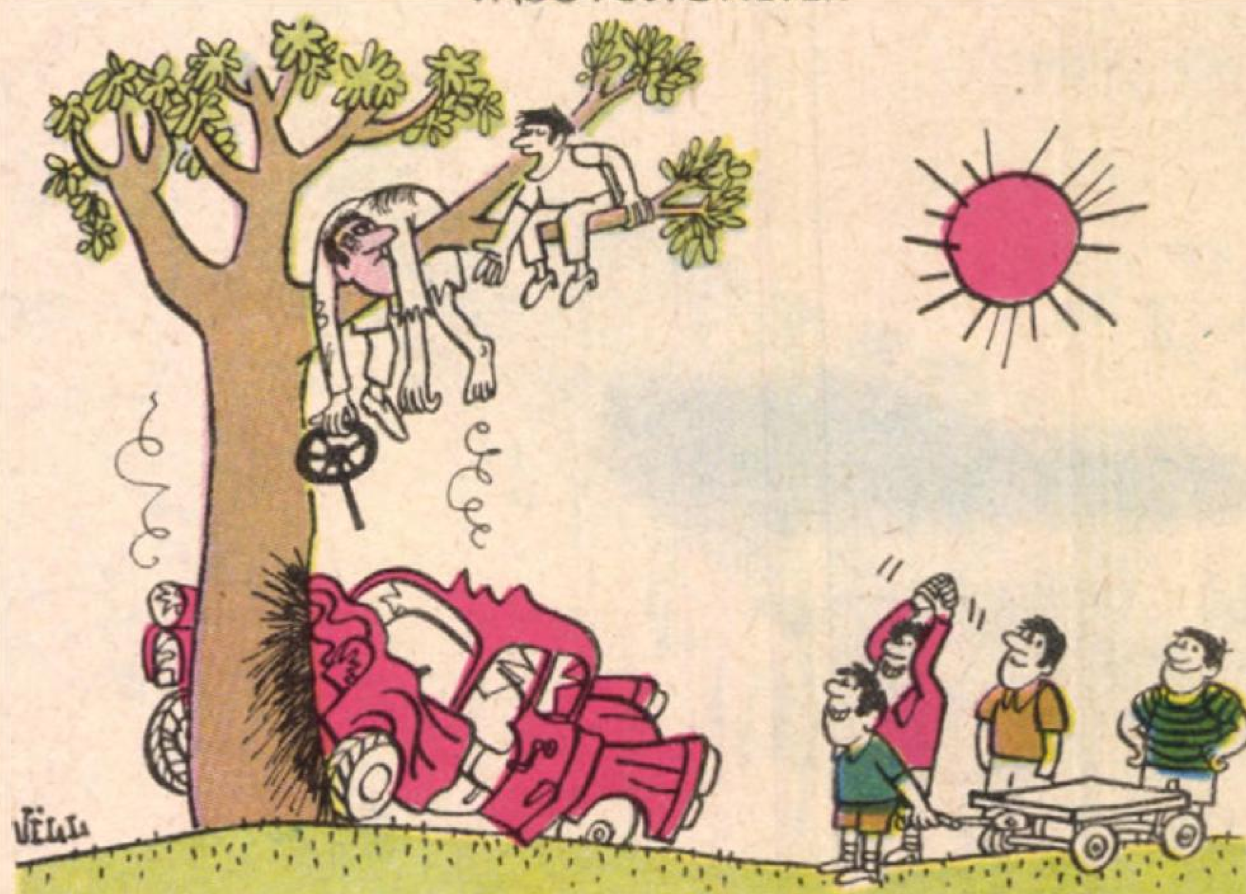
hogy azt mondja az a rigó,
mint egy fán ülő tilinkó:
„tilió, huncut a bíró" –
vagy tán „huncut a versíró..."
Nem tud az, csak madárnyelven,
s oly hitet kelt az emberben,
mintha magyarul beszélne,
s mintha semmitől sem félne.

Hány varázs síp, hány tilió
van torkodban, sárgarigó? –
Adj nekem egy kis tiliót,
hadd fütyöljek valami jót;
hadd daloljak valami jót,
diófára köböl diót,
világszépet és igazat,
míg a szívem meg nem hasad!...

Erdélyi József



VASGYŰJTŐHETEK



– Ezért a roncsért önt tiszteletbeli örsi taggá fogadjuk...

MARADI PÉK



– Képtelen lépést tartani a szakma fejlődésével, még mindig nagy süteményeket csinál...

SZILÁNKOK

FIGYELMEZTETÉS

Felhívom az autósok szíves figyelmét arra, hogy ők is gyalog jöttek a világra.

HÍR

A neves barlangkutató a Belvárosban új kártyabarlangot fedezett fel.

PRESSZÓBAN

— Tegnap rém sok dolgom volt. Még arra sem jutott időm, hogy szidjam a mai fiatalokat.



RENDES FÉRJ

— Tudja, én mindennap elkísérem piaci bevásárlására a feleségemet, mert nehéz a kosár. Mindig is mondom neki: „Tedd le, fiacskám, pihenj egy kicsit."

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Kérem szépen, a férjem ittasan békés járókelőket pofozott meg. Jövő hétre mozijegyünk van, de lecsukták. Mennyi büntetést kaphat a garázdaságért?



— Legyen nyugodt, az ítélethozatalnál majd gondolnak arra, hogy kevés a mozinéző. A férje már talán a jövő héten szabadlábon lesz.

SZABADTÉR

A szabadtéri színháznak sok előnye van. A közönség már azért is hálás, ha jó levegőt szívhat.



PANASZ

Egy ismerős hölgy kétségbeesetten panaszolta, hogy a férje négy hónappal ezelőtt lement ebédelni egy étterembe. Azóta nem látta. Megnyugtattam az asszonykát, ne aggódjék, némely étteremben nagyon lassú a kiszolgálás.



BIZALMATLANSÁG

A szélhámos mindig bizalmatlan az áldozatával szemben, ezért kéri előre a pénzt.

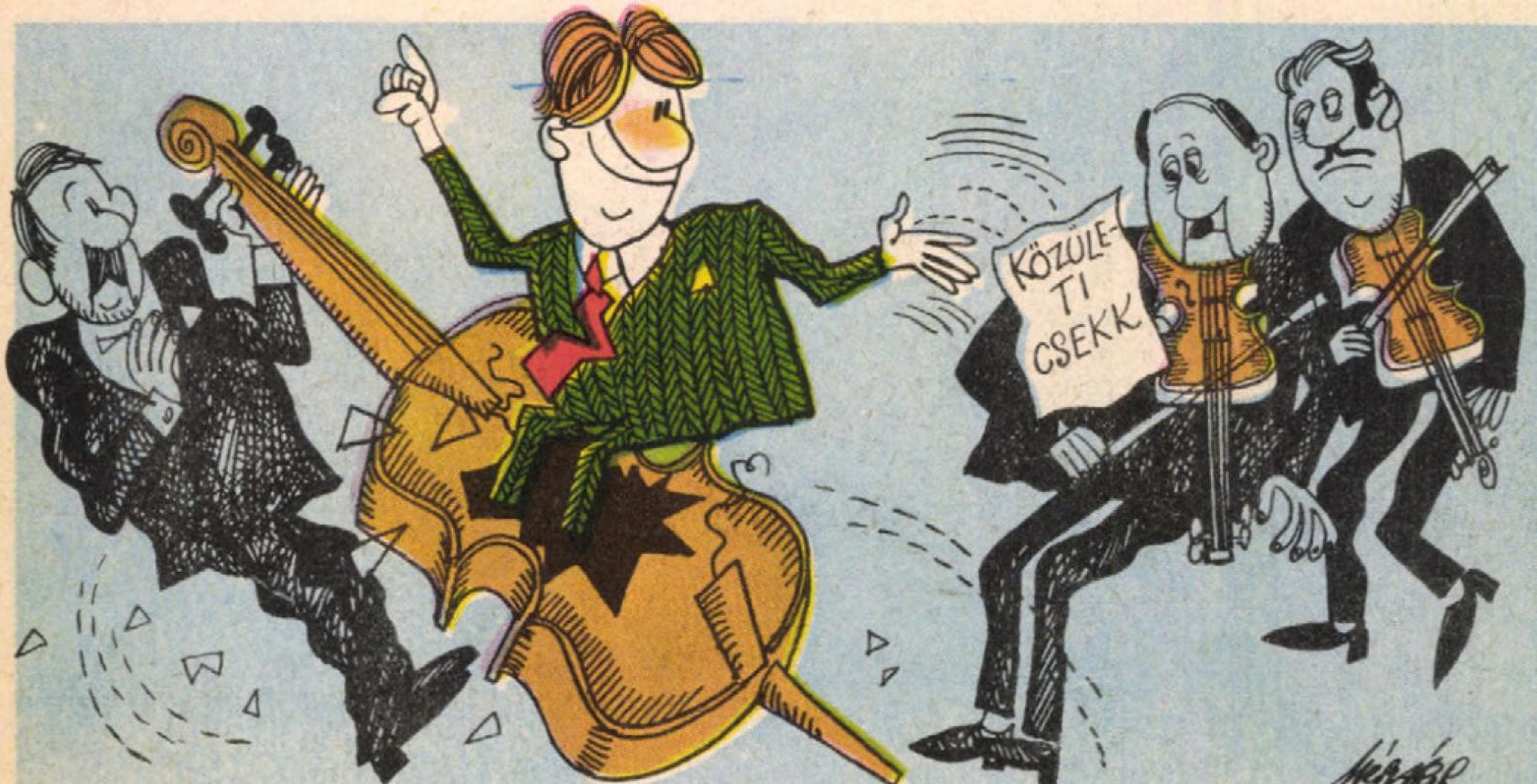
RÉSZEG UTAS A PÁLYAUDVARON

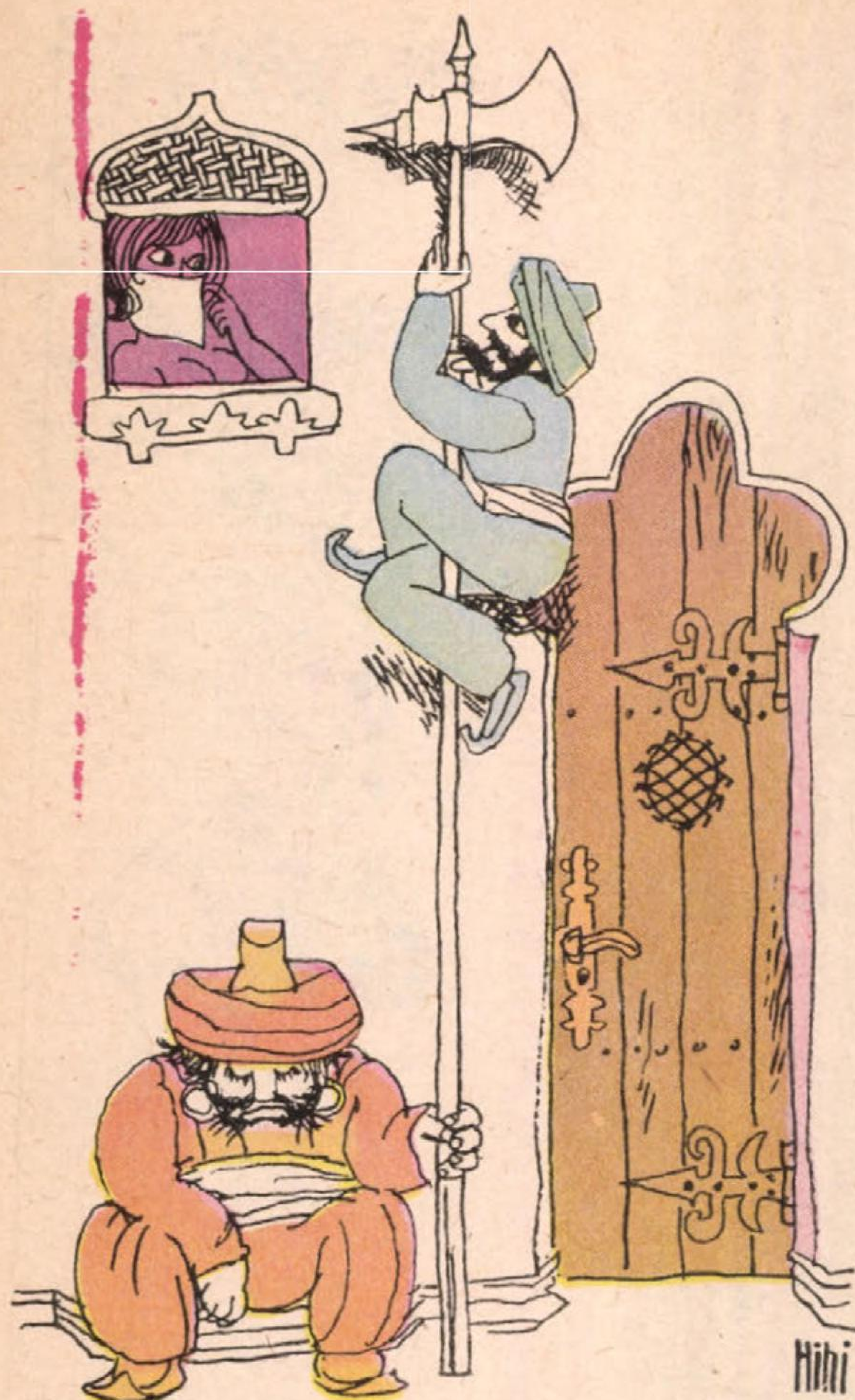
— Kérek egy másodosztályú jegyet.
— De hová?
— Teljesen mindegy, csak büfé legyen a vonaton. Mert a kocsmában már nem szolgálnak ki.

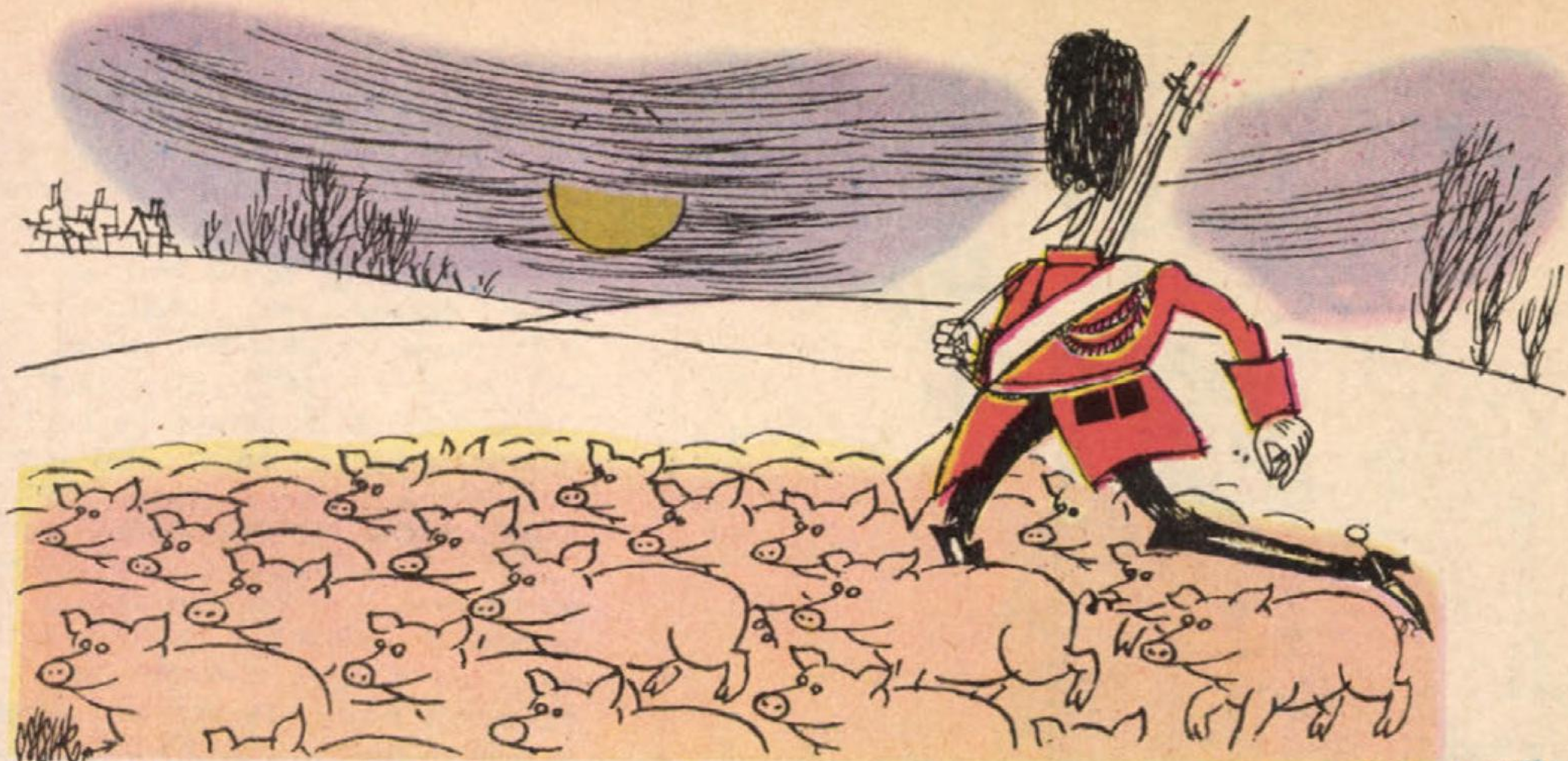
Galambos Szilveszter

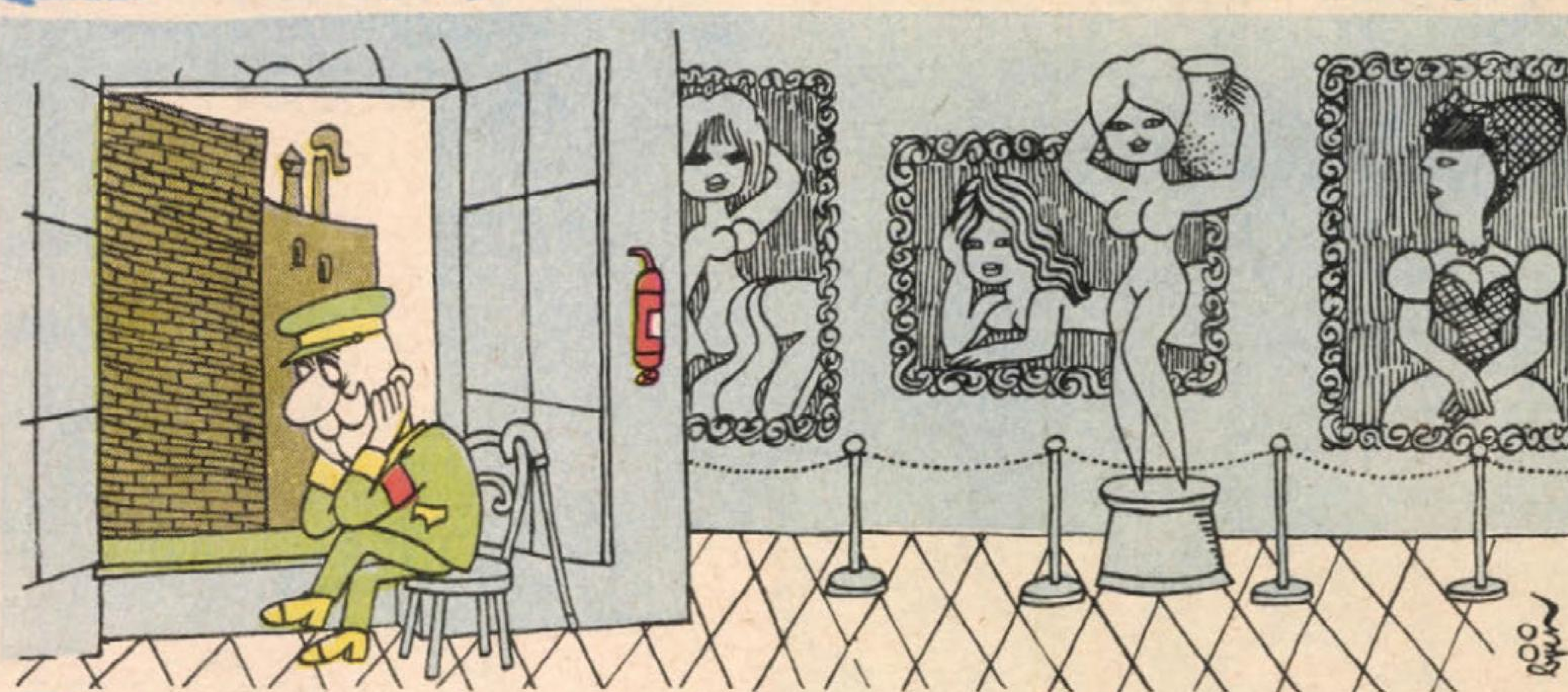


ABSZOLÚT SZEMTELENSÉG



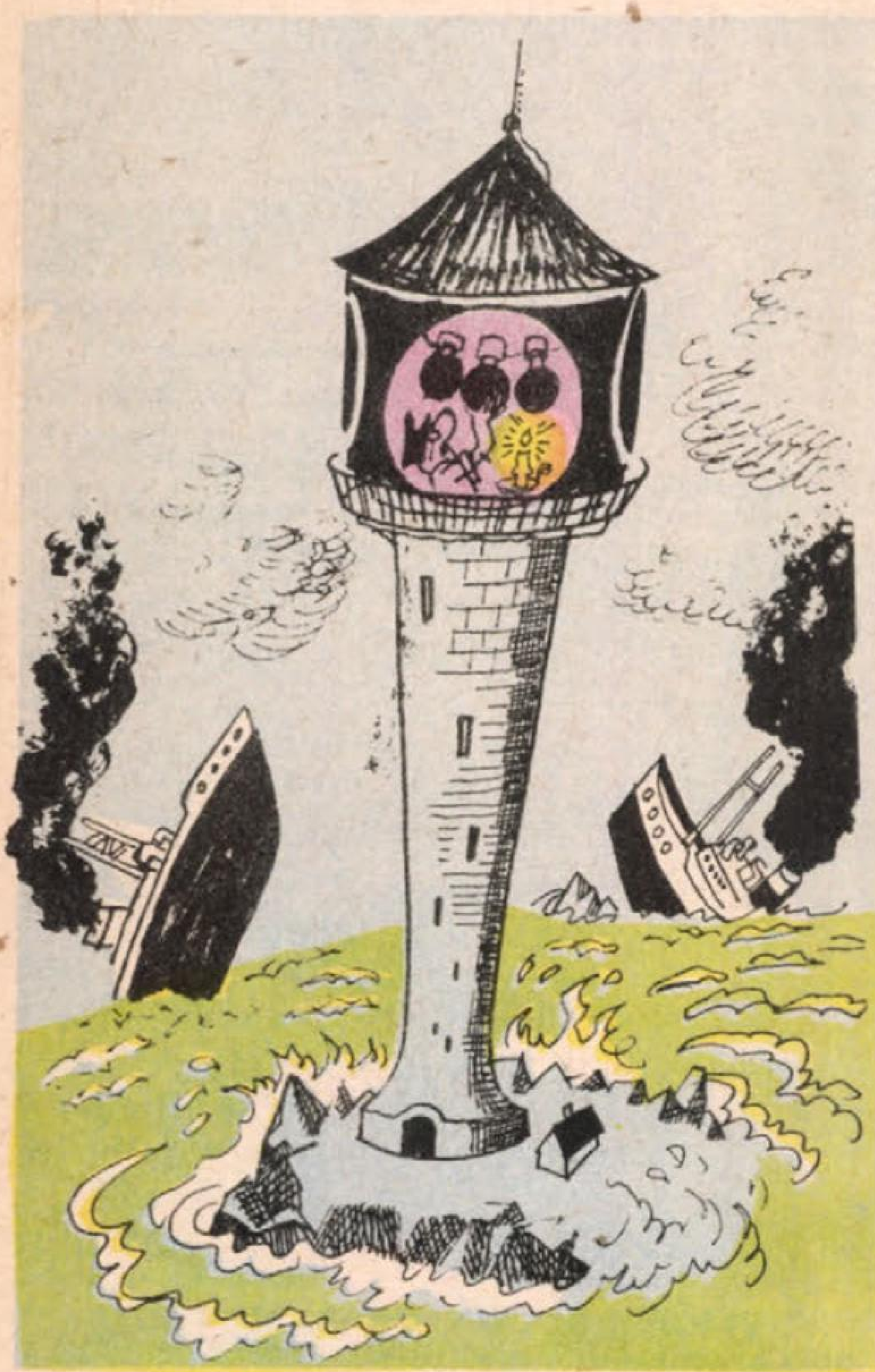


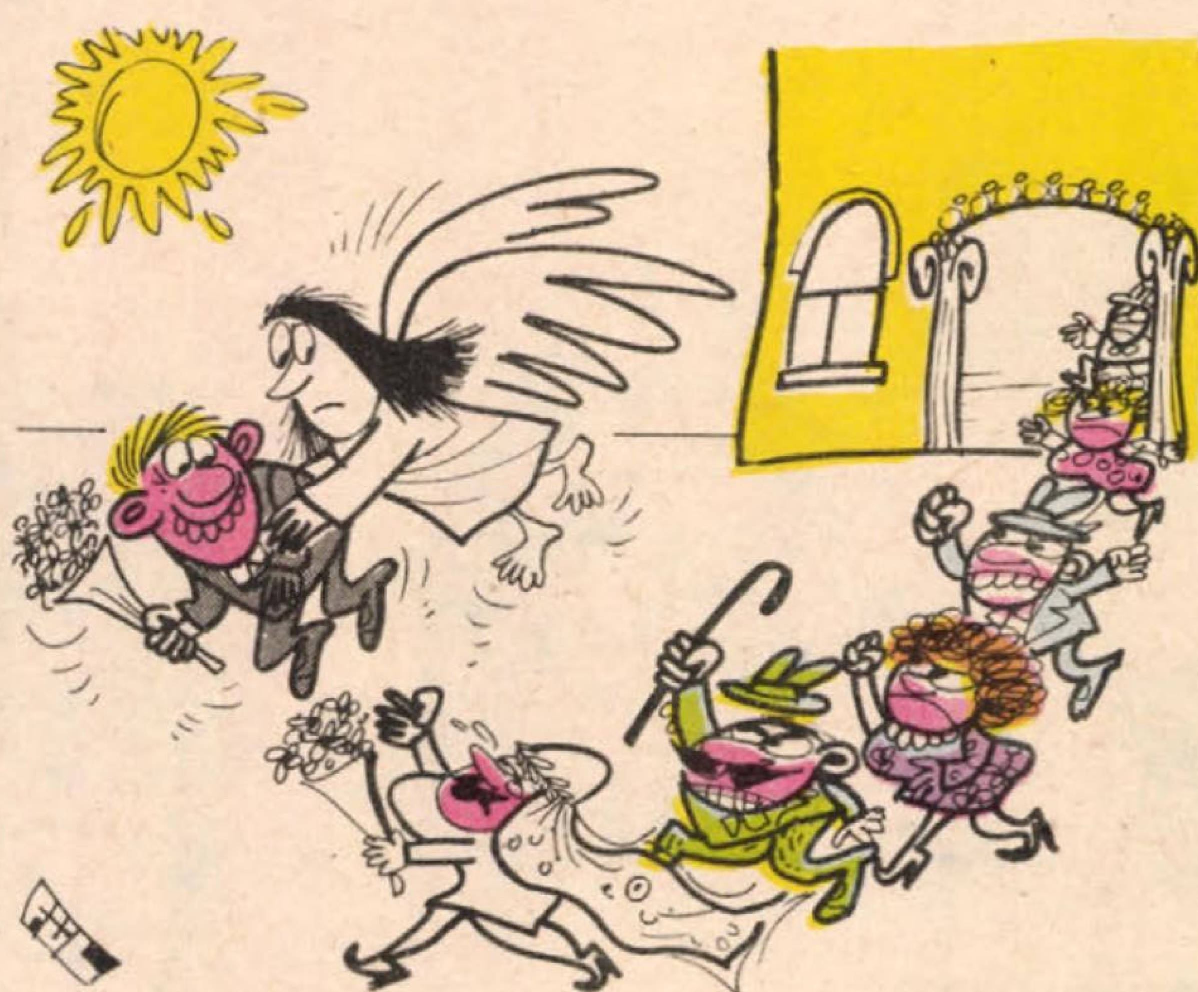


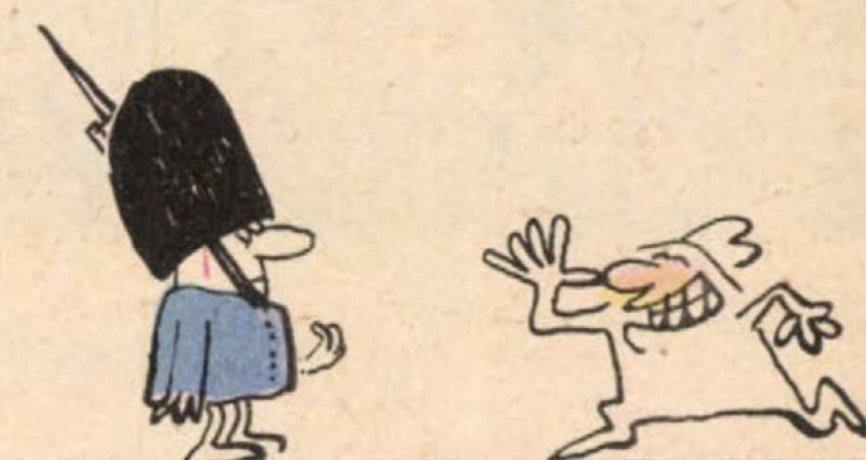


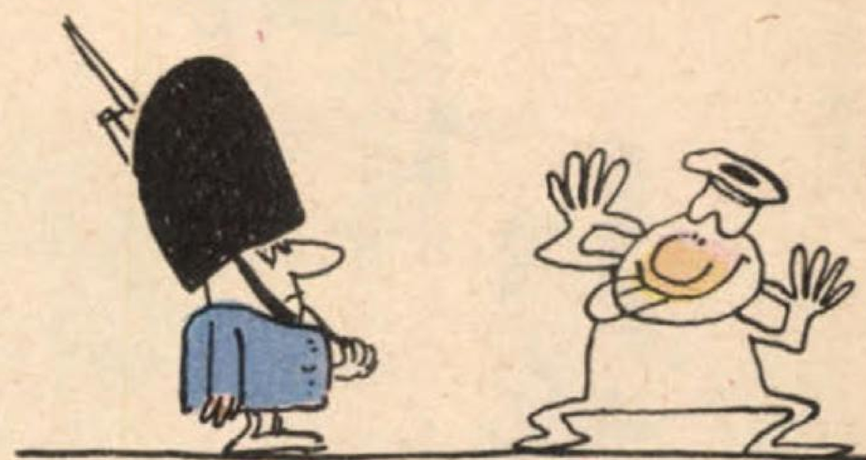
ŐR

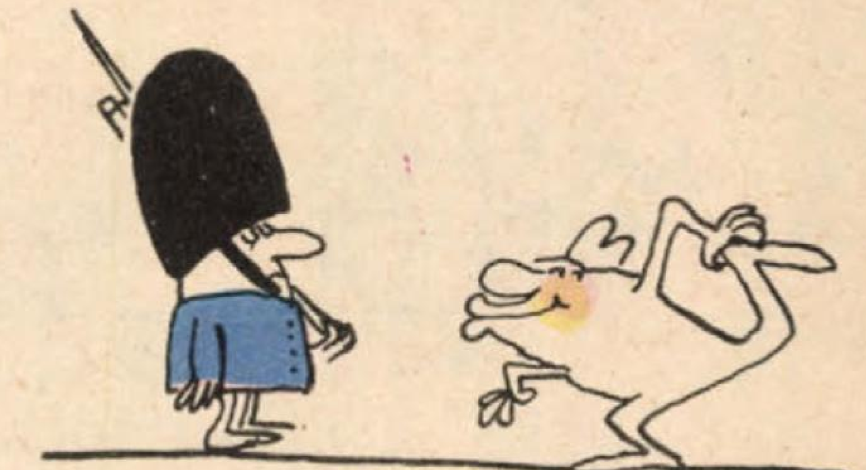
HEGEDŰS,
CSÁSZÁR,
BALÁZS-PIRI,
SZŰR-SZABÓ,
FÜLÖP,
VÁRNAI,
SAJDIK



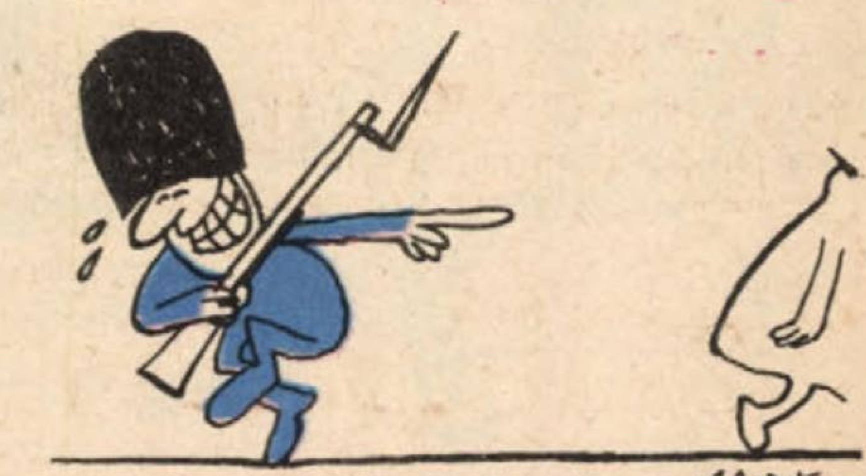














NŐI DOLGOK



– Ez a cipő nagyon kényelmes, mert könnyű...

TONY CURTIS ÉS A KÁBÍTÓSZER

Kínos feltűnést keltett, amikor a neves amerikai filmszínész, Tony Curtis, az Egyesült Államokból jövet leszállt a londoni repülőtéren, s a vámvizsgálat során kábítószert találtak borotválkozó készletében elrejtve. Emiatt az angol hatóságok 50 font büntetésre ítélték.

A dologban az a kínos, hogy Tony Curtis az egészséges életmód egyik erősen önreklámozott apostola, s például az amerikai Dohányzásellenes Szövetség elnöke.

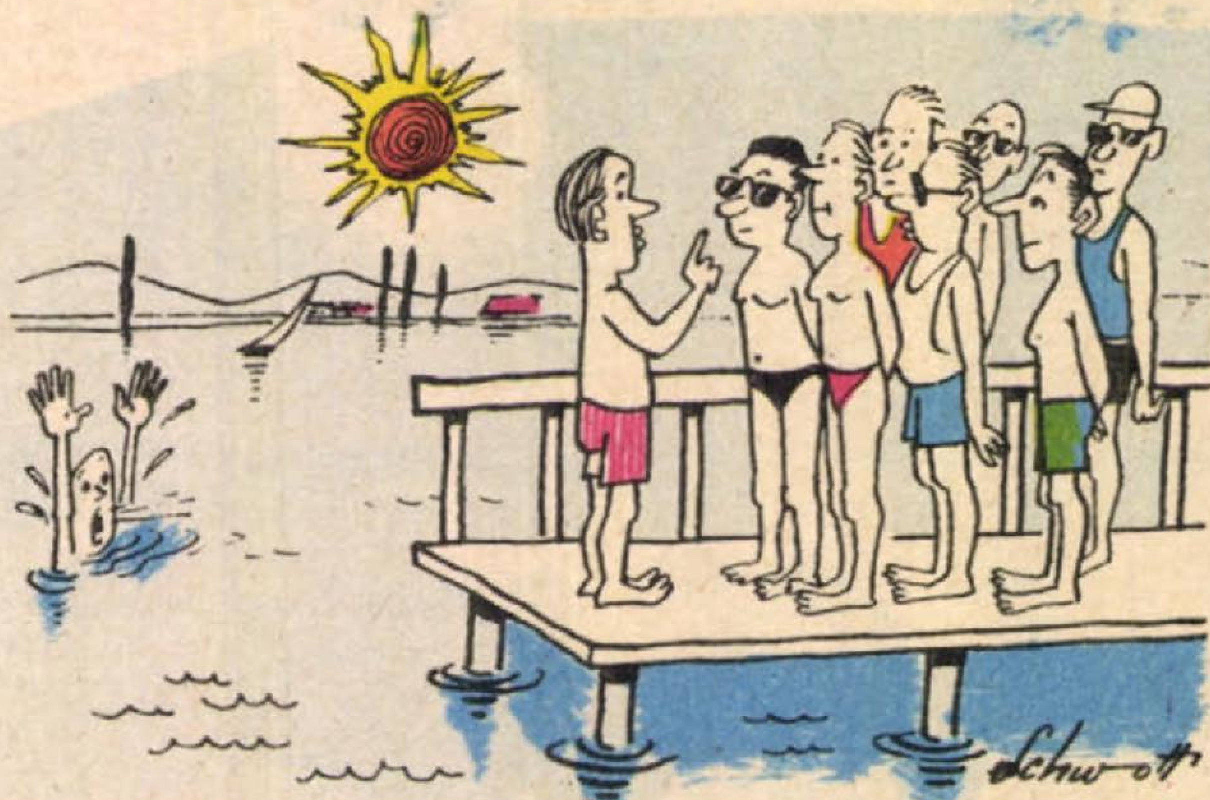
Igaz viszont – ezt meg kell hagyni –, egyetlen cigarettát sem találtak nála!

IZGALMAS FILM

Nemrégiben egy filmet láttam,
melyet őszintén megcsodáltam,
a felvételek megkapóan szépek,
vad tengerár s selymesfüvű rétek,
szerelmesek a vízparton hevertek
(bár nem tudom, hogy miért voltak levertek),
a férfiak ott bőszen összekaptak
(vajon miért? Nem tudni, úgy hadartak),
valaki elment, hogy járja a világot,
az izgalom a tetőpontra hágott,
perc alatt változott a múlt és a jövendő,
egy szép nő jött, a testén egy kis kendő
és csókot kínált, de csúnyán leégett...
revolver villant... elloptak egy képet...
De kik voltak ezek és mit akartak?
Kik üldöztek és kik miért szaladtak?
Repülőgépen kik hová utaztak?
S ki volt az, aki elájult egy hírtől?
Csupán csak ez nem derült ki a filmből.

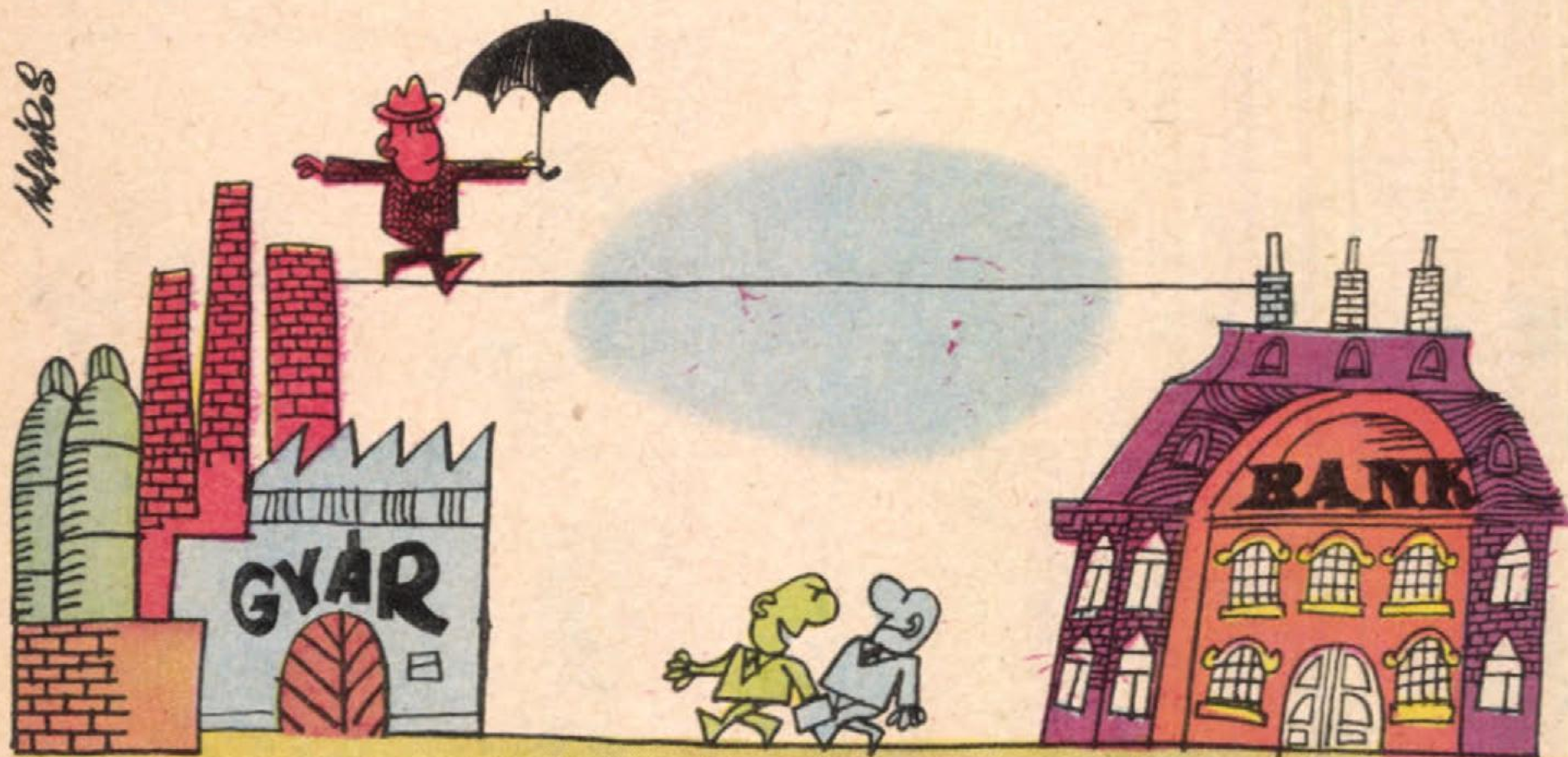
Lovászy Márton

VÁLLALATI ÜDÜLŐBEN

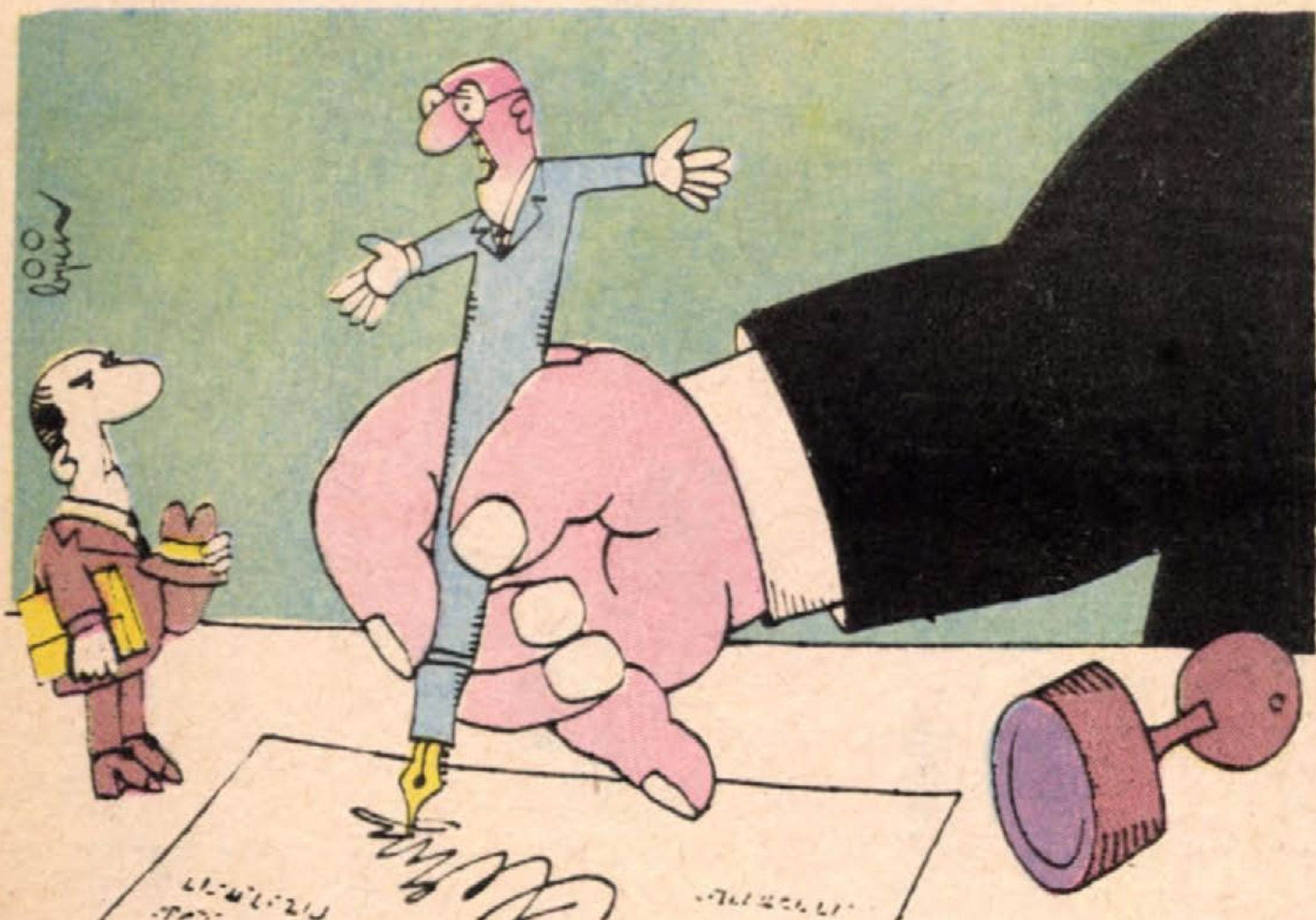


– Tartsunk rövid megbeszélést, hogy ki fogja kimenteni...

HÉTKÖZNAPI MUTATVÁNY



– No nézd! Már megint egy igazgató!



ELUTASÍTÓ VÉGZÉS

– Sajnálom, én is felsőbb utasításra cselekszem!...



EZT OLVASTAM

TÖRTÉNELMI RÜGYEK

Egyik napilapunk jelenti, nogy kirügyezett a hédervári Árpád- és a *Kond*-fa. Amint a lap írja: „A monda szerint annak idején Árpád vezér kötötte lovát az egyikhez, a másik alatt pedig *Kond vezér szövetkezett 30 társával Zsigmond király zsarnoksága ellen.*"

Monda ide, monda oda, Kond vezérnek némi nehézségei lehettek ezzel a szövetkezéssel, tekintve, hogy Zsigmond koránál körülbelül félezer évvel elébb élt vala. Talán ezért is látta jobbnak, hogy e műveletet ráhagyja *Kont* Istvánra, ki — mint tudjuk — csakugyan hédervári volt, sőt kemény vitéz is, habár kétségkívül hiányosságául róható föl, hogy nevét nem d-vel írta. A rügyezésnek azonban így is szívből örvendezhetünk

SZIGORÚ FELTÉTELEK

Apróhirdetés a Nők Lapjából: „27 éves, érettségizett, karcsú, középtermetű lány társaság hiányában *megismerkedne kölcsönös szimpátia esetén*, komoly, megbízható fiatalemberrel, házasság céljából."

Tehát az erényes hajadon kizárólag kölcsönös szimpátia esetén hajlandó a jelentkezőkkel megismerkedni. Hogy milyen jelekből ítél valakit szimpatikusnak az ismeretség *előtt*, az az ő titka.

BÁBELI NYELVZAVAR

„Citrom, franciául" — olvasom a Népszabadság keresztrejtvényében. A megfejtés *limon*, ami csakugyan citromot jelent, de — mit tesz isten? — *spanyolul*. A citromot a francia *citron*-nak nevezi a *limon* szóval pedig — eddig föl nem derített okokból — az iszapot illeti, valamint a kocsirúdpár szárát. Igaz, van egy rendkívül savanyú citromfajta is, amelyet e néven tisztel, csakhogy azt a magyar sem hívja citromnak, hanem *limonium*nak.

KELLEMES ÚJSÁG

„Kellemetlenül sikerült főpróba a *remekbe szabott és diadalmas évszázad* mérkőzése előtt" — így emlékezik meg az 1953-as magyar—svéd futballmeccsről a Tükör.

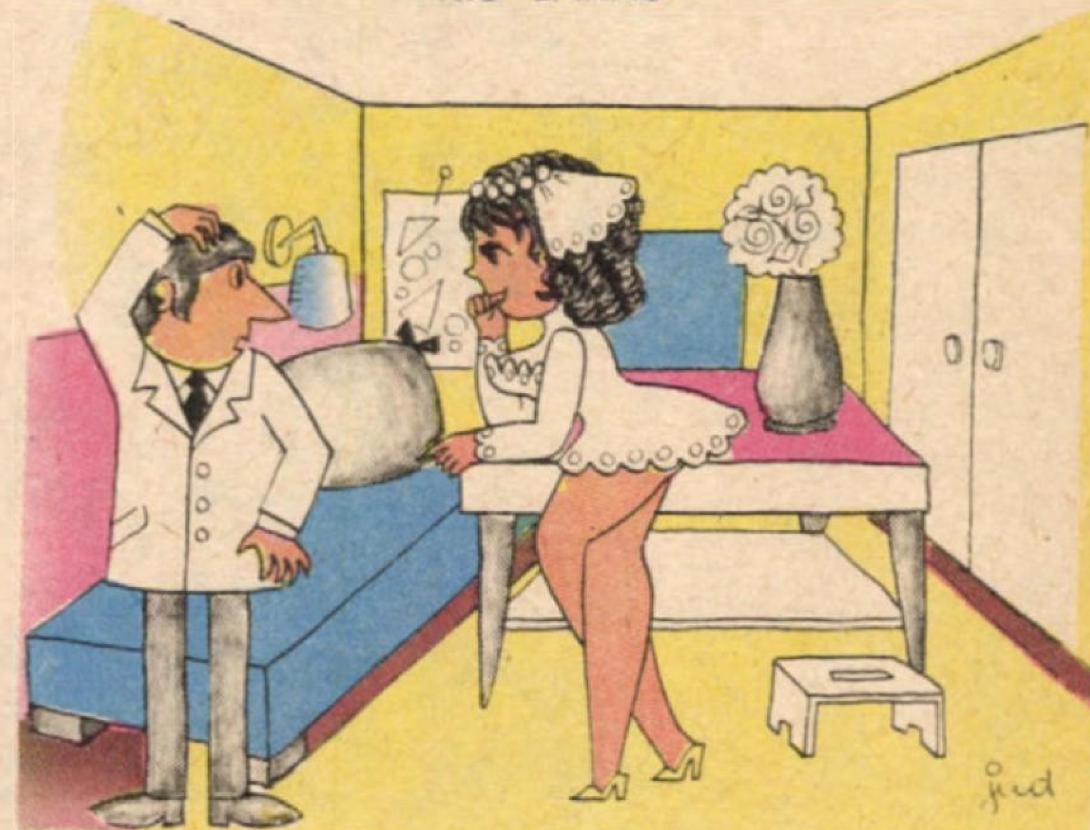
Eddig fogalmam sem volt arról, hogy remekbe szabott évszázadban élek. A jókedvre derítő hírért ezúton mondok köszönetet.

Timár György

PEDAGÓGUSNAP

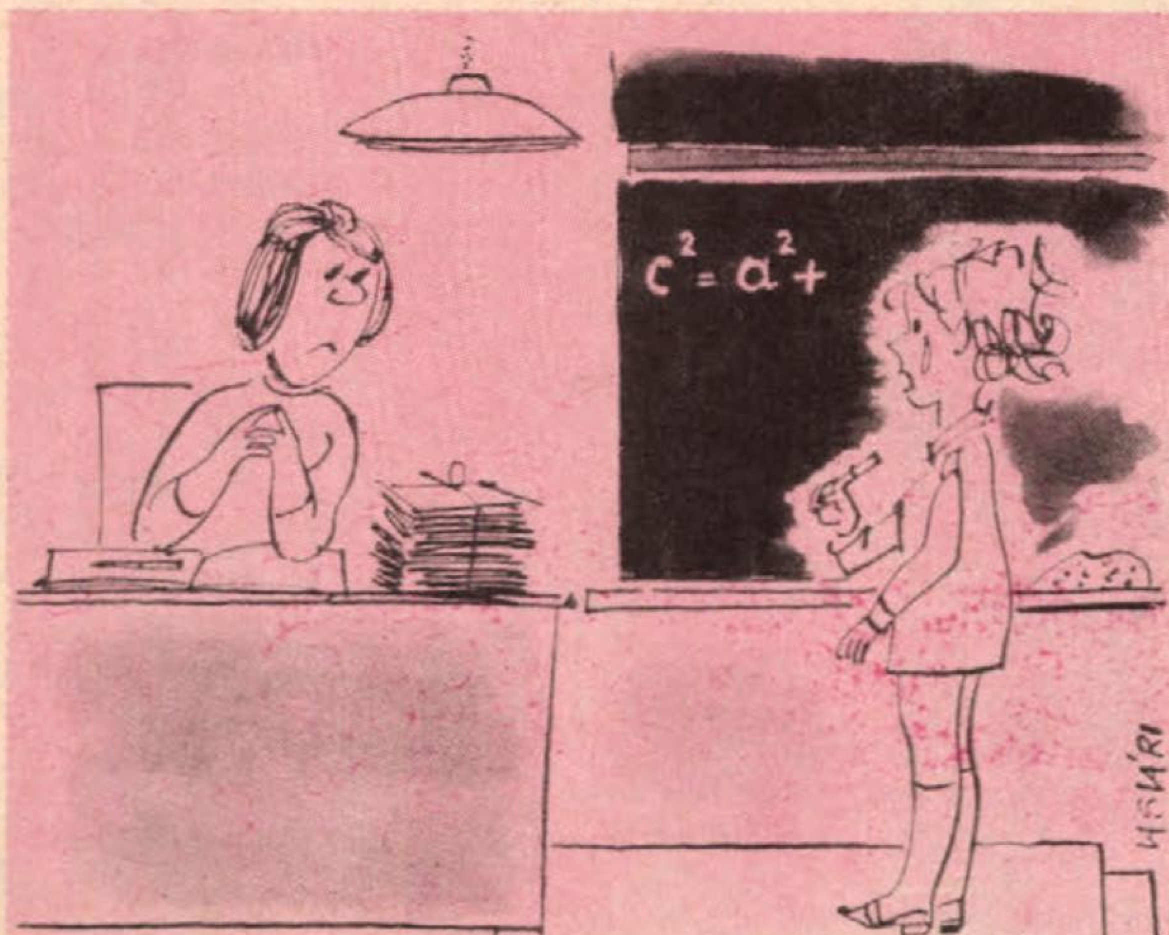


KIS LAKÁS



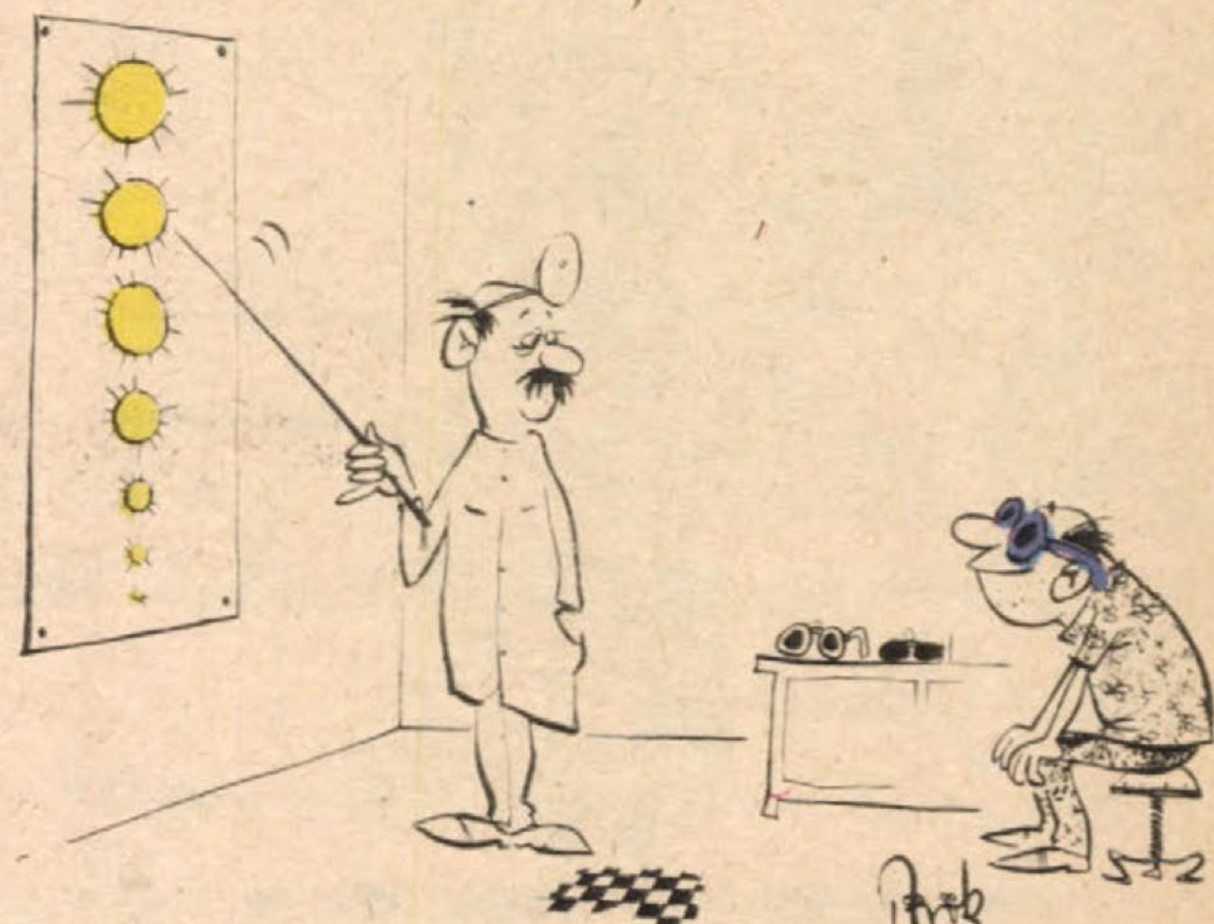
– El fogunk férni rajta, mert én lánykoromban is mindig a nagy mackómmal aludtam.

VÉDEKEZÉS



– Örömtelen tanulószobám volt...

DIOPTRIÁS NAPSZEMÜVEG

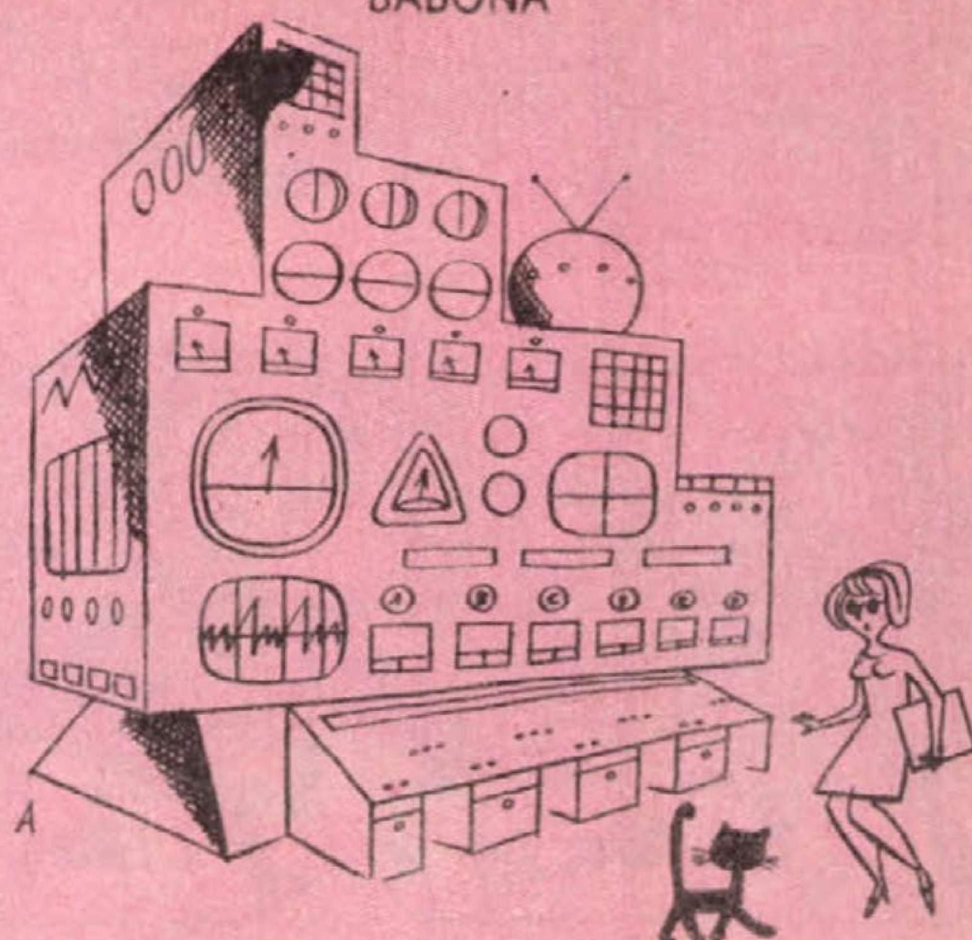


IMPORT HUMOR



[Amasztanov (Bulgária) rajzai]

BABONA

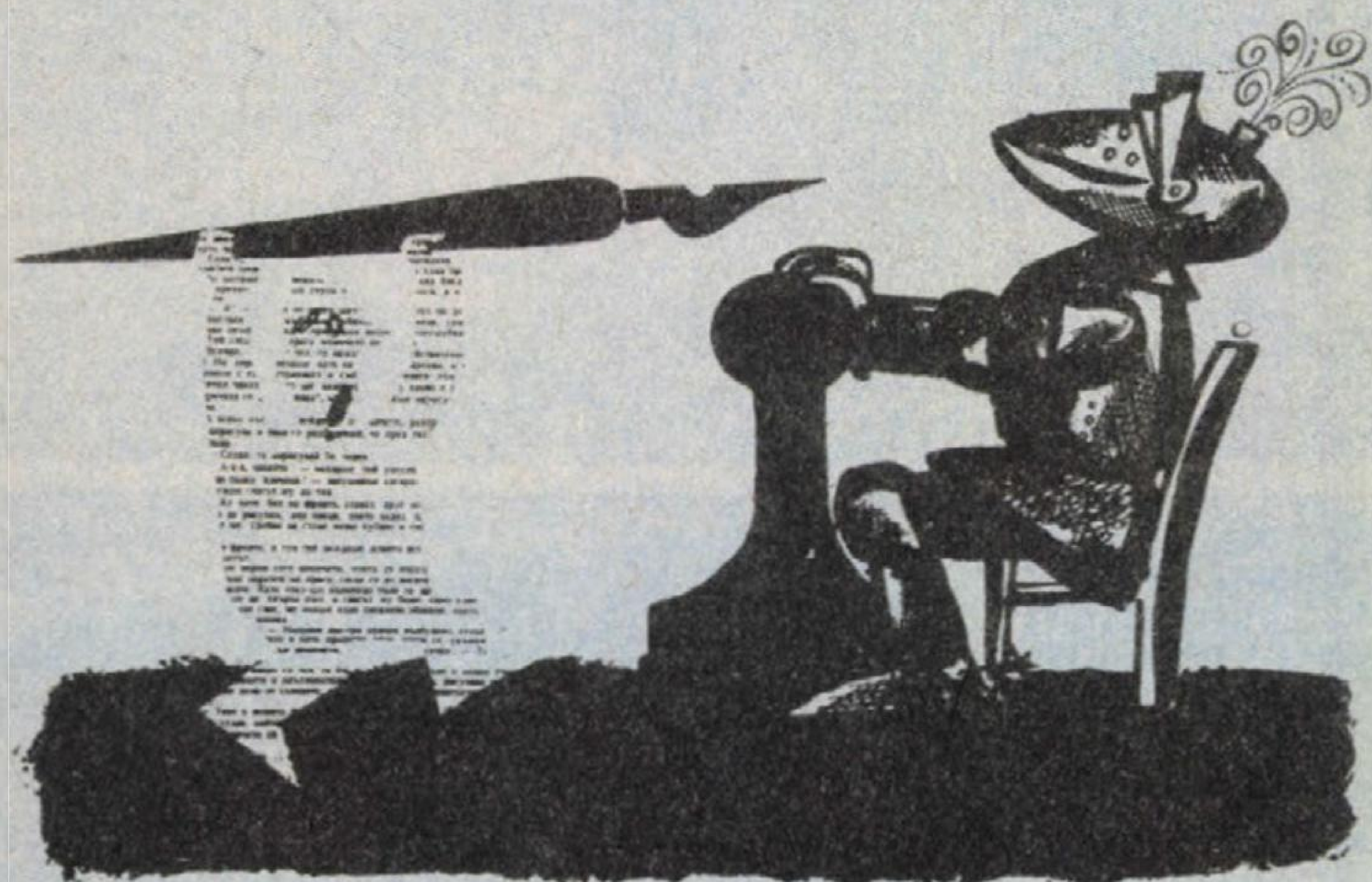


TUMULTUS





A SAJTÓ ÉS A BÜROKRÁCIA



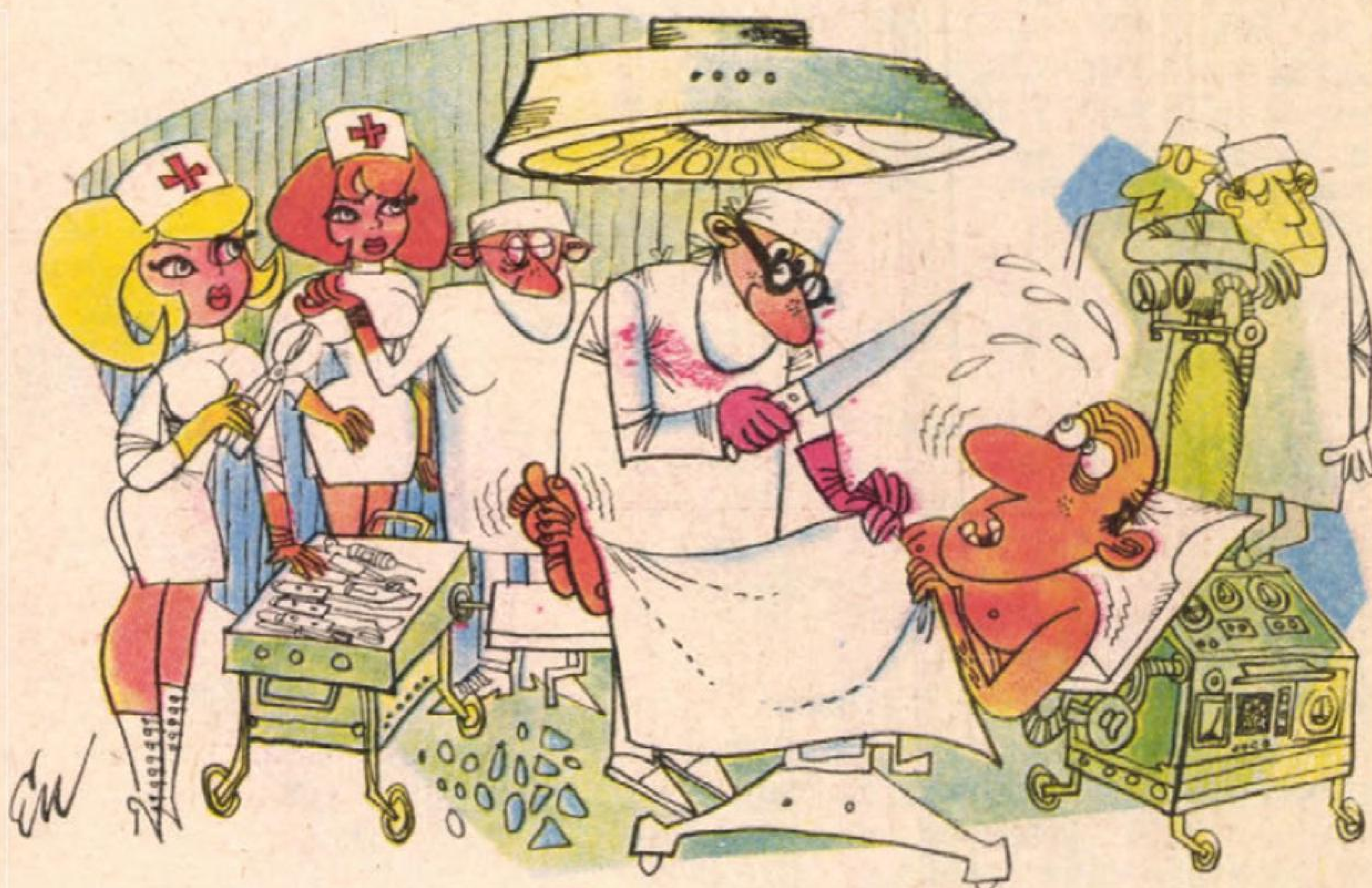
AZ ELISMERÉS ÁRA



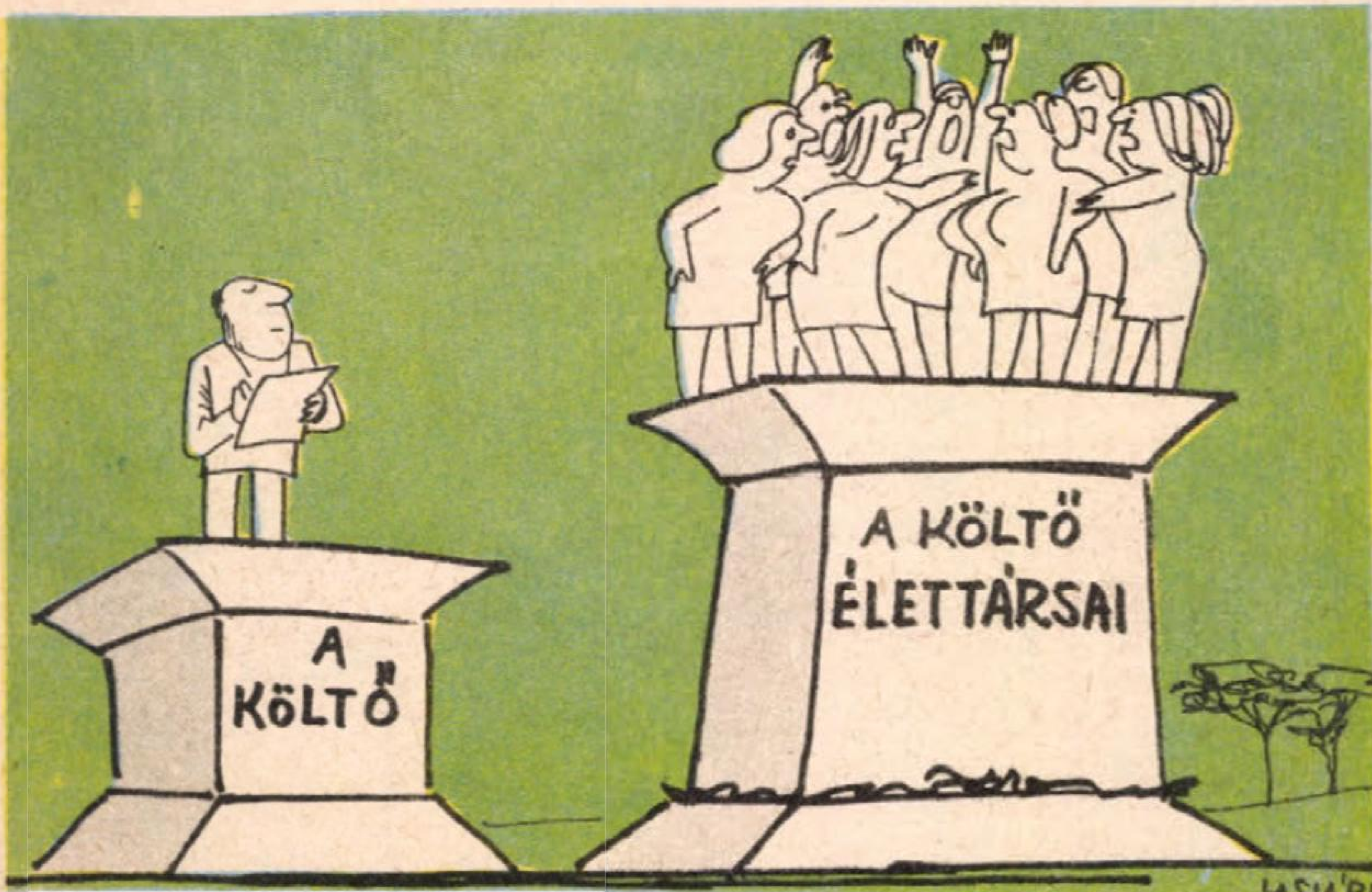


AZONOS CSAPATNAK SZURKOLNAK

– Ugye, doktor úr, maga jobb formában van, mint a mi balszélsőnk?



EMLÉKMŰVEK



HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

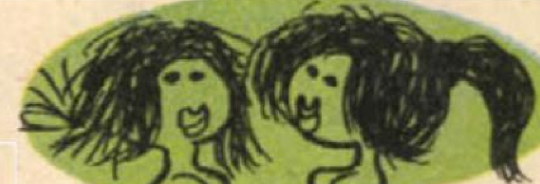
Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Ági és Ildi a két eszpresszó-angyal elfoglalt mohósággal csicsereg a pult tövében:

— Rémes! Az udvarlóm el akar venni feleségül.

— Mi ebben a rémes?

— Honnan veszek egy másik udvarlót!?



— Tegnap este társaságban voltam, de mondhatom, megint szörnyen unatkoztam.

— Akkor miért jársz társaságba?

— Még mindig az unatkozás az egyetlen szórakozás, amely nem kerül pénzbe.

*

— Hallja, maga erről a telekről merte azt állítani, hogy védett helyen van? Hiszen itt szörnyen fúj a Dunáról a szél!

— Igen, de szemben van a rendőrőrszoba.

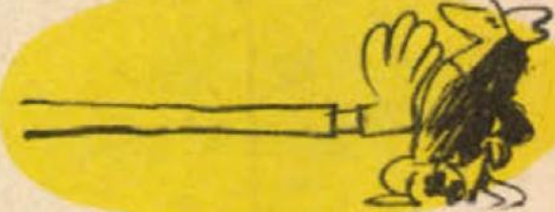


Az asszony ujjongva közli a férjével:

— Képzeld, Jenő, Tünde nemsokára asszony lesz. Végre talált magának egy hozzáillő fiatalembert.

Az apa gőgösen felhorkan:

— Egy hozzáillő férfit én nem fogadok be a családba!



A legszebb férfikoron rég túl levő Karpinecné megcirógatja az urát:

— Alajos, adj egy százast, délután a kozmetikushoz akarok menni.

A férj habozás nélkül nyúl a tárcájáért:

— Nesze, itt van háromszáz.



Két végzős egyetemista beszélget.

— Hallom, visszacsináltad Melindával az eljegyzésed.

— Jól hallottád.

— S miért?

— Képzeld el, azt akarta, hogy vegyem feleségül.

TAPASZTALT PEDAGÓGUS

– Szegény tanár úr, már most elkezdi a küzdelmet, hogy ősszel ne legyen hiánycikk a tornafelszerelés . . .

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

TIZENÖT ÉVEN BELÜL

TÖMBHÁZFELÜGYELŐSÉG AZ EGÉSZ FŐVÁROSBAN

– Fel a fejjel, Julis! Ha kineveznek tömbházfelügyelőnek, akkor sehonnan se visszük ki a szemetet!

ITALELLENŐRZÉS

Mennyi a féldeci

Ellenőrnek ennyi

Közönséges vendégnek ennyi

Részeg vendégnek ennyi

Ifjúságvédelmi napok

SZÜLŐI ÜGYELET

IFJÚSÁGVÉDELMI ÚJÍTÁS

Országos fodrászverseny

– Most hová megy a győztes frizurával?
– Természetesen moziba.

RÉBUSZ

125. rejtvényünk megfejtése:

SZ = N

Szenegál

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Szilasi László, Budapest VI., Lenin krt. 90.

Horváth Béláné, Kalocsa, Micsurin u. 5—7.

Bucsi Jánosné, Budapest XI., Kanizsai u. 47.

127. REJTVÉNYÜNK

Hő

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb június 8-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

VACSORA INFLUENZAVESZÉLY IDEJÉN

Szép szerelmünk

Soká gondolok majd szerelmünkre,
Merthogy fábavéstem nevedet
S köré szívet, s míg buzgón dolgoztam,
Szép lassan reánk esteledett.

S a holdfénynél nyájas árnyék vált ki,
Suhant felénk, szinte szárnyakon
S nem Ámor volt, hanem egy rendőr,
S fizethettem, sokat, fájdalom.

Darázs Endre

BUKSI ÉS AZ ELLENŐRZŐKÖNYV

Sajdik Ferenc rajza

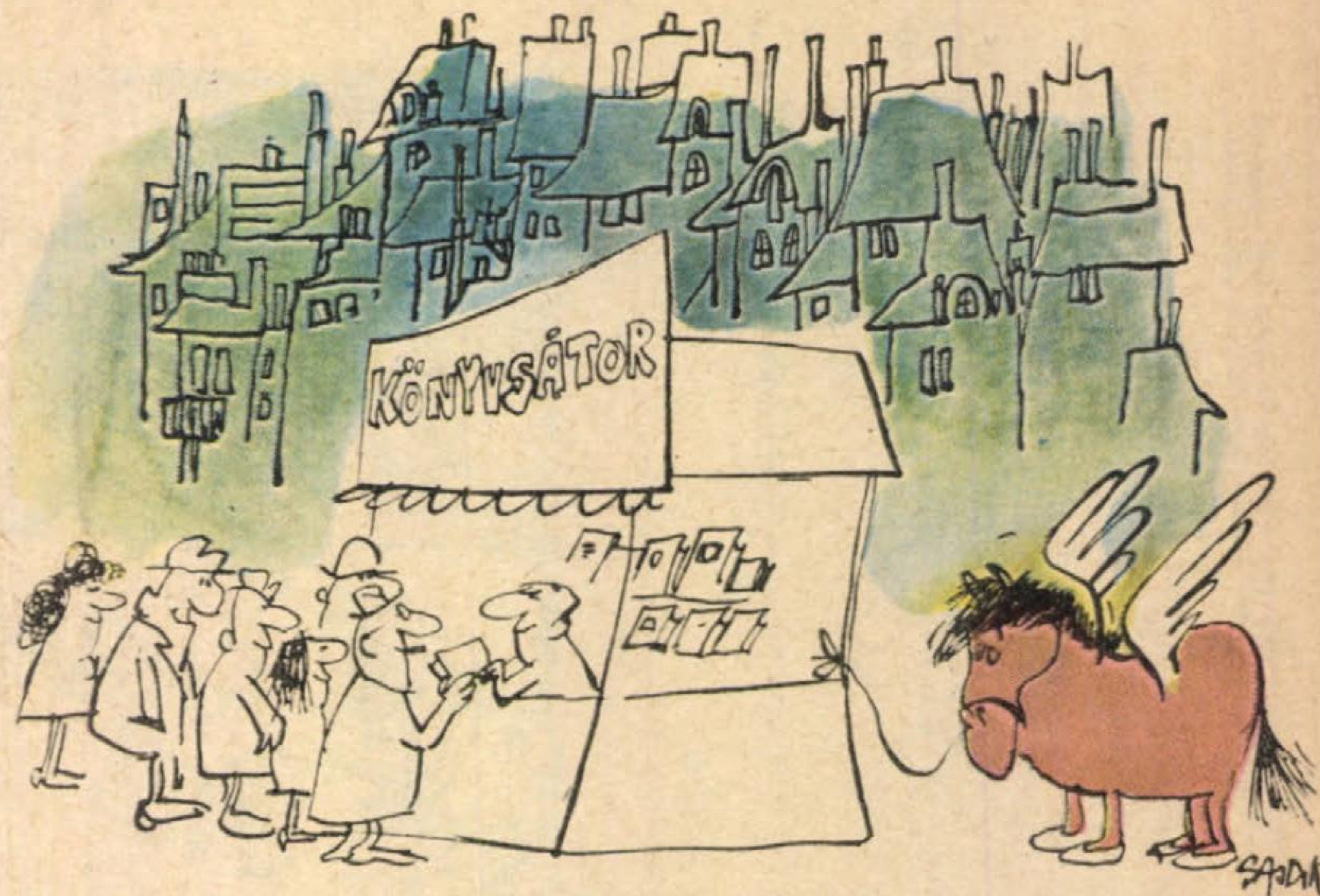
KÖNYVHÉT

APAI BÜSZKESÉG

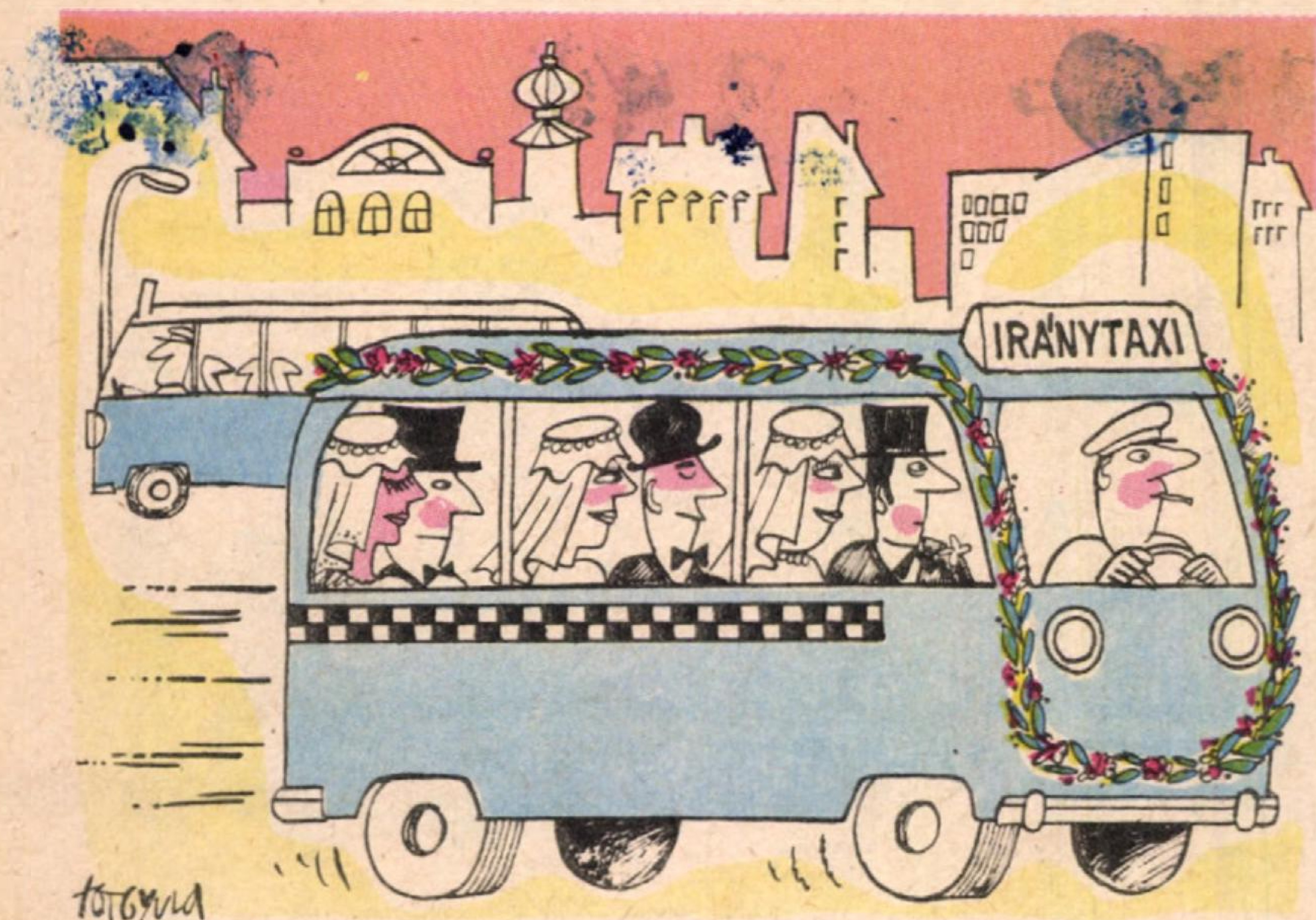


– Meglátod, a kis Káin még viszi valamire az életben!

KÖNYVHÉT



CSOPORTOS ESKÜVŐ



BICIKLI

Heringek, füstölt sonkák, felvágottak, sajtok, félig és teljesen csomagolt élelmiszerek, tíz vevő és öt eladó, közöttük a bekötött liszteszsák alakú, kis bajszú férfi,—aki egyébként a városi csembalózenekar tagja — volt tanúja beszélgetésüknek.

— Paja! Mit vegyünk, gyulait, vagy ementálit?

— Frászt! Májkrémet.

Tétováztak, tanakodtak, sorbanálltak, visszajöttek. Paja kapott előbb észbe.

— Tóni! Kint hagytuk a kerékpárunkat, aztán, ha valaki elillan rajta?

— Hű, az áldóját! — így Tóni, és futásnak eredtek. Útközben azt mondja Paja:

— Ha nem lopták el, isten bizony, adok a Szent Antalnak egy tízest!

— Én is! — horkantott Tóni.

A járdának támasztott két kerékpár érintetlenül ázott az esőben. A két jóbarát a székesegyházhoz hajtott. A Szentháromság-szobor öreg, szürke talapzatához támasztották biciklijüket. Végigkopogtak a kitaposott mészköveken, megálltak a hatalmas tölgyfa kapu előtt. Levették kalapjukat és beosontak. A szentek, angyalok, kerubok és apostolok eléggé együttérzően néztek Pajára és Tónira.

— Hová kell bedobni? — kérdezte Paja, mert keresztelése óta nem volt templomban. Tóni megvonta a vállát és azt suttogta: — Itt van ez az edény, ebbe tegyük. Szent Antal úgyis megtalálja.

Kirakták a két tízest, köszöntek, eltávoztak.

— Ezzel megvagyunk — mondta Paja.

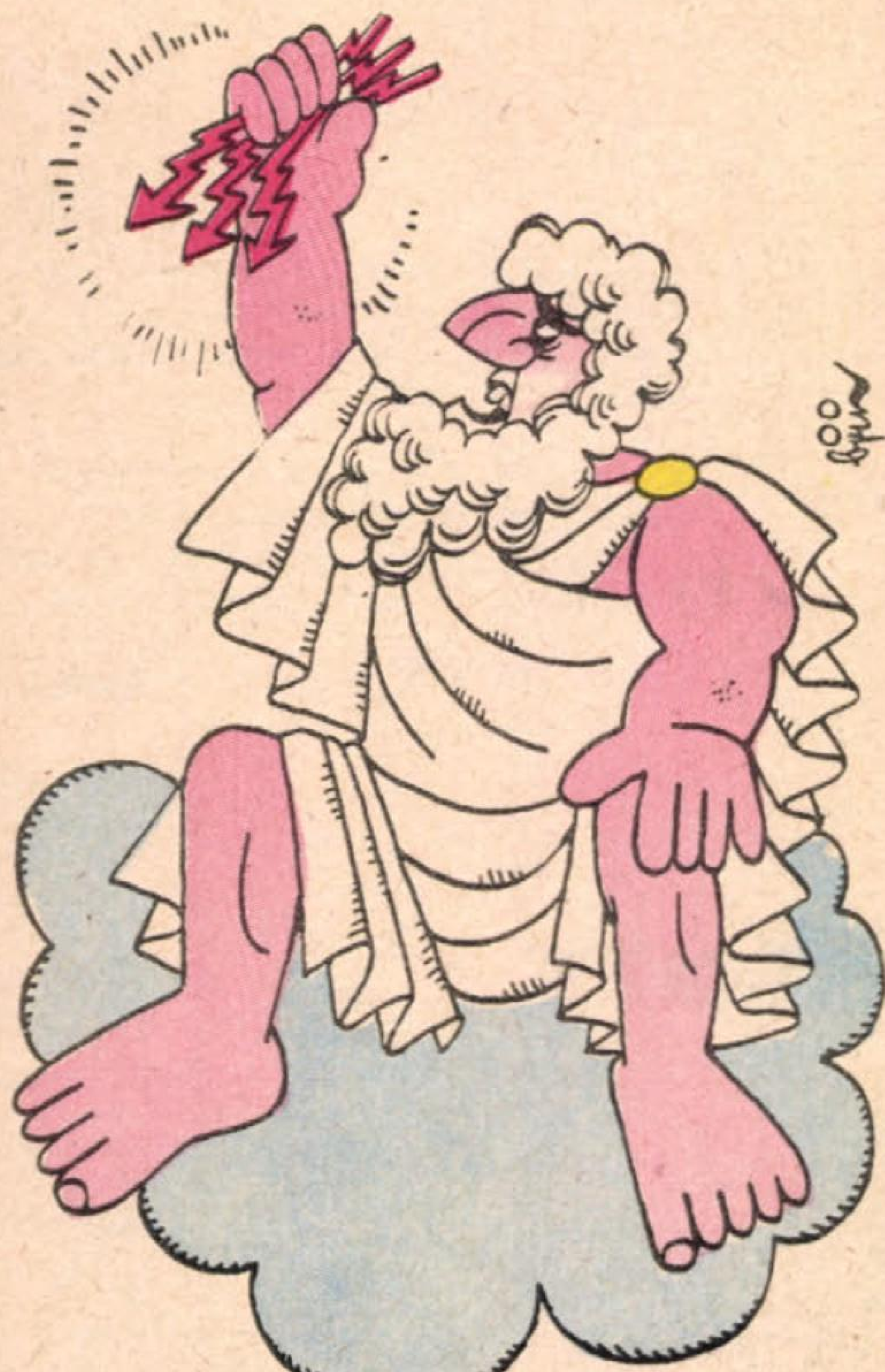
A Szentháromság-szobornál kinyitották, becsukták, kinyitották szemüket. A kerékpárok eltűntek.

— Az Isten ... — kezdte Paja de Tóni befogta a száját.

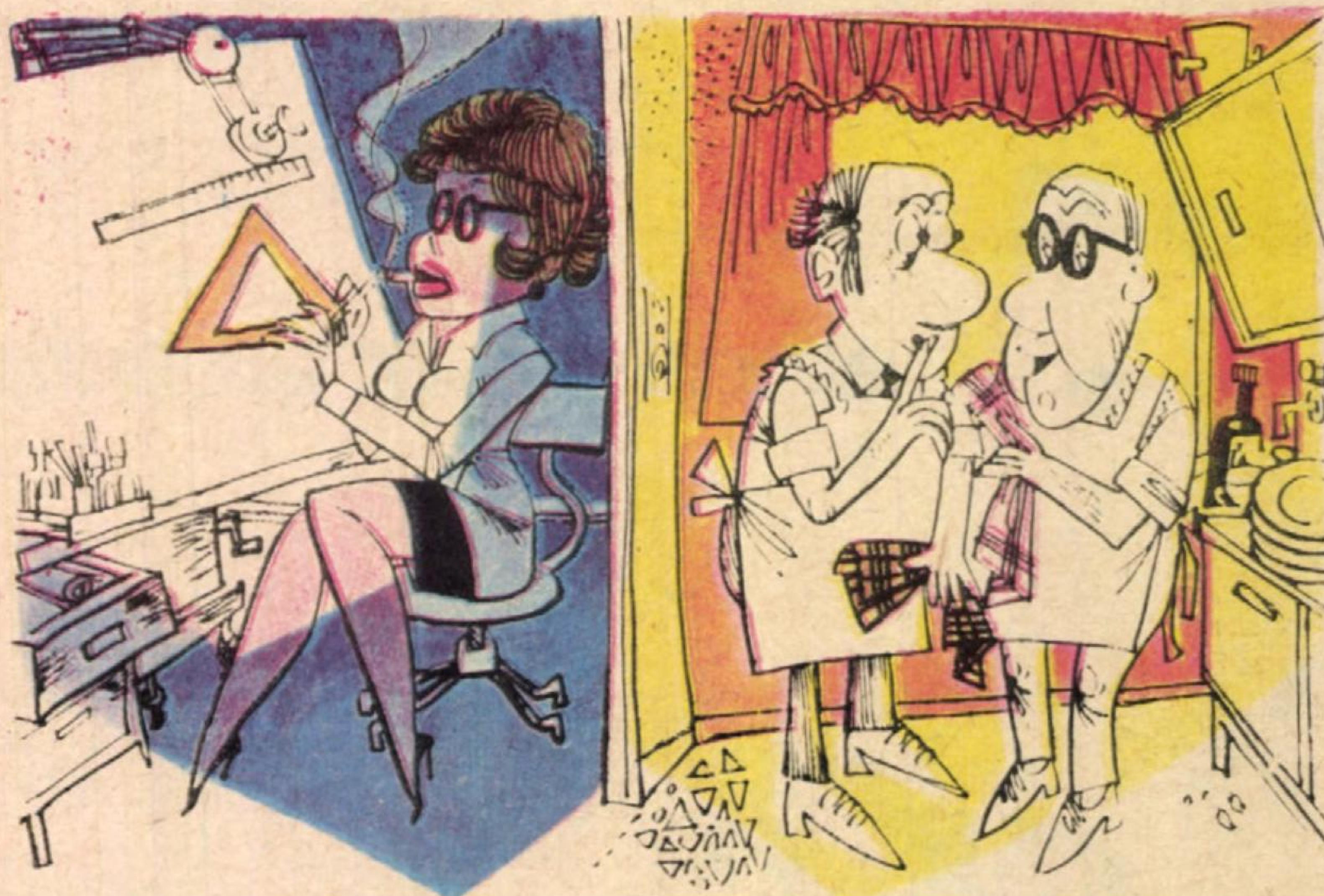
— Azt akarod, hogy a húszasunk is eltűnjön? — S rohant a templom felé.

Szűts Dénes

HARAGVÓ ZEUSZ



– Úgy látszik, ki kell hívni egy szerelőt. Túl kicsik ezek a villámok ...



MODERN HÁZTARTÁS

– Pszt, csöndesebben! A nejem nem szereti a konyhai pletykákat.

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában 70.2897 2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre